

เอกราช ๕๓

อินทรวีเชียรฉันท์ 11

กราบแทบตบเบื้องบาท
การุณย์ชมากมี
ตั้งแต่ตรุณวัย
เติบโตใหญ่ก็นำหนูน
ศิษย์น้อมระลึกคุณ
คุณนั้นป่จางหาย

อภิชาติวิสุทธิศรี
ดรุณสรเสริญคุณ
หฤทัยธำจุน
บมิว่างมิเว้นวาย
ธนุกุลมิเสื่อมคลาย
ผิ่วมลายมิเสื่อมเลื่อน

วชิราวุธวิทยาลัย รุ่น 57

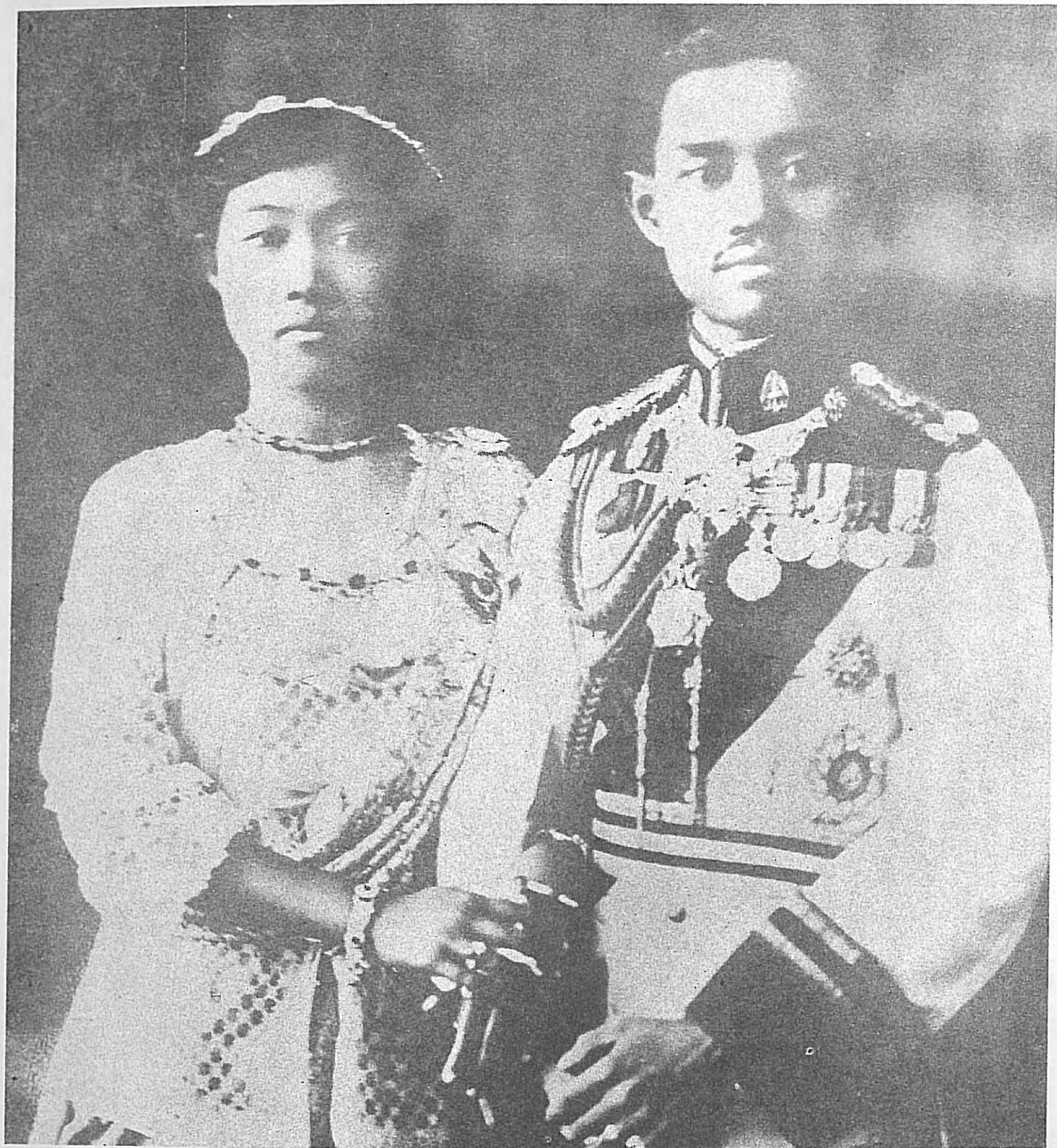
ปิยวัชร สุทธิวิช ประพันธ์

เจ้าเหล่านี้ ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็ต้องรู้สึกว่าข้าเป็นพ่อเจ้า
ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยากให้ลูกดีเสมอถ้าลูกประพฤติตัวดีสมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดี
ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสีย พ่อก็โทมนัส ลูกคนใดที่ประพฤติตนเลวทราม
ด่าข้าเป็นเหตุให้พ่อได้รับความโทมนัส ลูกคนนั้นเป็นลูกนรคุณพ่อ

พระสม ๖๖

“ในประเทศอังกฤษเขามักกล่าวกันว่านักเรียนในบับลิสทูลมักจะมีคุณวุฒิที่ดี
แปลกกว่าคนอื่น จนสำหรับการทำงานต่าง ๆ เขามักจะชอบเลือกบับลิสทูลแมน เพราะ
มีความอบรมอะไรอย่างหนึ่งที่ผิดกับคนอื่น ข้าพเจ้าเชื่อว่าการอบรมที่ว่านั้น คือความ
สามารถปกครองคน เพราะพวกที่ออกจากบับลิสทูลไปแล้วนั้นเคยปกครองกันเองมา
ก่อนแล้ว ไปปกครองคนอื่นก็ง่ายและเป็นผลดีอย่างหนึ่ง ต่อไปในประเทศสยามนี้หวังว่า
จะมีคนพูดว่าเด็กที่ไปจากโรงเรียนวชิราวุธคงจะมีคุณวุฒิพิเศษได้เหมือนกัน ถ้าสำเร็จ
อย่างนี้จะเป็นที่ยินดีอย่างยิ่ง.”

วชิราวุธวิทยาลัยมีหลักการที่จะอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ใน
วิชาการมีความประพฤติเรียบร้อย ตลอดจนการเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อเป็นการวางรากฐาน
ให้มีความเข้มแข็งอดทน มีความสามัคคีในหมู่คณะ เมื่อเติบโตขึ้นจะได้เป็นคนดีมีความ
สามารถ มีความฉลาดรู้จักคิด และมีใจสะอาด สุจริต ในอันที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความสำเร็จและความเจริญแก่ชีวิตในอนาคต ขอให้นักเรียนทุกคน
จงตั้งใจเพียรพยายามฝึกหัดศึกษา และฝึกฝนความรู้ความดีทุก ๆ อย่างให้ครบถ้วน ใน
เมื่อได้มีโอกาส ได้เข้ามาศึกษาในสำนักนี้ จักได้สร้างความสำเร็จให้แก่ตนเอง และร่วม
กันประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่ตน แก่ส่วนรวม และประเทศชาติสืบต่อไป
ในวันหน้า

คนดี

คนจัญไร

คนชั่ว

คนมักง่าย

คนจริง

คนระยำ

ชอบแก้ไข

ชอบแก้ตัว

ชอบทำลาย

ชอบทิ้ง

ชอบทำ

ชอบดี

มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา

(ม.ล.ทศทิศ อิศรเสนาฯ)

ม.ว.ม., บ.ช., ท.จ.ว.

สิบนิ้วประนมเหนือเศศ
ครุบาอาจารย์จำไว้
คุณท่านสิ้นฟ้าหาใดเปรียบ
ครูดีมีจิตคิดเชิดชู
ท่านผู้อุตส่าห์อนุสาสน์
ท่านปานประทีปเด่นดวง
เอ็นดูผู้สั่งสอนศิษย์
ศิษย์ดีมีความอึ้งใจ
ศิษย์ดีเรียนได้ดังประสงค์
ศิษย์ชั่วมัวคิดสะดวกราบ
ท่านไซ้ให้ทรัพย์อันประเสริฐ
ไม่ควรลืมนบุญคุณนั้น

ไหว้ครูวิเศษทั้งน้อยใหญ่
แนบในจิตมั่นกตัญญู
คุณท่านเทียบเทียมจิตสนิทอยู่
คุณของครูซาบซึ่งตริ้งทรวง
ให้เราฉลาดลุล่วง
กรุณาปานห้วงชลาลัย
จะได้คิดเห็นดีเห็นอกก็หาไม่
ศิษย์คร้านท่านไร้ความสบาย
ก็เสริมส่งสรรเสริญดังหมาย
ท่านก็คิดพลอยอายุไปด้วยกัน
คือวิชาดีเลิศกว่าสินทรัพย์
เคารพอภิวันท์ทุกเมื่อไป

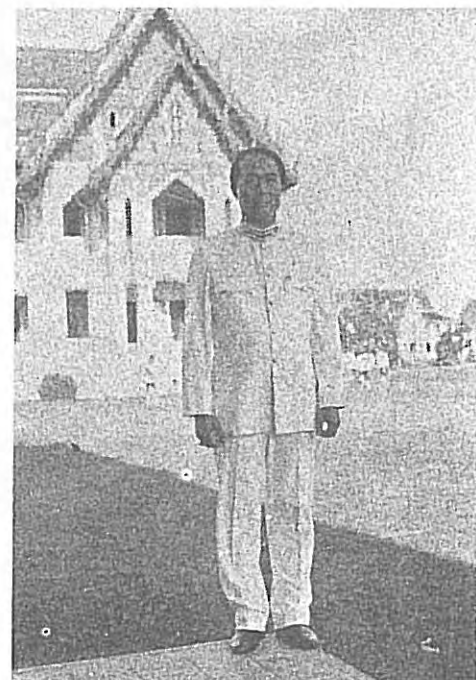
ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
ผู้บังคับการ

ครูอรุณ แส่นโกศิก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

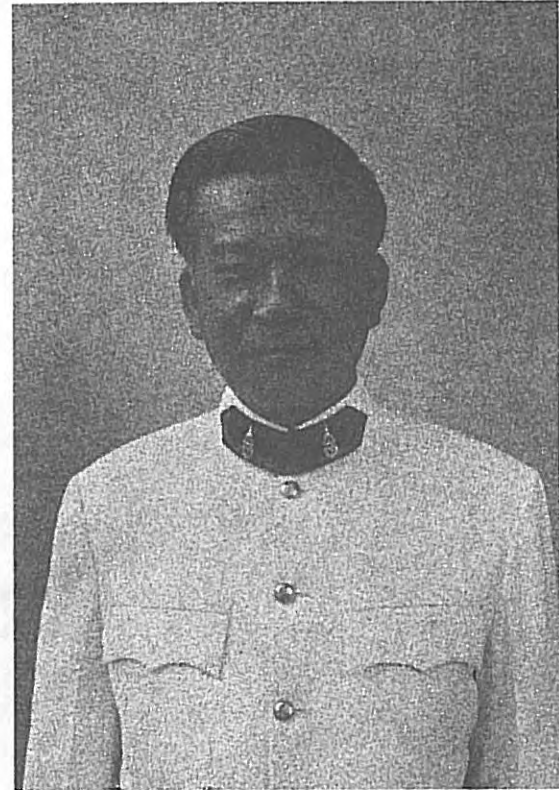
ครูอุคม รักตประจित
ผู้กำกับคณะดุสิต

นายภาณุพงศ์ เวชชาชีวะ
ผู้กำกับคณะพญาไท

นายอนงค์ ฟานิชกุล
ผู้กำกับคณะสราญรมย์

ครูเอก ชมภูนิช
ครูใหญ่

ครูจิต พึ่งประดิษฐ์

ครูสุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์

ครูบรรจง ลวพันธุ์

ครูอำรัส จันทรางศุ

ครูสอาดจิต เทวาคูดี

ครูเคบ เคบกุญชร

ครูยอดสร้อย ศีระวนิช

ครูบัวผิว วงศ์พระถาง

ครูปรุจมาศ วงศ์กำแหง

ครูบรรจง โถลานนท์

ครูพนอม บัวทองศรี

ครูจุมพล อุดมสรยุทธ

ครูสุชา วัฒนพัทลุง

ครูฉายแสง บุนนาค

ครูสมปอง มีชัย

ครูสรวุฒิ คล่องกำไร

ครูสุมล ปรภุณีข

ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ครูจำเนียร วัฒนลำพูน

ครูลออ เนตยสุภา

ครูมณี พรหมประพัฒน์

ครูโฉมศรี ศิวรักษ์

ครูสุพจน์ ต้นประยูร

ครูอรวรรณ รัตนกาฬ

ครูนราทิพย์ ศรีเมธากุล

ครูกอบลาภ แสงไชย

ครูพรไพจิตร สว่างคำ

ครูศุภลักษณ์ ยุกตะทัต

ครูปกรณ์ เม่งรักษ์

ครูพรทิพย์ ถาวรจักร

ครูสุพุมล เหมะศิริ

บรรณารักษ์ ขนิดา ษนะภัย

ครูกฤษฏา ยันตติลล

ครูวัชรินทร์ ปิ่นกำเนิด

ครูสมฤดี ยุทธนาเสวิน

ครูนิภาพรรณ ธงประเสริฐ

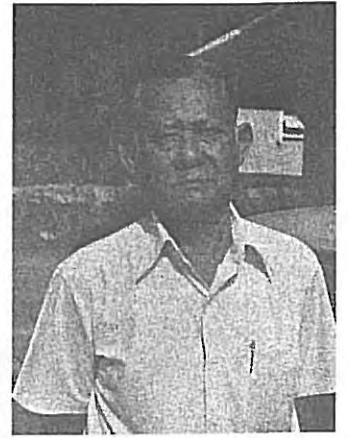
ครู พ.อ.หญิง อรพันธ์ เพ็ชรพลอย

ครู พ.อ.หญิง สานี อติแพทย์

ครู พ.อ.หญิง พยอม ลัจจนนท์

ครู พ.อ.ประวิทย์ วิมุกตะลพ

ครูสุนันท์ แก้วเก่า

ครูบลิท กมิชฐ์สุต

ครูสมปอง โกมารทัต

ครูสมนีก การ์ิเวท

ครูจรรยา ฉายะพงศ์

ครูธีรวรรณ นุตประพันธ์

ครูบุญศิริ โกมลพันธ์

ครูปราณี เหมียญกิตติวัฒน์

ครูเดือนเพ็ญ ไบยวิเศษ

ครูชาญชัย พิพัฒน์สันติกุล

ครูอรพรรณ สุวรรณน้อย

ครูกำธร บุญราช

ครูพีระ พงษ์พิลาศ

ครู ม.ล.กิติพันธ์ ชมฤทธิ

ครูอำนาจ เกิดมี

ครูภิญโญ บุญหนุน

ครูกาญจนา พรตปกรณ

ครูชัยโรจน์ ทับทอง

ครูวิไลวรรณ บุญสนอง

ครูนงนุช ชื่นกำเนิด

ครูสุภาวดี ขาญเขียว

ครูวุฒิชัย จารุภูมิ

ครูขจรศรี ใจดี

ครูสุปรีดา อินทรแก้ว

ครูอภิรดี นวลสุวรรณ

ครูรุจิรา ขาวสะอาด

ครูมะลิ ร่วมสนิทวงศ์

ครูพนิต อาละพล

ครูรัชณี จิวะวิฑูรกิจ

ครูประสงค์ พ่วงวีระ

ครูพรประภา พ่วงวีระ

ครูหยกฟ้า จรรยาศักดิ์

ครูรัตดาวัลย์ เพ็ญสุภา

ครูสมจิต วัฒนาขยากุล

ครูสุชาวดี เอี่ยมอรพรรณ

ครูจำรัส อินสม

ครูเกิณกุล ชูชาญ

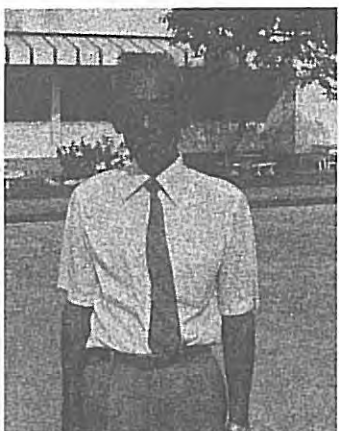
ครูสมพร บุรณวิษ

ครูสังเวียน ครอบครอง

ครูครอง แผลมคม

ครูประดิษฐ์ คล่องสู้ศึก

ฉวีวรรณ เจริญลาภ

สวรรค์ วงศ์ทองทิว

แสงว ขันเจริญ

ขอบคุณ!

“ ใจดีตามแบบ พยัคฆ์ งาม งาม! ”

จาก
วิชา ๑๕ ๕๗

ผ.บ.ก หน้าเกรงขาม สัมพนามเจ้า
ผู้ใดเข้า ได้กนอยู่ เป็นสุข

ประวัติ

คณะผู้บังคับการ (คณะตะวันออกด้านเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จในปี พ.ศ. 2459 ใช้งบประมาณ 125,000 บาท ออกแบบโดย นายฮีลี เป็นลวดลายสมัยทวารวดีเลขช่อมเขมรในปีพ.ศ. 2514 โดยบริษัท สมัยก่อสร้าง จำกัด ใช้งบ 1,000,000 บาท สีประจำคณะคือ สีฟ้า

อดีตท่านผู้บังคับการ

มหาเสวกตรี พระยาบรมบาทบารุง (พิณ ศรีวระชนะ)
มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุสาสน์ (เสรีญ ปันญารชุน)
อำมาตย์เอก พระพนิชยสารวิเทศ (บาด มนธาตุผลิน)
มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะระตราชา (มล.ทศทิศ อิศรเสนาฯ)

ผู้บังคับการคนปัจจุบัน

ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

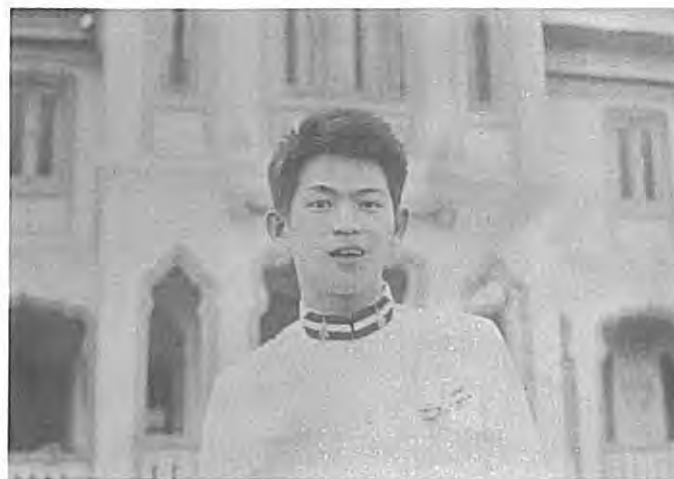
ทิวทัศน์ ศิริยานฟ้า

เกิด 16 ต.ค. 2508

ที่อยู่ 27/18 ซ.งามดูพลี ย่านนาวา กรุงเทพฯ 10120

ไทย

ปัจจุบันศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทิวเป็นหัวหน้าใหญ่ของผ.บ.ก. ทิวจะคอยเป็นมันสมองในการดำเนินการ และเป็นไปเสียทุกอย่าง ทิวหรือทอม ครุฑ (เจ้าตัวบอกมา) เป็นคนน่ารัก ด้วยดวงตาที่แจ่มใส ทิวเป็นคนที่มีความพรสวรรค์ในการพูดอย่างหาตัวจับได้ยากคนหนึ่ง เวลาที่มีกลุ่มสนทนาที่ใด ทิวจะใช้เวลาไม่มากในการแทรกตัวเข้าไป และจะคอยฟัง จนยึดกลุ่มและทำตัวเป็นหัวใจของกลุ่มไปเสียทุกคราว ด้วยลีลาการพูดที่คนฟังฟังแล้วตาเอ๋ม ทิวนี้เป็นคนที่มีพรสวรรค์จริง ๆ นะ

เรื่องการเรียนทิวไม่ใช่ย่อย ทิวเป็นคนที่มีความคิดและฉลาดสุขุมมากที่สุดทีเดียว ทิวจะคิดได้ไกลและลึกซึ้งมาก เพื่อน ๆ เลยรู้ลึกกว่าทิวเป็นที่ปรึกษา จนบางครั้งมาก ๆ ทิวก็เลยทำตัวเป็นบิดาเค้เสียเลย ยิ่งงั้นล่ะกลมกลืนเป็นบ้าเลย ทิวเรียนเก่งนะ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จนเพื่อน ๆ งงและนึกว่าทิวใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเอกในการพูดคุย เรื่องกีฬาทิวก็ไม่ใช่ย่อยในสมัยม. 5 ทิวเป็นโค้ชให้บาสทั้งสามรุ่น เกือบนำชัยชนะมาให้ทั้งหมดแล้ว แต่มาพลาดหวังที่รุ่นกลาง ทิวเลยออกรับตัวว่าฝึกน้อยไปหน่อย ทิวมีประวัติทางด้านกีฬายาวนาน มีความซำของและลูกเล่นแพรวพราว ทิวเป็นนักกีฬาบาสเก็ตบอลของโรงเรียนตั้งแต่สมัยป. 6 จนกระทั่งถึงรุ่นมัธยมปลาย เอาเป็นว่าทิวเก่งบาสมากแล้วกันนะ

ทิวเป็นดรัมเมเยอร์ของวงโยธวาทิตเขียนนะเป็นนานด้วย จนทิวบอกว่างานถวายบังคมร. 5 แทบจะหลับตาเดินได้เลย ทิวเดินนำได้คล่องแคล่วมาก ดูลีลาของทิวแล้ว แสนจะโรแมนติกและสง่างามอะไรปานนี้ เรื่องเอ็นทรานส์ทิวบอกว่าเป็นเรื่องของพรหมลิขิต แต่ทิวก็ไฝฝั้นมากนะ เพื่อน ๆ ก็ขอให้โชคตินะ...

พรหมเมศ จักษุรักษ์

เกิด 1 ธ.ค. 09

ที่อยู่ กองกำกับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ บางเขน กรุงเทพฯ

โทร 5131039

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ ม.รามคำแหง

บุรุษผู้มีรูปร่างสูงถึง 182 ซม. ซึ่งเป็นเจ้าของสถิติสูงสุดในโรงเรียน ทางบ้านเรียกว่า “เอก” แต่เพื่อน ๆ เห็นว่า “เอก” มีผมแดงผัดปกติดอกไปทางฝรั่งหน่อย จึงรวมหัวกันเรียกว่า “ไมค์”

ไมค์เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในรั้วชิราวุธตั้งแต่ป. 3 ในตอนนั้นไมค์แทบจะไม่มีบทบาทในหมู่เพื่อน ๆ เลย เพราะเจ้าตัวเป็นคนเงียบไม่ค่อยพูด คงใช้ชีวิตไปตามลำพังไปเรื่อย ๆ วิถีชีวิตของไมค์เริ่มเปลี่ยนไปเมื่อเข้าคณะผู้บังคับการ จากการที่เก็บบทมาเป็นเวลานานจึงเริ่มปล่อยลวดลาย มีไขเป็นในทางเสียแต่เป็นทางกีฬามากกว่า..ไมค์สามารถเล่นกีฬาได้ทุกประเภทและก็มีพรสวรรค์ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดบวกกับสุขภาพของไมค์ที่โตวันโตคืน ทำให้ไมค์มีส่วนร่วมในการนำชัยชนะมาสู่คณะผู้บังคับการแทบทุกครั้ง เมื่อคิดว่าตัวเองปึกล้าขาแข็งพอที่จะมาเป็นนักกีฬาทีมโรงเรียนได้แล้วจึงนอนดัดสนใจ 1 คืนแล้วก็มาคัดตัวกับเค้า ในที่สุดไมค์ก็ได้เป็น 1 ใน 30 คนของนักกรีฑาทีมโรงเรียน และได้ช่วยให้ทีมได้ชนะเลิศมาโดยตลอด โดยการนำเอารูปร่างอันใหญ่โตเหมือนยักษ์นำลูกเข้าไปวางทรายเป็นทุกแมทช์ จนทางโรงเรียนเห็นว่าความสามารถของไมค์จะเกินคนเข้าไปทุกวัน จึงได้มอบเครื่องหมายสามารถพิเศษให้เป็นประกัน นอกจากความสามารถทางด้านกีฬาแล้วไมค์ยังเป่าทรัมเป็ตให้วงโยฯ เป็นเวลา 4 ปีเต็ม

ในหมู่เพื่อน ๆ ไมค์มักเป็นที่ระบายนามณ์อยู่เสมอเพราะเจ้าตัวชอบทำอะไรลึกลับซ่อนเร้น เพื่อน ๆ จึงมักพยายามเปิดโปงอยู่เรื่อย ๆ แต่เจ้าตัวก็มักจะมีข้อแก้ตัวเอาตัวรอดเสมอ ตลอด 4 ปีหลังเป็นต้นมาจนถึงก่อนจบม. 6 ไมค์มักโดนเพื่อน ๆ ว่า ไมค์เป็นตัวช่วยที่ชอบนำเรื่องขวย ๆ มาให้เพื่อน ๆ เสมอ เพราะถ้าใครทำผิดแล้วมีไมค์อยู่ด้วยก็มักจะโดนทำโทษเสมอและเจ้าตัวก็จะโยนความไปให้คนอื่นในที่สุด แต่ก็เป็นเรื่องที่ล้อเล่นกันในหมู่เพื่อนเท่านั้น เพราะไมค์ก็เคยนำโชคมาให้เพื่อน ๆ ในบางครั้งเหมือนกัน แต่ความดีของไมค์ก็มีพอ ๆ กับความขวยซึ่งน้อง ๆ ในคณะก็มักจะกล่าวขวัญและนิยมชมชอบในตัวไมค์เสมอ เพราะน้อง ๆ สามารถเข้ากับไมค์ได้ทุกคน ใครมีอะไรอึดอัดใจก็มักจะปรึกษาด้วยเสมอ จนความดีนี้รู้ไปถึงเบื้องบน จึงได้มอบหมายให้ไมค์เป็นหัวหน้าดูแลทุกข์สุขของน้อง ๆ ซึ่งไมค์ต้องทำหน้าที่ถึง 2 ปีคือ ม.5 และ ม.6

ในด้านการเรียนของไมค์อยู่ในระดับปานกลาง บางครั้งในเวลาเรียนก็มักจะหลับ ๆ เรียน ๆ (โดยมากจะแกล้งเรียนซะมากกว่า) แต่การเรียนของไมค์ก็คงที่มาโดยตลอด ถึงแม้ไมค์จะเรียนในระดับปานกลาง แต่ความหวังสูงสุดของไมค์ก็คือ ได้เป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ที่ดีของประชาชนสืบตำแหน่งจากบิดาผู้บังเกิดเกล้า...

สมรรถ รัตนากธ

เกิด 23 ม.ค. 10

ที่อยู่ 85 ซ.เพชรเกษม 2 บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ

โทร

ปัจจุบันศึกษา ม.รามคำแหง

เอาจริงเอาจัง, สีหน้าสงบเงียบ, เครื่องขีมิ แต่แฝงไว้ด้วยประสบการณ์ อันเชี่ยวชาญแทบทุกอย่าง ไม่มีใครตั้งชื่อให้ (เพราะไม่มีใครอยากตั้ง) เพื่อน ๆ เลยต้องเรียกได้เพียง “มัด”

มัดเริ่มสัมผัสชีวิตในรั้วฟ้า-น้ำเงิน ก็ในฐานะเด็กโตเลย ออกสตาร์ทได้ไม่ดึกนัก และจำใจต้องไปอยู่ม. 1. ค แต่อาศัยพรสวรรค์ในตัวฟิตจนชาวบ้านไม่กล้าต่อกรด้วย เพื่อน ๆ เลยหลีกหลบให้มัดไปอยู่โปรแกรม 1 ให้รู้แล้วรู้รอดไป (เฮ้อ)

ประกายเจิดจ้าในตัวมัด ยังไม่ได้สิ้นสุดเพียงแค่นั้น แต่กลับ “พุ่งลง” ต่ไปยังวงการกีฬาประเภท “ใช้มือ” อีกด้วย และก็ไม่ได้หวัง มัดก็สามารถใช้มือ อันมีพรสวรรค์ของเขาว่าเอาถ้วยสควอชมาให้กับคณะ ซึ่งไม่เคยได้ถ้วยนี้มาเป็นเวลาตั้ง 26 ปีแล้ว จนแม้แต่ตัวมัดเองก็ไม่แน่ใจถ้วยนี้มีหรือป่าว...แฮ่ ๆ

นอกจากถ้วยของคณะแล้ว มัดยังไปสร้างชื่อเสียงให้กับวงการสควอชอีกหลายรายการ จนทางโรงเรียนตัด (สินใจ) ใจให้เครื่องหมายสามารถสมบูรณแก่มัดซะเลย

ดนตรีมัดก็ไม่ใช่อยอย มัดก็ยังคงใช้มือ ที่มีความสามารถสีไวโอลิน ของวงจุฬา ได้เป็นอย่างดีเลิศ จนในที่สุดก็ได้เครื่องหมายสามารถชั้น 1 มาติดไว้กับเสื้อนอกอีกอันหนึ่ง

แต่เนื่องจากมัด ทุ่มเทให้กับการกีฬาอย่างมาก และแม้ว่ามัดจะพยายามใช้เวลาที่เหลือทั้งหมดหมกตัวอยู่แต่ในห้องอย่างคร่ำเคร่ง (ไม่รู้คร่ำเคร่งอะไร) ซึ่งมัดเองก็หวังไว้เพียงที่จะก้าวเข้ารั้วใด้รั้วหนึ่งของมหาวิทยาลัยให้ได้ ตัวพวกเราเองก็มีใจหวังเช่นเดียวกันกับมัดเหมือนกัน

งั้นเราก็เอาใจช่วยมัดด้วยก็แล้วกันนะ (ฮิ...ฮิ)

ศักดิ์สมาน วรรณณะภูติ

เกิด 27 ธ.ค. 2510

ที่อยู่ 906 ซ.ธนาคาร 3 งามวงศ์วาน นนทบุรี

โทร 5882255

ปัจจุบันศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์

“ก๊ก” เต็ม ๆ ควรจะเป็น “ก๊วกก๊วก” ออกจะดูน่ารักเหมือนเด็กเยาว์วัยไร้เดียงสา อ่อนโลกอะไรทำนองนี้ แต่เชื่อมั๊ยก๊กมีชื่อเล่นจริง ๆ ว่า “เบิ้ม” ดูออกจะข่มตัวเองไปหน่อย ก๊กเป็นเด็กผอมสูง ดำสกปรก แต่ก๊กเรียนเก่งนะ และเวลาหนาว ๆ ก๊กมักจะใส่สูทกันหนาว ก๊กจะเท่มาก ก๊กมักจะนำบทเรียนจากห้องเรียนมาทำแบบฝึกหัดกับเด็ก ๆ ในคณะ และไม่เว้นกับเพื่อน ๆ ที่ผลอด้วยนะ เด็ก ๆ ที่นี่เรียกก๊กว่า “บัณฑิตโทด” ตามพฤติกรรม ก๊กมักจะหาสัตว์รอบ ๆ ตัวและทำการทดลองกับมันทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาความเป็นไปได้ เพื่อจะได้นำสมมุติฐานมาทดลองกับคน ซึ่งผู้รับเคราะห์จะเป็นเด็ก ๆ บ้างก็เพื่อน ๆ นี้แหละ การเรียนของก๊กคงจะไม่ต้องพูดถึง เข้าชั้นที่เดียวแหละ แต่การกีฬาดูเหมือนว่าจะเล่นได้ไม่กี่ชนิดแต่ก็ซ่าของด้วยความขลัง

ด้านดนตรีก๊กทั้งไปนาน มาหมกมุ่นอยู่กับการเรียน การทดลอง และการตั้งสมมุติฐานทางวิทยาศาสตร์ ก๊กปรารถนาเหลือเกินที่จะสร้างมนุษย์ปลา เพื่อมวลมนุษย ก๊กบอกจะได้ใช้ทำอะไรได้หลายอย่าง ทำงานได้อย่างคน และทำปลาได้อย่างปลา...เก๊ตินะฮะ ก๊กเป็นเพื่อนที่รุ่นเราเกลียดชัง เพราะก๊กทำตัวน่าตีเป็นอย่างยิ่ง ถ้าพูดถึงก๊กเรามักจะพูดถึงการเรียนและการทดลองของเค้า ก๊กสามารถทดลองได้ทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าจะปลา กบ งู หรือแม้กับเด็กเวอร์เช่น “ผ่อง” เป็นต้น ผ่องจะมีเนื้อตัวที่อุดมไปด้วยสารเคมีแปลก ๆ ถ้าก๊กจะสร้างมนุษย์ปลา สงสัยว่าคงจะเป็นปลาผ่องตัวน้อย ๆ ก๊กใฝ่ฝันจะเป็นคุณหมอ แต่ถ้าอยากเจอ ก๊กนะไปเกษตรซี ซีจักรยานไล่สาว ๆ อยู่นะเพื่อน ๆ เห็นนะ...

อรศกพล บุณณะสัมฤทธิ์

เกิด 18 ก.ค. 10

ที่อยู่ 32 พหลโยธิน ซอย 7 พญาไท กรุงเทพฯ

โทร 2792847

ปัจจุบันศึกษา บัณฑิตฯ จุฬาฯ

หลายปีก่อนเราก็คงเคยได้ยินชื่อ “กูเต็ง” มากันแล้ว ซึ่งประวัติของเค้าก็คงไม่ต้องพูดถึงกัน แน่ละเค้าย่อมโชคโชนอยู่ในวงการตลกผีต ๑ มานาน ซึ่งความสามารถอันนี้ละทำให้้อง ๆ รู้จักเค้ากันทั้งโรงเรียน ซึ่งตัว “กูเต็ง” เองก็ภูมิใจมาก ถึงแม้เวลาจะผ่านมาหลายปีแล้วก็ตาม แต่ก็ยังอดส่ำที่ทั้งน้องชายอันเป็นสุดที่รักของเค้าหลงเหลือไว้ในคณะสีฟ้าของเราอีกคน แน่นนอน...ลูกไม่ยอมหลนไม่ไกลต้น เมื่อพี่ผีดยังใจน้องก็ยอมผีตเหมือนพี่ (หนักกว่าอีก)

แยมโรล, หรั่ง, กูเต็ง, กูตียอง ฯลฯ และอีกหลาย ๆ ชื่อที่เพื่อน ๆ สรรหามาให้ สุดท้ายก็มาลงกับชื่อ “กูเต็ง” จนได้ (หาที่ติกว่านี้ไม่ได้แล้ว) ซึ่งบางคนอาจจะเรียกเพี้ยนเป็น “กูเติน” บ้าง “พูตเต็ม” บ้าง (สำหรับชื่อหลังจากชื่ออะไรถามเจ้าตัวเอาเอง) กูเต็งเป็นชื่อที่โดนเรียกมาตั้งแต่ 1 ถึงแม้จะเป็นชื่อที่แปลก ๆ หูเจ้าตัวก็ชอบเพราะมาจากภาษาบ้านเกิดตัวเองว่า “กูตเตินกา” ซึ่งแปลว่า สวัสดิ์

กูเต็งเป็นคนมีจิตใจเอื้อเฟื้อต่อทุกคน และรักเด็กด้วยจนเด็ก ๆ มักมาขอให้กูเต็งเลี้ยงอยู่เสมอแต่กูเต็งก็ยังรักษาเอกลักษณ์เดิมที่มีมาแต่เด็กนั่นคือ เซฟเงินอย่างเหนียวแน่นถึงแม้บางวันจะหิวจนแทบท้องก็ตาม เรือนจากก็อย่าหวังว่าจะได้เงินจากกูเต็งเลย สังเกตได้ว่าเวลาพักทานอาหารว่าง กูเต็งมักจะเดินกลับคณะเสมอ พอเพื่อน ๆ ถามว่าจะไปไหนกูเต็งก็มีข้อหลิกเลี้ยงอย่างดีว่า “เก็บหนังสือไว๊” ที่แท้ก็กลับไปกินนมฟรีที่คณะนั่นเอง กูเต็งเป็นคนที่คุยตลก (ผีต) ที่สุดในคณะและยังด่าเก่งอีกด้วยจนเพื่อน ๆ เกรงไปตาม ๆ กัน ทั้ง ๆ ที่สมัยเด็ก ๆ ไม่มีแววในทางนี้เลย ตอนเข้ามาคณะในใหม่ ๆ หัวหน้าถามว่าจะอยู่จะอะไร ก็เลยขอเข้าไปอยู่วงโยช เป่า ๆ อม ๆ แซ่ค โข โพนจนอ้วนทางโรงเรียนกลัวว่าจะไม่เลิกเป่า เลยยอมตัดใจมอบเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาประดับอก ซึ่งเจ้าตัวบอกว่าภูมิใจมากเลยยอมลาออกมานอนตีฟุงอยู่คณะทั้งวัน พอขึ้นม. 6 ก็มีคำคมมาให้เพื่อน ๆ เฮฮากันเล่นตอนสั่งสอนเด็ก หลังจากนั่งเจียบมาตั้งนานเพราะไม่รู้ว่าจะพูดอะไรดี อยู่ ๆ ก็โผล่ออกมาว่า “เฮ้ย..อย่าเหยงนะไว๊” ซึ่งเจ้าตัวบอกว่าตั้งใจจะพูดว่า “อย่าเหลิง” ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าออกมาได้อย่างไร พอมาปีนี้ด้วยมาดไม่ออกแวก กูเต็งจึงได้โบว์สีเหลืองดำมาประดับอกอีกอันหนึ่ง ซึ่งวันดีคืนดีพวกเพื่อน ๆ ก็จะเห็นกูเต็งเอาโบว์ทั้งสองอันมาติดอกแล้วเดิน (คอเหยง) ทั่วคณะ ทางด้านกีฬากูเต็งก็ฟันฝ่าอุปสรรคมาเยอะทั้งในเชิงลูกหนังและเรีคเก็ต สำหรับกีฬาประเภทหลังกูเต็งถนัดมากและเจ้าตัวบอกว่าถ้าผมมกว่านี้คงวิ่งทันและชนะไปแล้ว สำหรับปีนี้กูเต็งติดโล่ถึง 2 โล่ที่ก็ยอมเป็นข้อรับประกันได้ถึงฝีมือที่ก้าวหน้ามาก (กว่าตอนเด็ก ๆ) เรื่องการเรียนกูเต็งก็นำหน้ามาตลอดในห้อง 2 ได้รับทุนบนหอประชุมมาหลายปีจน คุณครูเบื่อหน้าไปตาม ๆ กัน

วรยุทธ สมั่นตธีรัฐ

เกิด 26 ส.ค. 2508

ที่อยู่ 75/9 หมู่บ้านปัญญา ถ.พัฒนาการ กรุงเทพฯ 10110

โทร 3142027

ปัจจุบันศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“แขก” เป็นคนเก่าคนแก่ของรุ่นคล้าย ๆ นิม แขกมาอยู่กับเราตอนม. 1 ปลอมตัวปลอมชื่อปลอมเสียงเสียดด้วยนะ แขกเป็นคนเฮฮา ถึงแม้จะมาจากอีกมิติหนึ่ง แต่แขกก็สามารถกลมกลืนได้ดี ชีวิตประจำวันของแขกดูสามัญไม่ตื่นเต้น แขกนิยมใช้ชีวิตเรียบง่าย เป็นกันเองกับน้อง ๆ ทำตัวเฝ้าคณะ แขกเป็นคนเจ้าสำอางค์นะ ห้องของแขกจะเป็นแหล่งที่เพื่อน ๆ จะหาน้ำหอมฉีดไปเรียนได้ โดยไม่ผิดหวังเพราะมีหลายกลิ่นให้เลือก เหมาะกับบุคลิก

การเรียนแขกจะคอยระวังให้เพื่อน ๆ อยู่ท้าย ๆ แถวควบคู่กับไมค์ และใครต่อใครที่ผลัดกันลงมา แต่แขกขยันนะ อยู่คณะแขกห้องหนังสืออยู่เป็นประจำ เพื่อน ๆ มักจะเห็นแขกซุ่มฟิตบ่อยครั้ง ชีวิตยุ่งยากนะ... ด้านดนตรี เราไม่มีประวัติว่าแขกเล่นหัดอะไรเลย แต่รู้สึกว่าจะสมัครอยู่วงเครื่องสายสากล แต่รู้สึกว่าจะไม่ถูกกับชื่อแป๊ะอีก และแขกรู้สึกว่าเด็กรุ่นหลังจะไปได้ไกลกว่า แขกก็เลยหลบมาอยู่คณะเจียบ ๆ มั้ง แขกเล่นรักบี้ด้วยนะ แขกเป็นกองหน้าอยู่นานทีเดียว ตอนนี่ถึงแม้ว่าแขกจะไม่มีโชคในการเรียน แต่แขกก็ทำงานอยู่ที่ ADVERTISING แถว ๆ สาทร ใครอยากเจอไปหาได้มีอะไรสนุก ๆ อยู่เยอะ...

เจ็ดศักดิ์ ฉิมคล้าย

เกิด 11 มิ.ย. 2508

ที่อยู่ 1507/41 ถ.พหลโยธิน กรุงเทพฯ 10400

โทร 2776723

ปัจจุบันศึกษา ประเทศอังกฤษ

“เจ็ด” เป็นคนที่บ้าความเร็วเป็นที่สุด จนพยายามทำร่างกายตัวเองเป็นรถแข่ง เจ็ดใช้ชีวิตอยู่หลังความเร็ว 200 ทำตัวเป็น นิกิ เลาด้าอยู่พักหนึ่งจนมีเหตุที่สปอนเซอร์ “มารโบโล” บุหรี่ชั้นยอดของโลกถอนตัวไป เพราะเจ็ดทำเก่งเกินทำให้FORMULA 1 ของเค้าพังแต่ก็รอดมาได้อย่างปาฏิหาริย์ เจ็ดบอกอยู่ตัวแล้วเรื่องอุบัติเหตุ เดย์โทนา มีบอยแ่นะคุยชะด้วย เจ็ดเป็นนักกีฬารักบี้ ทีมโรงเรียนนะ เก่งด้วย แต่เวลาแข่งที่นิ่งเพื่อน ๆ ไม่ค่อยเห็นว่ามีเจ็ดเล่น ตัวก็ไม่เล็กนะ แต่เจ็ดเล่นกองหน้าเป็นแถวสอง (ตัวยง) เวลาเจ็ดซ้อมรักบี้เสร็จมักจะมาสร้างความรำคาญให้กับ ROOM MATE มาก คราบโคลน คราบเหงื่อ จนใคร ๆ คิดว่าเจ็ดบ้าแรง แต่แปลกมาเป็น MATE กับบุญยี่ได้อย่างไร เจ็ดเป็นขาประจำรดหน้าไอ้มะ เจ็ดจะกินรดหน้าได้เรื่อย ๆ ผ่านไป 4-5 ห่อเจ็ดบอกเค้า ทำอ่อยนะ หน้าตาเฉย เจ็ดมักทำตัวเป็นผู้พิทักษ์ธรรมชอบช่วยเหลือ ทะเลาะวิวาทแทนเพื่อน ๆ เสมอ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องของตัวเอง กลมกลืนไปกับความป่าเถื่อน เจ็ดเป็นพี่ที่เด็กเกรงมากคนหนึ่ง เจ็ดเป็นคนสปอร์ตมากและเจ็ดก็รักเพื่อนมากด้วย

การเรียนของเจ็ดอยู่ในเกณฑ์น่าใจหาย เกาะเส้น คาบเส้น ตกเส้นแล้วแต่มรสุมการศึกษาแต่ก็ผ่านมาชนิดสุดฤทธิ์ และอุปโลกตัวเองเป็นนายร้อยตำรวจผู้ทรงเกียรติ ทำเอาเพื่อน ๆ เช็งไปตาม ๆ กันแต่บุคคลิก จิตใจ O.K. นะเจ็ดเป็นได้..แต่ไม่ค่อยเท่าไร...ดนตรี เจ็ดเป่าเบสอยู่วงโยฯ มานานแบกไปแบกมาเค้าก็ให้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง เจ็ดบอกออกแรงหน่อย เจ็ดมี ชีวิตที่ค่อนข้างจะโลดโผน หลังจากผิดหวังจากนายร้อยตำรวจ เจ็ดเนรเทศตัวเองไปอยู่ LONDON เป็นพักรู้แล้วรู้รอดไปเลย

บุญ บุญโยดม

เกิด

ที่อยู่ 855/3 ลาดพร้าว 48 กรุงเทพฯ 10310

โทร 2777053

ปัจจุบันศึกษา ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“บุญ” เป็นลูกศิษย์ครูเนียน เลยใช้ชีวิตมากับเพื่อน ๆ เยอะ บุญเป็นคนที่ใช้ชีวิตม. 6 อย่างเรียบง่ายอยู่กับเจดที่ห้องแถว บุญมักจะเป็นคนนำเอาแฟชั่นความสบาย ๆ มาสู่เพื่อน ๆ บุญนำเอาแฟชั่นการใส่รองเท้าคัชชูมาใส่คนแรกและเป็นคนใช้รองเท้าจึกก้ามเหยี่ยวคนแรกด้วย บุญมักจะทำอะไรประเภทนี้มาให้เพื่อน ๆ ปวดหัวเสมอ บุญเป็นคนฟังเพลงเยอะมาก บุญจะใช้ชีวิตเติกวชิราวุธที่คณะหมดไปกับการฟังเพลง ไม่ว่าจะเป็นเพลงเต๋นรำ แจ๊ส พ็อบ เวลาถึงงานที่ไรบุญจะเข้าไปจับจองและทำตัวเป็น ดี.เจ. แม้จะไม่ค่อยเข้าท่าแต่เพื่อน ๆ ก็เอ้อออตามกันไป

ด้านการเรียนบุญรักษาระดับการเรียนอยู่ในระดับปานกลางมาตลอดไม่เอาเก่งมากเกือบจะเป็นคนเดียวในรุ่นที่อยากเรียนศิลป์ บุญเฝฝืนที่จะเข้าศิลปากร บุญมักจะเป็นที่ปรึกษาให้กับเพื่อน ๆ เรื่องจัดห้องเสมอ ด้านกีฬาบุญจะถนัดแต่เรื่องบาสฯ นะ เพราะเพื่อน ๆ ไม่เคยเห็นบุญเล่นกีฬาอะไรเลย บุญเล่นบาสฯ มาตั้งแต่สมัยป. 6 กับทิวและอีกหลาย ๆ คน คือบุญกับกีฬาไม่ค่อยถูกกัน ถ้าเห็นบุญวิ่งรอบโรงเรียนวันนี้คงจะเกิดอาเพศหนักบุญจะแต่งชุดกีฬาใหม่เอี่ยม รองเท้านั้นยางใหม่ ๆ และเริ่มเดินออกจากคณะเวลา 3.45 และกลับมาเวลา 6 โมงเย็นและแอบอ้างว่าไปซ้อมกีฬาและเพื่อน ๆ ก็รู๊วว่านั่นเป็นการโกหกซ้ำ ๆ ซาก ๆ บุญจะรักษาความผอมบางไว้นานที่สุด บุญบอกว่าธรรมดาอ้วนนะแต่เพื่อนมองมาดูผอมเพราะอากาศมันกิน แนะใช้หลักวิทยาศาสตร์เข้ามาอ้าง

บุญมักจะมีคามมั่นใจในอารมณ์และชาติสล็ก ๆ พองาม ทำเอาน้อง ๆ ปวดเนื้อปวดตัวเยอะ ด้านดนตรีบุญมีพรสวรรค์กับปี่สก็อตมานาน นัยว่าเกิดที่โน้น บุญเข้าวงได้ไวมากแต่มีอุปสรรคตอนบุญแขนหักเลยพิจารณาตัวเองออกซะ เตี่ยวจะนำเกลียดถ้าอยากเจอบุญเจอได้ที่ศิลปกรรม จุฬาฯ บุญไปบ๊ายอยู่ที่นั่น

อภิชาติ ทศพรประเสริฐ

เกิด 25 ส.ค. 2510

ที่อยู่ 12/3 หมู่ 4 บางเมือง สมุทรปราการ

โทร 3953648

ปัจจุบันศึกษา โรงเรียนนายเรือ

“ต้น” “หมูไก่” “หมู” เอาให้มั่วไปเลย เรียกได้ยะเยาะนะคนนี้ หมูเป็นเอเยนต์น้ำหอมที่ใหญ่ที่สุดในนี้ หมูบอกจะเปิด DUTY FREE ไม่เสียภาษี และยังถูกอีกด้วย YSL. ราคาตลาด 1000 กว่าบาท หมูสามารถขายได้ในราคา 200 กว่าบาทเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็ CHANAL NO.5 หรืออีกหลายยี่ห้อ นัยว่าหมูเป็นเอเยนต์จากฝรั่งเศสเชียวนะ แต่อย่าคิดว่าหมูเป็นคนสำคัญนะ ส่วนมากลูกค้าจะเป็นคนสำคัญ หมูจะเหมือนเด็กบ้านนอกใจ ๆ คนหนึ่ง หมูอยู่ชมรม “ป่าเดียวกัน” กับป่าแปน ทั้งคู่มักจะสร้างเรื่องเจ๊ียบ ๆ แต่ก็มักจะมาเข้าหูเพื่อน ๆ ให้อวยกันมิได้หยุดหย่อนเสมอ ๆ

หมูมีพฤติกรรมที่น่าทึ่งเสมอ ดูอย่างเรื่องหนีจากห้องปิงปองสิ เก๋มากนะ และหมูมักจะนำเอาเรื่องเฮงชวยมาให้เพื่อน ๆ เสมอ แต่ไม่บ่อยหรอกนะ คือเฉลี่ย ๆ กันไป หมูเป็นนักสควอชของโรงเรียนและของคณะ หมูตีเก่งมาก เก่งจนไม่ค่อยเชื่อว่าโกหกจนกระทั่งคว้าชัยชนะมาให้โรงเรียนบ่อย ๆ เพื่อน ๆ เลย OK นะ ด้านดนตรีรู้สึกว่าการจะไม่ค่อยเล่นดีนักนะ เวลาเพื่อนถามหมูจะบอกว่า “ทำไมวะ มีดนตรีในหัวใจแล้วจะเรียนไปทำไม” หมูอยากเป็นนักเรียนนายร้อยซึ่งก็ได้เป็นสมใจ

ปณต สุขเกษม

เกิด 14 มิ.ย. 08

ที่อยู่ 17/132 ซ.อาเชี่ยน ประดิพัทธ์ กรุงเทพฯ

โทร

ปัจจุบันศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บุรุษหนุ่มเตี้ยและแก้มหล่อประจำคณะ ทางบ้านเรียกว่า “เจ๊ก” เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่โรงเรียนเรียกว่า “คิง” คิงเป็นที่ชื่นชอบแก่น้องและเพื่อนเพราะชอบทำอะไรทำตก ๆ ให้ดูเสมอไม่รู้ว่าจะแก้มทำหรือเป็นจริง ถ้าคิงว่างมักจะเปิดเพลงประเภท ร็อค-เฮฟวี สะดุดล้มคณะเป็นที่รำคาญแก่คนอื่นเสมอหรือไม่ก็ไปเล่นอยู่กับเด็กไม่ว่ากลางวันกลางคืน ไม่รู้ว่าเล่นอะไรกับเด็ก มันน่าสงสัยนะ วันไหนคิงอารมณ์ดี ๆ พออาบน้ำเสร็จคิงมักจะเดินออกมาจากห้องน้ำโดยไม่ทำอะไรเลยแล้วเดินผ่านห้องเพรชเด็ก ไม่รู้ก็เหมือนกันว่าคิงมีอะไรตีมาโซวี้เด็ก เพราะชอบเพลงร็อคคิงจึงตีกลองวงโยฯ จนได้เครื่องหมายสามารถ ทางด้านกีฬาคิงเล่นเป็นทุกชนิดโดยเฉพาะบาสฯ ทั้ง ๆ ที่ตัวเตี้ย คิงเคยถึงยุคที่กำลังจะรุ่งในกีฬาประเภทนี้แต่ดันไปสะดุด “ขาด้อย” ล้มแขนหัก คิงก็เลยต้องหันเหชีวิตไปเป็นโค้ชบาสฯ แทน สมัยหนุ่ม ๆ คิงเล่นกรีฑาให้กับโรงเรียนจนได้เครื่องหมายกึ่งสามารถแต่พอได้แล้วก็เลิกเล่นมานอนอยู่คณะแทน ด้านการเรียนคิงก็เรียนพอเอาตัวรอดได้เพราะฉะนั้นพอคิงเรียนจบจากวชิราวุธฯ คิงก็ไปเข้า “ชมรมชาวอิสาน” ที่มหาวิทยาลัยแถว ๆ หัวหมาก พร้อม ๆ กับ “คิง” (เพื่อนซี้) บางครั้งคู่นี้มักจะมาแสดงศิลปการต่อสู้ (ตั้ง) และป้องกันตัว (คิง) ที่โรงเรียนให้น้อง ๆ ดู

อัศวเดช เพ็ชชยั้ง

เกิด 19 ม.ค. 09

ที่อยู่ 6 ถ.ศิริพงษ์ ต.สำราญราษฎร์ เสาชิงช้า กรุงเทพฯ

โทร 2217923

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ ม.รามคำแหง

พันเหียน ปากยื่น ชอบยิ้มให้เห็นฟัน เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของชายหนุ่มที่ทางบ้านเรียกเขาว่า “MC” (ผีต) เมื่อ MC เข้ามาอยู่ในวชิราวุธวิทยาลัย เพื่อน ๆ เห็นว่าหน้าตาของเจ้าตัวนั้นไม่ได้ออกไปทางฝรั่งดังชื่อ แต่กลับเหมือนสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำมากกว่า จึงลงคะแนนเสียงกันให้ MC ได้ชื่อใหม่ว่า “(หยัง) กบ”

กบเข้าโรงเรียนนี้ตั้งแต่ป. 3 ในคณะสนามจันทร์ ตอนเด็ก ๆ กบชอบเล่นลูกหินมาก ถึงขนาดลงทุนปั้นดินทำลูกหินแจกเพื่อน ๆ เพื่อที่จะเอาลูกหินนั้นมาเล่นกับกบ แต่กบก็ไม่สามารถเอาดีทางนี้ได้เลย แต่กบก็ยังพยายามอยู่นั้นแหละ แล้วก็เหมือนเคยถ้าอยากรู้ว่าทำไมก็ต้องถามเจ้าตัวเองจากการที่ไม่ได้รับความสำเร็จทางลูกหิน พอกบเข้าคณะในกบก็เลยหันไปเอาดีทางด้านดนตรีแทน โดยกบได้เข้าร่วมวงปี่สก็อตของโรงเรียนและแล้วกบก็ได้ประสบความสำเร็จกับเขาจนได้ โดยรับเลือกให้เป็นหัวหน้าวงปี่ฯ ซึ่งกบภูมิใจมากในตำแหน่งนี้ จนเกือบทำให้เพื่อน ๆ เป็นโรคประสาทไปตาม ๆ กัน เนื่องจากกบเล่นเป่าปี่สก็อตทั้งกลางวัน กลางคืน และที่สำคัญที่สุดคือชอบเป่าในห้อง ทำให้เกิดเสียงก้องแสบแก้วหูตีพิลึก นอกจากนี้กบยังรักปี่สก็อตเป็นชีวิตจิตใจ เวลาไหนที่กบนำมันทาบี่แล้ววางไว้บนเก้าอี้ละก้อ เพื่อนก็เพื่อนเหอะยังสำคัญน้อยกว่าปี่ของกบเลยอดนั่งไปตาม ๆ กัน แถมยังจับต้องปี่ของกบไม่ได้อีกด้วย แต่ถึงยังไงเพื่อน ๆ ก็ต้องยินยอม เพราะเห็นใจว่าเป็นความสำเร็จครั้งแรกในชีวิต

ด้วยการเรียน กบนั้นก็ไม่เคยลดละเลย (เฉพาะตอนเด็ก ๆ นะ) กบเคยอยู่ห้อง ก. กับเขาด้วย แต่พอเพื่อน ๆ เริ่มทยอยขึ้นห้อง ก. ก็คงเป็นเพราะกบไม่ชอบความแออัดของห้องก็เลยหนีมาเอาดีอยู่ห้อง ข. แทน จากนั้นไม่นานสันหลังของกบก็ยิ่งยาวขึ้น ๆ ทุกที ในที่สุดกบก็เลยประสบความสำเร็จอย่างที่คนอื่นไม่กล้าทำ คือขอให้ได้คะแนนสอบเรียนเพียงวันละ 5 นาที เท่านั้นก็พอรับรองหลับปุ๋ยยันเช้าเลยแหละแถมบางที่ยังมีมาต่อตอนกลางวันอีก ก็เพราะอย่างนี้แหละฟันถึงไม่ยอมทุบซะที

สำหรับกีฬานั้นกบก็ไม่ใช่อย่อย ตั้งแต่แววการเป็นนักกีฬาโผล่ขึ้นมาตอนม. 3 เท่านั้นแหละ กบก็เลยเล่นกีฬาแทบทุกอย่างจนได้เสื้อ (สำรอง) ไปหลายตัว นอกจากนี้ที่มรักบี้โรงเรียนก็ยัง (จำใจ) รับกบเข้าร่วมทีม แต่ก็ยังเป็นตัวสำรองอีกนั่นแหละ และในที่สุดโรงเรียนก็ต้อง (จำใจอีกนั่นแหละ) มอบเครื่องหมายกึ่งสามารถแก่กบซึ่งพอกบได้รับเท่านั้นแหละกบก็คุยเรื่องนี้ไปร่วมเดือนเชียว สำหรับเรื่องอนาคตกบบอกว่า “มันก็แล้วแต่อนาคตนะซีไวย์” (เอ๊ะยังงัย)

อภิรักษ์ เปรมวัฒนะ

เกิด 1 ส.ค. 2509

ที่อยู่ 32/3 ถ.ชัยพฤกษ์ ดลิ่งชั้น กรุงเทพ

โทร 4240065

ปัจจุบันศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ใหญ่” หรือ “ปาเปน” ที่น่ารักของเพื่อน ๆ ปาเปนเป็นคนน่ารักด้วยรูปร่างอ้วนท้วนสมบูรณ์ขาวจ้ำเห็นแล้วบ่งบอกถึงความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เอ๊ะ...จิตใจไม่ชินนะ...ปาเปนเป็นคนที่มึนน้ำหอมมากคนหนึ่งของรุ่น เพื่อน ๆ จะได้กลิ่นตัวแปลก ๆ จากตัวปาเปน ทั้งที่หอมและไม่ค่อยหอม และเพื่อน ๆ ก็สนับสนุนให้ปาเปนใช้น้ำหอมนะ เพราะเพื่อน ๆ ทนกลิ่นตัวเปล่า ๆ ของปาเปนไม่ไหว ด้วยหุ่นเหมือนเสี้ย (กระเป๋าก็เหมือนเสี้ยนะ) ปาเปนฟาดฟันอะไร ๆ มากับเพื่อนได้เป็นอย่างดีทีเดียว ปาเปนเป็นเพื่อนคนหนึ่งที่เราผูกพันถึง ปาเปนมีนิยายรักที่พิศดารมากมาจากหลายมุมโลก พูดถึงตรงนี้เพื่อน ๆ คงเข้าใจดี จริงมั๊ย

ด้านกีฬาปาเปนก็เป็นหนึ่งนะ อย่าดูถูกว่าปาเปนหุ่นอย่างนี้แล้วจะเล่นกีฬาไม่ได้ ปาเปนเล่นกีฬาได้เกือบทุกประเภท ไม่ว่าจะ เป็นบาส สควอช เทนนิส หรือแม้หุ้มน้ำหนักซึ่งเป็นกีฬาที่ปาเปนชอบและได้เหรียญทองมาแล้วนะ ปาเปนเป็นคนขี้ใจน้อย อารมณ์ร้าย เวลาปาเปนโมโหเด็ก ๆ จะไม่กล้าเข้าใกล้ ๆ แต่เพื่อน ๆ ชอบดูปาเปนโมโห เหมือนปลาที่ชอบทำอะไรอย่างนั้น การเรียนปาเปนใช้ชีวิตในการศึกษาอย่างเรียบง่าย เวลาเพื่อน ๆ ถามถึงการเรียนปาเปนมักจะทำตาขวนฝืนและพูดว่า “เรียนมากไปก็เอาตัวไม่รอด” ไม่รู้มันหนักหรือยังไง ปาเปนใฝ่ฝันอยากเรียนรัฐศาสตร์ ปาเปนบอกว่าไ้ดี ปาเปนท่องหนังสือเตรียมเอ็นทุกวันเลยนะ เพื่อน ๆ ก็ลุ้นด้วยนะ...

ศักดิ์ ศิริยามคม

เกิด 2 ธ.ค. 2508

ที่อยู่ 258/13 ซ.เสริมสุข จรัญสนิทวงศ์ กรุงเทพฯ

โทร 4249553

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

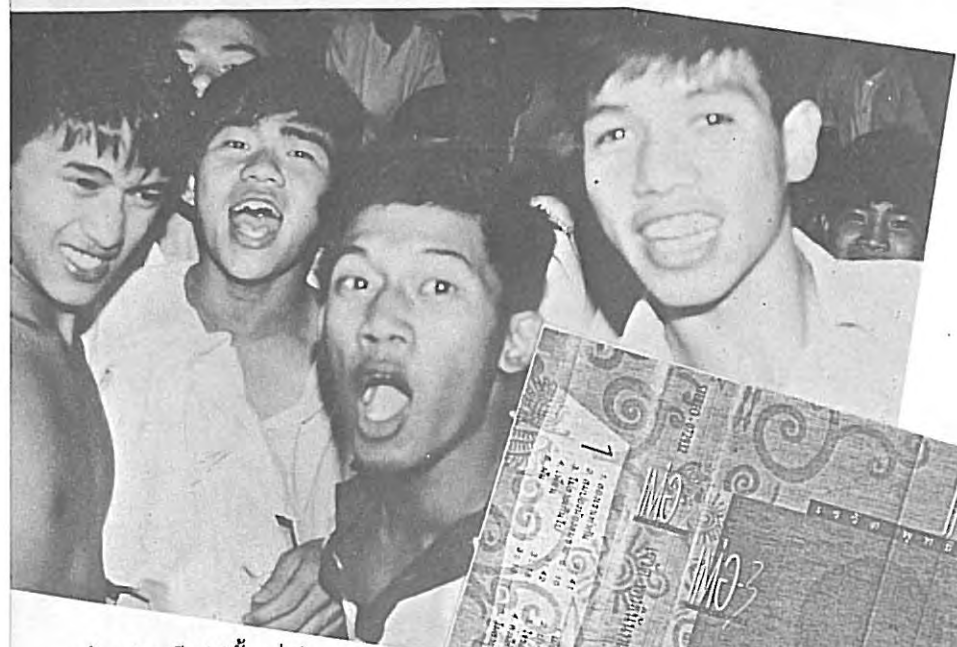

ศักดิ์มีชื่อเล่นเยอะเหมือนกัน ทั้งที่เจ้าตัวรู้และไม่รู้ ศักดิ์อยู่วชิราวุธมา 11 ปี เกินขอบเขตการเป็นโอวีเสียอีก ศักดิ์เป็นคนใจเย็นนะ ศักดิ์จะหมกตัวอยู่คนเดียวและแต่งกลอนเพราะ ๆ เฮ้ย...ไม่ห rokokไม่เหมือนกัน ศักดิ์อยู่ปีกปากก็กับพวกกูเต็ง และมีน้อง ๆ น่ารักเยอะแยะอยู่ในสังกัด ศักดิ์เป็นคนหนึ่งที่ไม่มีปากเสียงนักในคณะและให้เกียรติหัวหน้าเสมอ และก็ยังให้เกียรติกับเพื่อน ๆ โดยไม่พูดอะไรมากนักปล่อยให้เหตุการณ์ผ่านไปและไม่ว่าจะเป็นทางดีหรือทางเลวศักดิ์ก็จะบอกว่า “นั่นไงกว่าแล้ว”

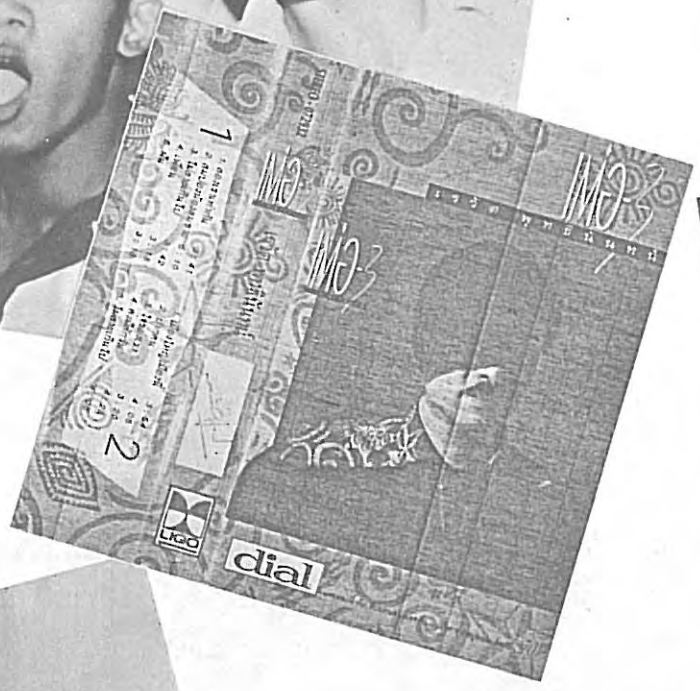
ศักดิ์เป็นนักกีฬาเอกของคณะ มักเล่นได้เกือบทุกอย่าง เป็นโค้ชก็ได้นะ ศักดิ์มักจะเสียสละเสมอ และมักจะไปงานที่เพื่อนเค้ามักจะไม่ได้ไปทำเอาไปทำ เพื่อน ๆ เลยเข้าใจและรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจศักดิ์มากทีเดียว การเรียนศักดิ์เรียนเอาสนุก ๆ ไประดับสมอง ไม่ต้องเอาลึกซึ่งวุ่นวายเปล่า ๆ ตอนนี่ศักดิ์อยู่หอการค้า ไปเข้าแก๊งค์กับพวกโอวีที่โนนเยอะแยะ...

ด้านดนตรีศักดิ์รักที่จะนั่งฟังหรือนั่งร้องมากกว่าที่จะเล่น ช่วงแรก ๆ ศักดิ์นั่งปั่นวุ้นปั่นควายกับครูปู้ ต่อมาศักดิ์เห็นว่าเอาดีทางนี้ไม่ได้แน่เพราะปั่นยังงี้ ๆ ว๊วกก็เหมือนหมู ศักดิ์ก็เลยไปวุ่นวายอยู่ที่วงเครื่องสายสากล แล้วพยายามทำตัวเองเป็นโปรดิวเซอร์ของวง บางครั้งก็วิ่งไปร้องซะเอง จนในที่สุดศักดิ์ก็เริ่มรู้ตัวอีกว่าเอาดีทางนี้ไม่ได้ ศักดิ์ก็เลยปรัดตัวเองด้วยการวิ่ง วิ่งแล้วก็วิ่งนี่เองก็เลยทำให้ศักดิ์เป็นยอดนักวิ่งโดยปริยาย ศักดิ์ค้นพบว่าตัวเองมีพรสวรรค์ในการวิ่งทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่ระยะยาวจะรุ่งกว่า ร่างกายของศักดิ์เหมือนกับรถที่แต่งมาจากโรงงานและมีเทอร์โบ (สังเกตดี ๆ) ที่สามารถจะ BOOST ได้ตลอดเวลา ดังนั้นศักดิ์จึงเป็นเจ้าของสถิติวิ่งทนเกือบทุกประเภทในโรงเรียน และศักดิ์ก็ยังได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์จากกรีฑาทีมโรงเรียนอีกด้วย

ช่วงหลัง ๆ ศักดิ์เริ่มใจแตกเมื่อเข้าร่วมชมรม “ป่าเดียวกัน” กับหรุและปาเปน แต่ศักดิ์ยังไม่สะใจก็เลยข้ามคณะมาเข้าชมรม “เด็กสามัคคี” ของจิตรลดากับแจ๊คอีก ดังนั้นถึงแม้ว่าศักดิ์จะออกไปแล้ว ศักดิ์ก็ยังมาเยี่ยมสมาชิกชมรมทั้งสองอยู่เสมอ แต่ถ้าอยากเจอศักดิ์จริง ๆ ละก็ต้องไปสุมาคม เพราะศักดิ์กำลังไปสร้างชื่อเสียงที่นั่น.....

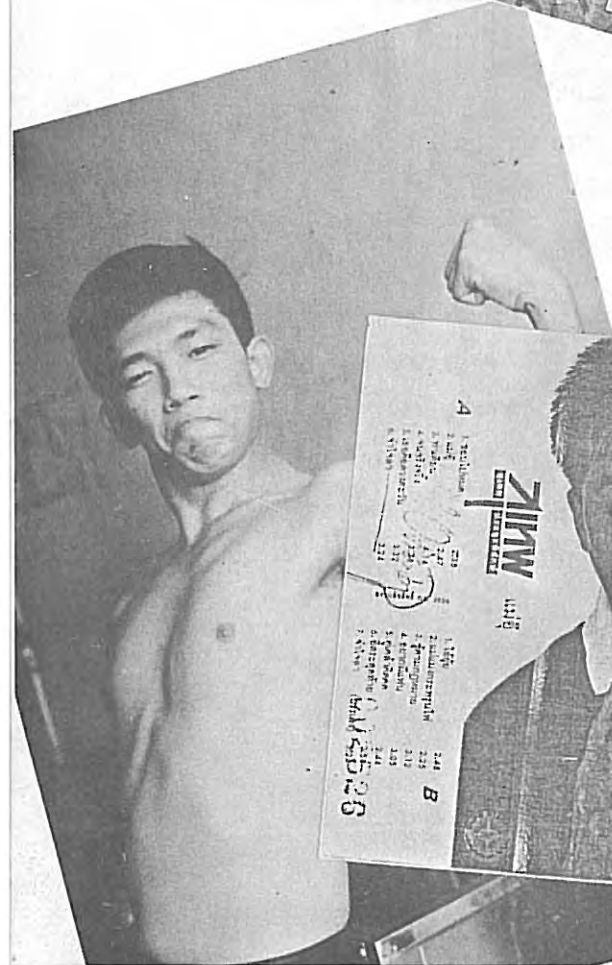

↑ ปากเสีย! (ทั้งกลุ่ม)

↑ CULTURE CLUB
จิตรลดา CLUB

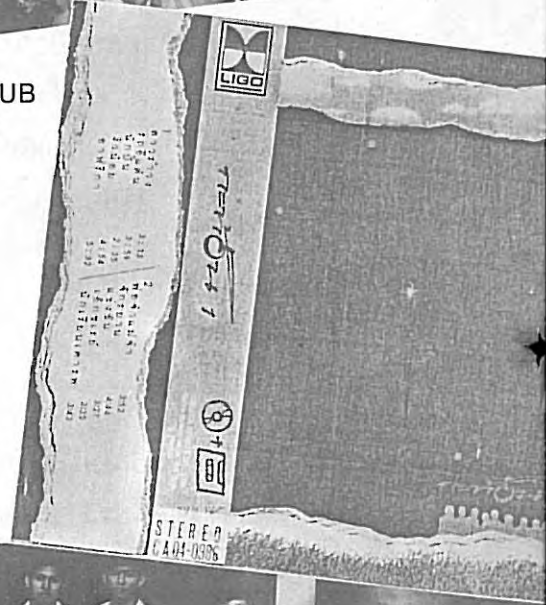
“COFFEE เบรดแตก”

← สุเทพกับเจ็ด

↓ กะท้อน #57

ดุสิตเกล้า เจ้าก็เด่น เป็นทวี่
เมืองหน้า ๑ ระน้ำใหญ่ ให้ไอเย็น

ประวัติ

คณะดุสิต (คณะตะวันตกด้านใต้) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2459 ออกแบบโดย นายอีลี เป็นลวดลายสมัยอยุธยา สิ้นค่าก่อสร้าง 145,000 บาท ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อาคารคณะดุสิตได้ถูกระเบิดลงเหลือแต่ปีกด้านใต้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ดำเนินการก่อสร้างในส่วนที่ถูกระเบิด เริ่มสร้างตั้งแต่ปี 2476 เสร็จเมื่อ พ.ศ. 2505 สิ้นค่าก่อสร้าง 1,3000,000 บาท และซ่อมแซมครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. 2524 สีประจำคณะคือ สีน้ำเงิน

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

เสวกโท พระวิเศษศุภวัตร (เทศสุนทร กาญจนศัพท์)
อำมาตย์โท พระสนธิวิทยาพัฒน์ (ไต้เสียง สิริสังห)
อำมาตย์ตรี หลวงประคองวิชาสมาน (เทียม สมุทรประสูติ)
อำมาตย์โท พระอนุศาสน์ศดรณวัฒน์ (ผิว วรรณจินดา)

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน

คุณครูอุดม รักตประจิด

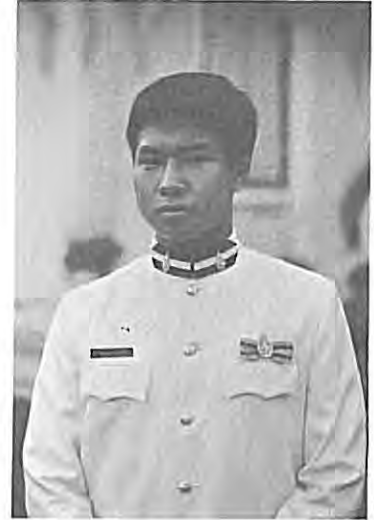
ลัคคเดช ธนะธัชต์

เกิด 18 มี.ค. 09

ที่อยู่ 1/1 ก.ม. 25 ดอนเมือง กรุงเทพฯ

โทร 5239413

ปัจจุบันศึกษา โรงเรียนรวมเหล่า

ขายน้อย หรือ ข้างน้อย หรือที่เพื่อน ๆ เรียกกันสั้น ๆ ว่าข้าง ข้างเป็นหัวหน้าที่ดีคนหนึ่งของคณะ เป็นบุคคลหนึ่งซึ่งมีสายเลือดนักสู้อยู่เต็มตัว แต่เข้าใจดี ฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกเลยที่ข้างจะเป็นที่รักของบรรดาเพื่อน ๆ และน้อง ๆ บางครั้งเวลาที่พี่ข้างอารมณ์ดี (คือ) ก็มักจะมีอะไรแปลก ๆ ตลก ๆ แสดงให้เพื่อน ๆ ดูเสมอ เวลาโมโหใครที่แกก็สมมุติโตะบ้าง แก้อีบบ้างเป็น คน ๆ นั้น แล้วในที่สุดทั้งโตะทั้งแก้อีก็ทนพี่แกไม่ไหว บางครั้งก็มักทำตัวเป็นข้างตัดผมใจดี รับกันผมฟรีให้เพื่อน ๆ ซึ่งก็มักมีคนหลวมตัวอยู่เสมอและยังมีเหตุการณ์น่าหวาดเสียวอีกหลายอย่างสุดท้ายที่จะบรรยายได้หมดด้วยความที่ข้างเป็นคนมีอุปนิสัยใจคอดีอย่างมาก ๆ และก็มีควมบ่าบออยู่ในตัวมาก ๆ ด้วย เพื่อน ๆ จึงพร้อมใจกันแต่งตั้งให้ข้างเป็นประธานรุ่นของเราไปซะเลย

ด้านการเรียน ข้างอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ซึ่งตรงข้ามกับความสามารถในด้านกีฬา ซึ่งมีอยู่ในระดับสูง ข้างเป็นหัวหน้าชุดรักบี้ทีมโรงเรียน ที่พาลูกทีมตลุยจนทั่ว ฝีมือในการเล่นรักบี้ของข้างไม่ต้องพูดถึง ขนาดแท็คเสาประตูรักบี้จนไหปลาร้าหักมาแล้ว ไม่รู้ว่าตอนนั้นข้างเห็นเสาเป็นใครอีกหรือเปล่า จนในที่สุดทางโรงเรียนต้องมอบเครื่องหมายสามารถพิเศษให้ข้างก่อนที่ข้างจะไปแท็คอะไรที่มันแข็งแกร่งกว่าเสารักบี้เข้าอีก นอกจากนี้ข้างยังเป็นมือกลองใหญ่ ของวงโย ที่ลือลั่นมาแล้วด้วยส่วนความหวังของข้าง ข้างบอกว่า ขับรถชิงมานาน โขอยู่ซักจะเบื้อ เลยอยากไปชิงบนท้องฟ้าบ้าง ด้วยการไปเป็นนายทหารอากาศ ลูกทัพฟ้าของไทย แต่เจ้าตัวคิดว่าคงจะได้รับเครื่องบินเด็กเล่นมากกว่า

วัลลภ ปิณินทธีย์

เกิด 19 ก.ค. 09

ที่อยู่ 167 หมู่ 5 ต.ท้ายบ้าน จ.สมุทรปราการ

โทร 3950053

ปัจจุบันศึกษา นิเทศศาสตร์ ม.กรุงเทพ.

ถ้าเอ่ยชื่อ “ถ่าน” แล้วก็เป็นที่รู้จักกันดีของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทั้งโรงเรียน ด้วยความหล่อเหลาและผิวสีคล้ำ ๆ ที่มีเสน่ห์อย่างแรง (แหะ) ประกอบกับความดีอีกหลายขนานนี้ ทำให้ถ่านได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าทกของคณะ อันเป็นที่เคารพยำเกรงของน้อง ๆ

ชีวิตของถ่านรู้สึกจะได้รับแต่คำว่า ฟ่ายแพ้ จึงทำให้ถ่านต้องล้มลุกคลุกคลานอยู่ตลอด จนเพื่อน ๆ ต่างก็สงสาร แต่ถ่านถือคติที่ว่า “ความสุขถ้าไม่ใช่ความมันก็ไม่บินมาหา” ถ่านจึงไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ หลายครั้งที่ถ่านต้องลงทุนลงแรง แต่พระเจ้าไม่เข้าข้าง ยังคงยึดมั่นชีวิตที่รันทศต่อไป... เนื่องจากถ่านเป็นคนที่มื่ออารมณ์ดีอยู่เสมอ ประกอบกับการที่มีฝีปากเป็นเลิศทำให้เพื่อนหลายคน (พวกหุบเขา) หลงเชื่อ แผนการของถ่าน (แผนผ่อนระยะยาว) ด้วยเหตุนี้ ถ่านจึงต้องมีบัญชีความแค้นที่ต้องชำระยาวเหยียด จนเพื่อน ๆ ใจอ่อนอโหสิให้ถ่าน และขอให้ถ่านสมหวังสักที ทางด้านดนตรีและการเรียน ถ่านพยายามเล่น ๆ เรียน ๆ อยู่พักหนึ่ง แต่เหมือนว่าถ่านจะไม่ประสบความสำเร็จอีกเช่นเคย เลยทำให้ถ่านต้องเรียนอย่างสบาย ๆ ไปเรื่อย ๆ ถ่านมีพรสวรรค์ในการเรียกเสียงหัวเราะจากเพื่อน ๆ ร่วมห้องอยู่เสมอ กับคำถามแปลก ๆ ที่ถามครู โดยเฉพาะวันไหนที่ถ่านทะเลาะกับทิวแล้วเกือบทั้งห้องแทบจะไม่ได้เรียนกันเลย

ทางด้านกีฬา ถ่านเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถหลายด้าน อย่างละนิดอย่างละหน่อย ที่พอเข้าทำหน่อยก็เห็นจะเป็นรักบี้ ซึ่งมีเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ ของโรงเรียนเป็นประกัน สำหรับเพื่อน ๆ ถ่านเป็นกันเองเสมอ รู้สึกใกล้ชิดกับทุกคนใช้รอยยิ้มที่บริสุทธิ์เปิดทาง ถ่านมักจะใช้คำว่า “ซี่” เทียบไล่แจกเพื่อนทั่วทุกคนทีเดียว คำนี้เองเพื่อน ๆ จึงเรียกถ่านว่า “ซี่ถ่าน” ภูรั้งมึงเสมอ”

กิตตินาถ นิตินน

เกิด 19 ส.ค. 09

ที่อยู่ 10 สุขุมวิท 101 ซ.นพมาศ กรุงเทพฯ

โทร 3311197

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม.กรุงเทพ.

“เต๋ย” เป็นหัวหน้าคณะคุณลิตคนหนึ่งที่เป็นที่รักของน้อง ๆ เพราะเต๋ยเป็นหัวหน้าที่ใจดี วันไหนเวรของเต๋ยน้อง ๆ จะชอบเป็นพิเศษ เต๋ยเป็นคนเรียนดีมาตลอดตั้งแต่เด็ก แต่ต่อมาเต๋ยไม่อยากท่องหนังสือหนักจนเกินไป เต๋ยจึง DROP วิชาทางสายวิทย์ มาเอาดีทางศิลป์แทน ทำให้เต๋ยมีเวลาศึกษาด้วยตัวเองและทบทวนบทเรียนอย่างสบายกายสบายใจอยู่ที่คณะจนเป็นที่อิจฉาในหมู่ของเพื่อน ๆ

ด้านดนตรีเต๋ยเป็นคนมีอารมณ์สุนทรีย์ ไม่ว่าจะเป็นการฟังหรือการเล่นกีตาร์ที่เต๋ยโปรดปรานก็ตาม ในสมัยเต๋ยเริ่มแตกเนื้อหนุ่ม เต๋ยได้ร่วมตั้งวงกับเพื่อน ๆ แล้วส่งวงเข้าประกวดโฟล์คซองของโรงเรียนจน (ไม่) ประสบความสำเร็จมาแล้ว พร้อมกันนั้นเต๋ยยังได้เข้าร่วมกับวงเครื่องสายสากล ความสามารถของเต๋ยนั้นมีโบว์สีฟ้าเป็นประกัน

เต๋ยกับกีฬาว่ายน้ำเป็นของคู่กับเต๋ยมาตั้งแต่เด็กจนแก่ เต๋ยจะเป็นส่วนสำคัญในการนำถ้วยว่ายน้ำมาสู่คณะเสมอ ต่อมาในระยะหลังเต๋ยคงเป็นโรคมุมิแพ้น้ำในสระ เลยหันมาเล่นสควอชแทน ซึ่งเต๋ยก็เล่นได้ดีพอ ๆ กับว่ายน้ำทีเดียว ความสามารถของเต๋ยด้านกีฬาทำให้ทางโรงเรียนต้องให้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ทั้งว่ายน้ำและสควอชแก่เต๋ย

เต๋ยเป็นคนที่มีปัญหาในเรื่องความงาม (สิ่ว) บนใบหน้า เต๋ยพยายามเท่าไรก็ฉฉฉกับมันไม่สำเร็จสักที ด้วยเหตุที่เต๋ยเป็นคนหลงตัวเองนี่จึงทำให้เต๋ยมีคารมหวาน ๆ สำหรับสาวที่หลงผิดเสมอและเต๋ยก็ยังเป็นเจ้าของทฤษฎีแห่งความรักด้วย

ชยากร สุทินศักดิ์

เกิด 20 พ.ย. 10

ที่อยู่ 33/3 หมู่ที่ 3 อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี

โทร

ปัจจุบันศึกษา วารสารศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์

ชยากร สุทินศักดิ์ บุรุษหนุ่มนางามจากเมืองกาญจนบุรี มีชื่อเล่น ๆ ว่า “จ๊อบ” ตอนเด็ก ๆ จ๊อบตัวเล็กนิดเดียว พอพัดพอเหวี่ยงกับเป่า ฟิ่งจะมาไม่ก็ปี่นี่เองที่จ๊อบเริ่มรู้ตัวและบำรุงอาหารจนร่างกายใหญ่โตขึ้นอย่างผิดสังเกตไป ๆ มา ๆ จ๊อบมีเพื่อนเพียงไม่กี่คนที่เจ้าตัวยังเตี้ยกว่า นับเป็นความพยายามอันสูงสุดแล้วของจ๊อบเอง จ๊อบเป็นคนที่มื่ออารมณ์สุนทรีย์อยู่เสมอ ถึงแม้เจ้าตัวจะไม่ได้เล่นเครื่องดนตรีอะไรก็ตาม จ๊อบเป็นคนที่ขาดเพลงไม่ได้ จ๊อบฟังเพลงฝรั่งจน (คิดว่า) รู้จักนักร้องนักดนตรีทุก ๆ คน

จ๊อบจะเป็นคนสนุกสนานใจกว้าง และอารมณ์ดี แต่ถ้าจ๊อบมื่ออารมณ์หงุดหงิดด้วยเหตุผลอันใดก็ตาม จ๊อบจะเป็นคนใจร้อน อารมณ์วู่วาม และค่อนข้างจะรุนแรงเสียด้วย

ทางด้านการเรียนจ๊อบก็เป็นหนึ่งในยอด ๆ ของศิลปะ-ฝรั่งเศสคนหนึ่ง จ๊อบขยันท่องหนังสือเสมอ และที่ขาดเสียไม่ได้คือจ๊อบต้องมีวิทยุหนึ่งเครื่องไว้เป็นเพื่อน ยามดูหนังสือจ๊อบอยากจะเป็นนักข่าวที่ดี และทุกคนที่รู้จักจ๊อบก็คิดว่าจ๊อบคงได้เรียนทางสาขานี้แน่นอน ทางการกีฬาจ๊อบก็เป็นบุคคลที่มีความสามารถเกือบทุก ๆ ด้าน จ๊อบเล่นได้ทุกอย่าง ตั้งแต่กีฬาหลักของโรงเรียน คือ รักบี้, บาส, และจ๊อบก็เป็นมือที่หาจับได้ยาก ในเกมส์ลูกหนัง จ๊อบสามารถเล่นได้ทุกตำแหน่ง บนสนาม ตั้งแต่ผู้รักษาประตู ยันศูนย์หน้า นอกจากนี้ จ๊อบเล่นเทนนิสได้อีกด้วย จ๊อบไม่ได้เล่นรักบี้ให้โรงเรียนเพราะว่าต้องการเวลาท่องหนังสือ เพื่ออนาคต.....

จ๊อบคงเป็นหนึ่งใน “ลูกวชิราวุธ” ที่ไม่ทำให้ทุกคนผิดหวังในด้านชื่อเสียงและลักษณะเด่นเฉพาะของพวกเขา

ฐานันดร ธรรมาภ

เกิด 13 พ.ย. 09

ที่อยู่ 273/15 หมู่บ้านศุภวรรณ กรุงเทพฯ

โทร 4133072

ปัจจุบันศึกษา ม.เกษตรศาสตร์

“ดาวไต้” เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะดุสิตที่น้อง ๆ รักมากคนหนึ่ง (ไม่น่าเชื่อ) ที่บ้านเรียกได้ว่า “ขลุ่ย” ซึ่งเพื่อน ๆ ลงความเห็นว่าเป็นเพราะเกินไปจึงเรียกตามพี่ชายว่า ดาวไต้ หรือ ไต้ (ดาตติง)

ตอนเด็ก ๆ ไต้เป็นเพื่อนซี้กับความสกปรกมาก อะไรที่เป็นระเบียบสะอาดสะอ้าน มักจะขัดหูขัดตาไต้ไปหมด นอกจากนี้ไต้ยังให้ความสำคัญกับตัวเองกับสิ่งแวดล้อมจนรู้สึกชินที่จะใช้รองเท้าเป็นหมอนด้วย ซึ่งเรื่องนี้เจ้าไต้ให้เหตุผลว่าความสกปรกเป็นยอดของศิลปะ จนวันหนึ่งไต้เะใจในความเป็นศิลปิน จึงพลิกโฉมหน้าตัวเองใหม่ อาบน้ำวันละ 3 วัน แปรงฟันวันละ 3 ครั้ง แกรมกล้ามเนื้อด้วย ลิสเตอร์ริน จนเพื่อน ๆ ปรับตัวแทบไม่ทัน ในเวลาต่อมาไต้ก็ประสบความสำเร็จในเรื่องความรัก หักอกผู้หญิง มามาก ต่อมากจนเจ้าตัวเปื้อน จึงเบนเข็มมาจับผู้ชายดูบ้าง ซึ่งก็ประสบความสำเร็จ (อย่างสูง) อีกเช่นกัน

ด้านกีฬาจัดอยู่ในขั้นแนวหน้าทีเดียว โดยเฉพาะรักบี้ ไต้วาดลวดลายได้พราวเสมอ ด้านดนตรีไต้มีความพยายามอย่างสูงที่จะเป่าปี่สก๊อต แต่ดูจะไม่เป็นผล เพราะไต้เป่าปี่ที่ไรก็ได้แค่ อี้อแอ...อี้อแอ... การเรียนไต้นับว่าเป็นเอกของโปรแกรม 1 ที่เดียว ซึ่งเจ้าตัวบอกเคล็ดลับว่า “ต้องศึกษาด้วยตนเอง” และเป้าหมายอนาคตของไต้คือวิศวกรเอกของโลก เพื่อน ๆ ก็ขออวยพรให้ประสบความสำเร็จด้วยใจจริง

ชูศักดิ์ วิโรจน์พงศ์

เกิด 22 ก.พ. 09

ที่อยู่ 87-89 ถ.ทรงพล อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

โทร 032-211355

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม.หอการค้าไทย.

ที่บ้านเรียกว่า “ลูกอืด” แต่เพื่อนเห็นว่ามีน่ารักเกินไปจึงเปลี่ยนเป็นชื่อ “ช่าล” ช่าไม่ชอบความโดดเด่น เมื่อเข้าโรงเรียนนี้ ช่าจึงจุงหลานชายคือ เจ้ง เข้ามาเรียนด้วย ช่าเป็นหัวหน้าคณะที่เข้มแข็ง เป็นที่เกรงขามของน้อง ๆ เพราะความที่ช่าทำแต่สิ่งที่ถูก ที่ควรเสมอ และเมื่อเห็นใครทำผิด ช่ามักทนไม่ได้ช่าจึงอยู่แผนกปราบปราม เช่นเดียวกับเตียงและก๊ก ร่วมมือกันทำงานจนเป็นที่สรรเสริญของน้อง ๆ ในคณะ

ในด้านการเรียนช่าเป็นนักเรียน ระดับแนวหน้าของห้องมาตลอด ช่าเป็นนักเรียนคนเดียวในห้องที่ตั้งใจเรียนทุกวิชา จึงทำให้ช่าไม่มีปัญหาในการเรียน และมีแม่ยกคือคุณครูทั้งหลาย มากมายไปหมด ถึงแม้ช่าจะไม่ค่อยเข้าใจในวิชาฟิสิกส์ แต่คุณครูผู้สอนกลับเข้าใจช่าเป็นที่สุด จึงทำให้ช่าชอบวิชานี้มากกว่าวิชาอื่น ๆ ช่ายังเป็นคนที่มีฝีปากเป็นเลิศในการออกด้อ้น ออกเซาะ (รีดไถ) คุณครูทั้งหลาย (ทั้งสาวและแก่) จึงทำให้ช่าเป็นที่รักและที่รู้จักของครูทั้งโรงเรียน

ด้านกีฬา ไม่ว่าช่าจะเล่นอะไรก็ (ดูเหมือนว่า) รุ่งไปหมด ช่าเล่นบาสฯ จนติดทีมโรงเรียน ตั้งแต่สมัยอยู่ประถม มาปีสุดท้ายช่าเบนเข็มขึ้นสนามหน้าไอซ์แลนด์จนติดทีมโรงเรียน ไม่เพียงแต่บาสฯหรือรักบี้เท่านั้น วอลเลย์ กีฬา ช่าก็เคยลงแข่งในนามทีมคณะมาแล้วทั้งนั้น

ด้านดนตรีช่าเป็นคนที่มีความพรสวรรค์ในการเป่าขลุ่ยมาก แต่ในระยะหลังช่าเบนเข็มไปเป่าขลุ่ยฝรั่ง คือปี่สก๊อต ซึ่งช่าก็ประสบความสำเร็จเช่นกัน จนทางโรงเรียนต้องมอบเครื่องหมายสามารถชั้น 1 ให้ ช่วงปลายปีช่ารักสนุกมากไปหน่อยทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นนักวิศวกรของช่า ต้องเปลี่ยนมาเป็นนักบริหารธุรกิจแทน....

ยอดเยี่ยม บำรุง

เกิด 19 เม.ย. 10

ที่อยู่ 22/20 ลาดพร้าว 23 ถ.ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

โทร 5110721

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลูกนก, สมองปลาเก๋า, สมองปลาตะเพียน, ลิง ล้วนเป็นชื่อเรียกบุรุษรูปร่างงามผู้นี้ทั้งนั้น แต่เจ้าตัวก็มักจะพอใจในชื่อสุดท้ายเสมอ ลิง เพราะตรงตาม CHARACTER ของลิงเอง ทั้งด้านการดำรงชีวิต อุปนิสัย รูปร่าง และท่าทางโดยเฉพาะ ขน ที่ลิงภูมิใจและหวงแหนมาก ขนาดยุงจะเลิกกัดกินเลือดคนก็เพราะลิงนี่เอง แต่ลิงก็เป็นคนน่ารัก ยิ้มง่ายเข้ากับเพื่อน ๆ นื่อง ๆ ได้ดี ด้วยความบ้าตลก และความเพี้ยน ซึ่งเริ่มปรากฏมาตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ นับวันก็ยังเพี้ยนขึ้นเหมือนกับว่าจะเจริญรอยตามท่านพี่ยังงัยยังงั้นแหละ และลิงก็ทนกับการที่มีสติปัญญาฉลาดเกินเพื่อน ๆ ไม่ได้ถึงกับ DROP จากสายวิทย์มาศิลป์แทน เพื่อให้มีเวลาว่างขึ้นสำหรับการเรียน (นอน) จะได้มีสมองเท่ากับเพื่อน ๆ ซะที ในด้านดนตรี ลิงมีความสามารถจนได้เข้าร่วมในทีมบาสฯ ของโรงเรียน ซึ่งเป็นกีฬาที่ลิงถนัดมาก เพราะได้ใช้ความสามารถของลิงเองได้เต็มที่ โดยเฉพาะเมื่อถึงตอนได้กระโดดหล่อก้อ ดูเหมือนว่าความสุขทั้งหมดในโลกนี้ (กล้วย) ได้ตกเป็นของลิงแล้ว...เฮ้อ

ในระยะหลังนี้ ลิงมีท่าทีแปลก ๆ ขึ้นมาก มักจะทำตัวเป็นคนเจ้าปัญหา ทำโน่นทำนี่ไม่ถูกใจ..พอใจ ซะที และมักจะไม่ใช่ร่องเข้ารอยกับเหล่าสักเท่าใดนัก เรื่องอะไรก็ไม่รู้ซี้ แต่ลิงก็มีความพยายามในด้านการเรียน เพื่อหวังเข้ามหาลัยมาก จึงทำให้ลิงมูมานะจนเพื่อน ๆ พากันอิจฉา แต่...วันนั้นก็มาถึง

“เฮ้ย กูว่ากูไปขายเทปหน้ารามฯ ดีกว่าวะ กำไรดี” เฮ้อ...ลิง...

ฉัตรชัย วิรัตน์โยสินทร์

เกิด 1 ต.ค. 10

ที่อยู่ บริษัทศรีเมืองพาณิชย์การ จ.ราชบุรี

โทร 032-337064

ปัจจุบันศึกษา ม.เกษตรศาสตร์

ตอนเด็กเล็กพวกเราเรียกเขาว่า “ฉัตรชัย” เพราะเขาเจียบสงบ เรียบร้อยเป็นที่ประทับใจของคุณครู (แต่หมั่นไส้ของเพื่อน ๆ) เป็นยิ่งนัก แต่พอฉัตรชัยเข้าคณะใน มั่นเหมือนกับประทัดเม็ดเล็ก ๆ ที่ดูไม่น่าสนใจแต่ระเบิดสนั่นหวั่นไหว ฉัตรชัยเริ่มปล่อยลวดลายออกมาเป็นชุด ๆ จนเพื่อน ๆ ทั้งและผวาไปตามกัน โดยเฉพาะทำแต่จิว BREAK DANCE ซึ่งเป็นท่าประจำตัว ทำเอาสิงห์ตื่น BREAK. ทั้งหลายตกท้อกระเด็นไปตาม ๆ กัน และเมื่อผสมกับใบหน้าอันบริสุทธิ์ พี ๆ และเพื่อนจึงขนานนามเขาว่า จอมยุทธ “ก๊วยเจ๋ง”...

เจ๋งเป็นคนที่ไม่มีพิษมีภัยต่อเพื่อน ๆ แต่ยกเว้นถ้าจุกของเจ้าตัวล้มมีกลิ่นอาหาร จอมยุทธผู้เจียบขริ่มจะแสดงกระบวนท่า 18 ฝ่ามือพิชิตอาหารออกมาทันที และร่ากับว่ามี 18 มือจริง ๆ เจ๋งจะจัดการกับอาหารแบบเร็ว หนักแน่นและหมดจด จนได้รับให้ดำรงตำแหน่งประธานชมรมผู้ชำนาญการบริโภคแห่งคณะดุสิตเป็นเอกฉันท์ มีมาล่าและขาไก่เป็นเครื่องหมายประกันคุณภาพสำหรับขาไก่เจ๋งเคยทำสถิติพิชิต 3 ขาใน 3 นาที ซึ่งยากที่จะหาคนทำลายได้ ในเรื่องกีฬาเจ๋งพยายามเล่นกีฬาอาชีพ รักบี้ บาส บอล อย่างสุดความสามารถ แต่ก็ไม่มีกีฬาชนิดไหนเหมาะสมกับจอมยุทธอย่างเจ๋งเลย เจ๋งก็เลยประสบความสำเร็จแต่ในกีฬาประเภทที่ไม่มีถ้วยอย่างเช่นไฟว์

เรื่องดนตรีเจ๋งก็ไม่เคยยอมใคร เครื่องหมายสามารถชั้น 1 ของวงปี่สก๊อตและวงเครื่องสายสากลยืนยันความสามารถของเจ๋งได้ดี โดยเฉพาะเครื่องสายสากลเจ๋งได้เป็นถึงนักร้องนำ (เพลงเดี่ยว) ไปออกวิทยุ อ.ส.ด้วย ซึ่งเจ๋งก็ควรด้วยสำเนียงเสียงกระเส่าจนทุกคนลงความเห็นว่าเป็นเสียงของเจ๋งเป็นเสียงที่...จริง ๆ ในปีนี้เจ๋งได้สมยานามใหม่ว่า “พหูสูตร” (แปลว่ารู้มาก) สาเหตุเกิดจาก ขณะที่เพื่อน ๆ เล่าเรื่องสัพเพเหระให้อื่นฟัง เจ๋งจะเริ่มด้วยคำอุทานว่า “อ้อ” และจะเริ่มเล่าต่อไปเป็นฉาก ๆ บางทีเพื่อน ๆ ก็เชื่อ แต่ส่วนมากจะไม่เชื่อ ตอนนี้อยู่เจ๋งเป็นที่รู้กันว่าหมายถึง ก๊วยเจ๋ง...ผู้รอบรู้ (มาก)

ในเรื่องการเรียนเจ๋งอยู่ในระดับแนวหน้าของห้องวิทย์มาโดยตลอด เจ๋งเคยได้รับเลือกให้ไปสอบชิงทุนคิงส์ด้วย เป้าหมายของเจ๋งในตอนนั้นก็คือ จะพาหุ่นไปเล่นคลอนจิตใจสาวในรั้วจามจุรีเล่นสักหน่อย แต่ในบางครั้งเจ๋งก็เคยเปรยว่าจะเข้าตำราวดแต่เพื่อน ๆ ให้ความเห็นตรงกันหมดว่า ต้องตกตั้งแต่สอบสัมภาษณ์แน่ (เพราะอะไรเอ่ย) ด้วยหุ่นอันเป็นเอกลักษณ์บวกกับใบหน้าอันซีดขาวที่มีริ้วรอยแห่งการต่อสู้ (กับสิ่ว) อยู่อย่างมากมาย แม้มาในปัจจุบันจะทุเลาลงบ้างแล้วก็ตาม เราเชื่อเหลือเกินว่า เจ๋งคงได้ผจญต่อไปในรั้วมหาลัยแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นแน่...

ศรายุทธ์ กอพานิชานนท์

เกิด 14 เม.ย. 09

ที่อยู่ 668 ถ.สุขาภิบาล 2 อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

โทร 044-311040

ปัจจุบันศึกษา ม.เกษตรศาสตร์

ชายผู้ซึ่งมาจากที่ราบสูงคนนี้ ทางบ้านเรียกว่า “โต้ง” แต่เพื่อน ๆ ลังเกตดูจากรูปร่างลักษณะแล้ว จึงช่วยกันตั้งชื่อใหม่ว่า “แบ็น” ใครอยากทราบความเป็นมาก็ไปถามเจ้าตัวเองก็แล้วกัน ในวัยเด็ก แบ็นเป็นเด็กดี เรียบร้อยในสายตาครูเสมอ เหมือนลูกแมวน่ารัก แต่มาระยะหลังนี้ ลูกแมวกลายเป็นเสือร้ายไปแล้ว แบ็นมีความสามารถในการคารมขงชิงไหวพริบสูงมาก ทำให้เพื่อน ๆ ระวังไปตาม ๆ กัน แต่ความเป็นเสือผู้หญิงของแบ็นก็ได้สร้างปัญหาอย่างเด็ดขาดและแน่นอน แบ็นมีความสามารถในการลับหลักได้อย่างเด็ดขาดและแน่นอน แบ็นจึงมีร่างกายครบสมประกอบถึงทุกวันนี้ แบ็นถูกจัดอยู่ในประเภทแก๊งค์ล่อด้วยคนหนึ่ง ทุกวันแบ็น กู๊ด เปา จะเข้าคิวต่อกระຈกกันไม่ว่างเว้น เพื่อจะแข่งกันว่าใครแก๊งค์ล่อกว่ากัน

ในเชิงกีฬา แบ็นเล่นกีฬาหลายประเภท แต่ที่เหมาะสมที่สุดคงไม่พ้น บาสเกตบอล เพราะแบ็นอาศัยรูปร่างที่สูงโปร่ง ผสมกับฝีมือที่เฉียบขาด ยัดลูกใส่ห่วงมาแล้วนับไม่ถ้วน จึงทำให้แบ็นเป็นหนึ่งในนักบาสฯ ของโรงเรียนและคณะ ด้านดนตรีแบ็นบอกว่า จะเล่นดนตรีอะไรก็ได้ที่ไม่โหล แล้วแบ็นก็มาเป่าปี่สก็อต ซึ่งก็สร้างความสำเร็จแก่แบ็นเป็นอย่างดี คือแบ็นสามารถเป่าไปเป่ามาจนได้รับเครื่องหมายสามารถ มาติดอกจนได้ ด้านการเรียน แบ็นไม่เป็น 2 รองใคร เพราะแบ็นเรียนระดับแนวหน้าของโปราฯ 1 ลังเกตได้จาก วันหนึ่ง ๆ นอกจากจะเห็นแบ็นที่ห้องอาหารกับการรับประทานที่หนักแน่นแล้ว เรายังเห็นแบ็นที่โต๊ะพร้อมทั้งหนังสือเป็นดั่ง ๆ เสมอ

ชาย วัฒนสุวธอน

เกิด 14 ก.ค. 09

ที่อยู่ 33 ซ.ศิริมิตร บางกะปิ กรุงเทพฯ

โทร 3142457

ปัจจุบันศึกษา ม.ธรรมศาสตร์

เดิมทีที่บ้านเรียกว่า สาม แต่เพื่อน ๆ เห็นไม่เหมาะสม จึงเปลี่ยนเป็น “เงิน” เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อญาติผู้ใหญ่บางคน เงินเป็นคนที่รูปร่างสูงผอมบาง มีอัธยาศัยใจกว้าง เป็นที่รักของเพื่อนทุกคน เงินก้าวเข้ามาอยู่ในรั้วของ “วัดซูด” ตั้งแต่ ป. 3 อยู่คณะสรภัญญ์ เงินเป็นคนที่มีความสามารถหลาย ๆ ด้าน ในด้านการเรียน เงินเป็นนักเรียนทุนชนิดผูกขาดมาตลอด ตั้งแต่ ป. 3 (เรียนฟรีมาตลอดว่าจั้นเถอะ) จนเป็นที่อิจฉาของเพื่อน ๆ มาปีสุดท้าย เงินก็เริ่มออกใจหนังสือ หันมาสนใจรถแข่งและเครื่องเสียงแทน ทำให้การเรียนของเงินสะดุดไปบ้าง ทางด้านดนตรีเงินสืโว โอลินมาตั้งแต่เด็ก ๆ อาศัยเป็นคนช่างดีใจ จึงทำให้เงินได้ เครื่องหมายสามารถชั้น 1 ตั้งแต่เด็กเล็ก เมื่อเงินสามารถสืได้ทุกเพลงที่วงมีอยู่เงินจึงหาประสบการณ์ใหม่ โดยการเข้าสู่วงปี่สก็อต และหลังจากเป่า ๆ บิบ ๆ (ถุงปี) อยู่ไม่นาน เงินก็ได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งเป็นอันที่ 2 นี้ถ้าไม่จบเสียก่อนเงินคงได้ครบทุกวงเป็นแน่ ส่วนด้านกีฬา ถึงแม้เงินจะมีรูปร่างผอมบาง ก็เล่นรักบี้จนติดโลมาแล้ว (ใช้กระดุกไล่แทง) เงินใช้ความสูงให้เป็นประโยชน์ ในการเล่นวอลเลย์ฯ และบาสฯ จนติดทีมโรงเรียน ฝึเท้าของเงินก็ไม่มีรองใคร อาศัยช่วงขาที่ยาว ทำให้เงินเป็น 1 ในทีม 4 x 100 ของดุสิตมาตลอด อนาคตเงินอยากเป็นนักบริหารธุรกิจ ก็ขอให้เงินสมความปรารถนานะ

อนุวัฒน์ วนธักษ์

เกิด 4 มิ.ย. 09

ที่อยู่ 227 ซ.สวนพลู อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ

โทร 2862843

ปัจจุบันศึกษา ABAC.

ทุกคน เมื่อเห็นชายหนุ่มช่วงสั้น ที่เดินปราดเปรี้ยวประดุก “ตึกแตกกระโดด” มักจะทายไม่ผิดว่าเขาคนนั้นคือ กู๊ด ของเรานั้นเอง กู๊ดเป็นชายหนุ่มที่ค่อนข้างหล่อเหลา เมื่อเทียบกับนายแบบตามหนังสือแมน ยิ่งไปกว่านั้นในหัวสมองอันโหนกนูนของกู๊ด ยังมีไฟแห่งศิลปินเพลงซึ่งไม่รู้ดับเร้าร้อนจนวงป๊อปก็อดตลอดถึงทางโรงเรียน ต้องทำการมอบเครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่งทางดนตรีให้อย่างไม่มีทางบิดเบือน แต่อย่างไรก็ดีกู๊ดก็ไม่เคยที่จะละทิ้งทางด้านการศึกษา ยังคงนำหน้าและตามหลัง เช่นฆ่า ควบคุม ไปกับ “เสือแวน” (เสือใบ) สหายคนสนิท ทะยานไปบนกราฟการเรียน ที่มีที่ท่าว่าจะดิ่งลงเรื่อย ๆ ของโปรแกรม 2 ด้านกีฬา กู๊ดได้เล่นกีฬาให้กับคณะหลายประเภท จนทำให้หลายคนต้องตั้งในความสามารถของกู๊ดมาก ไม่ว่าจะเป็นกีฬาฟากกลางแจ้ง เช่น รักบี้ ฟุตบอล เทนนิส เป็นต้น และรวมถึงกีฬาในร่มต่าง ๆ อันเป็นที่โปรดปรานของกู๊ด ในด้านยุทธจักรการกินอันไร้ขอบเขต กู๊ดเป็นอีกคนหนึ่งซึ่งไม่แพ้ใคร ยังยึดนิยามว่า ขึ้นก่อนลงทีหลัง บวกกับ ไปซ้ำ ๆ แต่หนักแน่น เมื่อเป็นเช่นนี้ กู๊ดเหยียบโรงอาหารแต่ละมื้อ ทำเอาเส้าเอกของโรงอาหารสันคลอนไม่เป็นจังหวะ รวมทั้งกระเพาะของเพื่อน ๆ ด้วย มาระยะหลังรู้สึกกู๊ดจะเอาจริง เอาจังกับหนังสือเรียนมาก คงจะเป็นเพราะถึงเวลาแล้วที่จะต้องอำลาโรงเรียนวชิราวุธ อันเป็นที่รักและก้าวเข้าสู่รั้วมหาลัยอันต่อไป และได้มีคำถามอันแผ่วเบาลอยไปกระทบใบหูอันน่ารักของกู๊ดว่า “จบจากที่นี่จะไปต่อที่ไหน” เจ้าตัวก็กระซิบอย่างแผ่วเบากลับมาด้วยหน้าตาที่ยิ้มแย้มว่า “จุฬวะะ” และเราก็หวังว่ากู๊ดของเรา คงจะไม่หลับและฝันถึง “พ่อขุน” ก่อนละ

คมฤทธิ วรคามิน

เกิด 12 ธ.ค. 09

ที่อยู่ 72/15 พงษ์เพชร 2 ถ.งามวงศ์วาน กรุงเทพฯ

โทร 5881156

ปัจจุบันศึกษา เศรษฐศาสตร์ ม.หอการค้าไทย

บุรุษหน้าเข้ม ขรึม ภายหลังแว่นตาสีเข้มอยู่เป็นนิจ มีชื่อเล่น ๆ ว่า BIRD. (อ่าน เบ็ด) เนื่องจากเบ็ด เรียกยากไปหน่อย หรือจะด้วยเหตุผลอะไรก็ไม่ทราบ เบ็ดก็ได้ชื่อเก๋ ๆ อีกชื่อหนึ่งว่า เบ็ด (อ่านแบบไทย ๆ) อาจเป็นไปได้ว่าเบ็ดมีความเข้มที่เกินไปของ ใบหน้า...เบ็ดเป็นคนร่าเริง ยิ้มแย้ม แจ่มใสอยู่เสมอ เบ็ดยังเป็นคนใจกว้าง รักใคร่เอาใจใส่เพื่อนฝูงเสมอ ๆ ปีสุดท้ายนี้เบ็ดได้รับการ แต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะดุสิตคนหนึ่ง เบ็ดไม่ละเลยหน้าที่ และยึดมั่นในคุณธรรมของหัวหน้าคณะดุสิต จนถึงวันสุดท้ายของความเป็นนัก เรียน ด้านการเรียนเบ็ดก็เป็นนักเรียนชั้นแนวหน้าของศิลป์-คำนวณ มาตลอด เบ็ดเคยบอกว่าอยากเป็นนักเศรษฐศาสตร์ และมี อยู่วันหนึ่ง เบ็ดก็บอกว่า “คอยดูนะเว้ย กูจะขึ้นค่าเงินบาท” ด้วยเสียงเบา ๆ ตามแบบฉบับที่เบ็ดมักจะพูดคุยเจิบ ๆ เสมอ เบ็ดเป็น นักกีฬาที่มีความสามารถในทุก ๆ ด้าน และเคยเป็นตัวแทนคณะ ไม่ว่าจะเป็รักบี้ ฟุตบอล หรือบาสเก็ตบอล ถึงแม้ว่าในปีสุดท้าย เบ็ดขาดคู่แข่งสำคัญในการแข่งขันบอลระหว่างคณะคือ กู๊ด ไปแต่เบ็ดก็ยังโชว์ลวดลายได้อย่างไม่แพ้ใคร เบ็ดไม่ยอมเล่นรักบี้ทีม โรงเรียน คงเป็นเพราะว่ากลัวจะดังเกินไป และบอกว่าจะเก็บฝีมือไว้ให้คณะ ทางด้านการดนตรีเบ็ดก็เป่าปี่สก็อต จนได้โบว์สีฟ้า ประดับอก ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ๆ เอกลักษณะที่เด่นชัดอีกอย่างหนึ่งของเบ็ดก็คือ “แว่นตาแปลงปอ” ซึ่งเน้นบุคลิก “ขรึมแบบสบาย ๆ” แต่ที่ว่าเบ็ดไม่ได้ทรอกในเรื่องนี้ เบ็ดเป็นคนที่ผิดปกติทางสายตามาตั้งแต่เด็ก และจำเพาะเจาะจงว่าแว่นตาทรงนี้เป็นทรงเดียวที่ เบ็ดพอใจ และยอมรับมาตลอด (แว่นโต ๆ บนใบหน้าเล็ก ๆ) และด้วยบุคลิก “ขรึมแบบสบาย ๆ” นี้เอง เบ็ดจึงกลายเป็นคนเจิบ ๆ และไม่ค่อยมีบทบาทในสายตาน้อง ๆ เบ็ดรักเพื่อน รักน้อง ๆ และเป็นห่วงทุกคนเสมอ ไม่ว่าจะใครมีอะไรที่ไหน เบ็ดจะเป็นคนที่ “เฮ้ไหน เฮ้ด้วย” ตลอดมา ปกติเบ็ด (บอกว่า) หานน้อยแต่ในบางโอกาส เบ็ดก็อาจจะกลายเป็นปีศาจร้าย บนโต๊ะอาหารได้ เหมือนกัน แล้วปากก็บอกว่า “แล้วแต่สถานการณ์วะ”

เราก็มั่นใจกันว่า เบ็ดจะได้ทำชื่อเสียงของความเป็นลูกศิษย์รุ่นพี่ตัวของเบ็ดให้เลื่องลือ ในเกียรติของโรงเรียนต่อไป

โอฬาร สมบูรณ์กุล

เกิด 19 ธ.ค. 08

ที่อยู่ 23/2 ซ.สุรสีห์ อ.บางขุนเทียน กรุงเทพฯ

โทร 4680776

ปัจจุบันศึกษา ม.สงขลานครินทร์

หัวหน้าคนที่ 4 แห่งคณะดุสิต โอฬาร นี้เอง ด้วยใบหน้าที่ถูกฉีกแฉ่งไว้ด้วยความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ด้วยเสียงแหบ ๆ ใหญ่ ๆ แต่แฉ่งไว้ด้วยคำหวาน ด้วยความบ้าคลั่งแบบพายุร้ายแต่แฉ่งไว้ด้วยจุดมุ่งหมายอันเลิศเลอ ทั้งหมดเป็นบ่อเกิดของเจ้าของนิคเนม “เตี้ยง คาราบาว” เตี้ยงเป็นหัวหน้าที่เคร่งครัดต่อระเบียบมากทำให้น้อง ๆ ทุกคนต้องเคร่งตาม จนสายตัวแทบขาด เมื่อได้ยินคำหลุดจากปากเตี้ยงว่า “ไปรอนนามบาส” และเกือบจะเป็นเวลาเดียวกันเสียงที่กระซิบจากปากน้อง ๆ ก็สวนมาทันทีว่า “แม่งไอ้หมาโหด” แต่เตี้ยงไม่สะทกสะท้านต่อคำชมก็บอกแล้วว่าเตี้ยงบ้าคลั่งแต่แฉ่งไว้ด้วยจุดมุ่งหมายอันเลิศเลอ จุดมุ่งหมายที่เตี้ยงต้องการฝึกให้น้อง ๆ มีระเบียบวินัย-อดทน

ยามว่างเตี้ยงใช้เสียงเพลงเป็นสื่อแห่งความรู้สึก และมักจะพยายามทำอารมณ์ของตัวเองให้คล้อยตามเสียงเพลงไปด้วยบ่อยครั้งที่เตี้ยงฟังเพลงสากล เตี้ยงจะจิบกาแฟอุ่น ๆ ไปพลาง ๆ แต่เมื่อเตี้ยงเปลี่ยนคลื่นวิทยุเป็นเพลงลูกทุ่งละก้อ เตี้ยงจะปิดถ้วยกาแฟทิ้งแล้วเดินขึ้นโรงครัว ตักข้าวใส่จานเคี้ยว จับ จับ ตามจังหวะ ซ่า..ซ่า..ซ่า

การเรียนเตี้ยงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ตามระดับเสียงของตัวเองมาตลอด มีบางครั้งที่เตี้ยงตัดจรวดทำเสียงสูงขึ้น การเรียนของเตี้ยงก็สูงตาม เพราะฉะนั้น จึงกำหนดเป็นสูตรได้ว่า การเรียนแปลตามระดับเสียง

ดนตรี สำหรับเตี้ยงแล้ว ตีต สตี เป่า ดูด ครบเครื่องทีเดียวแต่ที่ถนัดที่สุดคงเป็นเป่าขลุ่ย จึงทำให้เตี้ยงได้รับความกรุณาจากทางโรงเรียนมอบเครื่องหมายสามารถให้

กีฬา เตี้ยงเล่นได้หลายอย่าง สารพัดจะเล่น ที่โปรดปรานก็คือ “รักบี้” เตี้ยงให้เหตุผลว่า “โหด เสียว สยองขวัญดี” บาดแผลหลังจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน เตี้ยงจะมานั่งลูบคลำ พร้อมกับสีหน้าที่บ่งบอกว่า กำลังมีความสุขเต็มที่ เจ้าตัวก็มีเหตุผลเชิงปรัชญาอีกนั่นแหละว่า “ภูมิใจวะ สิ่งที่ดีส่ง่า ย่อมมีแผลเป็น” ด้วยความคิดเช่นนี้ ทำให้เตี้ยงเป็นตัวแทนคณะทุกปี

ท้ายสุดสิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เจ้าเงาะลอกคราบเป็นทองเตี้ยงเริ่มเปลี่ยนแปลงจากมูทะลุจุดนี้เป็นอ่อนโยนและอ่อนไหว จากสุดโหดเป็นสุดปรานี จากเจ้าระเบียบเป็นไร้ระเบียบ ทำให้เตี้ยง คาราบาว จางหายไป “เตี้ยง ฟรุ๊ตตี้” ขึ้นมาแทน แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงในตัวเตี้ยงคือ ความหวังอันเลิศเลอของเตี้ยง ความหวังที่จะได้ศึกษาต่อในคณะวิศวะฯ สงขลา ก็ขอภาวนาให้เตี้ยงสมหวัง....สาธุ....

จาทุพันธ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

เกิด 30 ส.ค. 09

ที่อยู่ 189/2 ถ.อรุณอมรินทร์ กรุงเทพฯ

โทร 4113337

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม.หอการค้าไทย

“เปา” หนูน้อยรูปร่างเล็กตัน ผู้ที่มีทรงผมเรียบตลอดเวลา เข้ามาอยู่กับพวกเราเมื่อตอน ป. 3 เปาเป็นคนร่าเริงอยู่เสมอ จะเห็นได้ว่าเปามักจะมีเรื่องตลกมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังอยู่เป็นนิจ (ซึ่งก็จี๋บ้างผีตบั้งตามระเบียบ) จึงทำให้เปารับตำแหน่ง “ตลก หลวงประจำรุ่น” เปาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการแต่งสุนทรพจน์ ไม่ว่าจะมึงงานอะไรเปามักจะถูกขอออกมากล่าวสุนทรพจน์สั้น ๆ ให้เพื่อนฟัง จนเป็นที่ประทับใจของทุก ๆ คน... ด้านการเรียน เปาเป็นนักเรียนห้อง 1. มาตลอด มาปีสุดท้ายนี้เปารู้สึกว่า เบื่อหน้า เพื่อน ๆ ห้องหนึ่ง (ที่ซ้ำซาก) จึงเริ่มหาประสบการณ์ใหม่ โดยเข้าเรียนมันหมดทุกห้อง ไม่ว่าจะห้อง 1, 2, 3 จนทำให้ครูชั้นม. 6 รู้จักเปาเป็นอย่างดี นี่ถ้าโรงเรียนมีเรียนมากกว่า 6 ชั่วโมง เปาคงวางแผนการณ์ที่จะเรียนให้ครบทุกชั้นภายในหนึ่งวัน ด้านกีฬา เปาเป็นนักกรีฑาทีมโรงเรียนตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ (ความอวบไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับเปา) เปาใช้ความเร็วด้านฝีเท้าให้เป็นประโยชน์ ในกีฬาทุกชนิด จนทำให้เปาติดโล่ห์ รักบี้, กรีฑา, มาแล้ว ถึงแม้ว่าเปาจะเตี้ยแต่ความเตี้ยก็ไม่ใช่ปัญหาสำหรับเปาเลยในการเล่น บาสฯ และวอลเลย์บอล จนทำให้เพื่อน ๆ ต้องทิ้งในตัวเปา ด้านดนตรีเปาอยู่วงเครื่องสายสากลมาตั้งแต่ยุคบุกเบิก เปามีความสามารถ ในการเล่นออร์แกนชนิดที่ว่าครูต้องจ้อให้อยู่ด้วยการให้เครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่ง (ไม่จั้นเปาจะทุบออร์แกนทิ้ง) เปาเป็นคน ช่างฝัน ถ้าเอาความฝันของเปามาจดลงสมุดแล้วซังกิโยขาย คงได้เงินมากพอดู ถ้าพูดถึงอนาคตเปาจะตอบว่า ขอฝันวันนี้ดูก่อน แต่ด้วยใจจริงแล้วเปาอยากเป็นนักปกครองหรือนักกฎหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เพื่อน ๆ มีความเห็นว่าเปาน่าจะเป็นนักกฎหมาย ที่มีชื่อเสียงได้ เพราะว่าเปามีอะไรหลาย ๆ อย่างที่เหมือน “เปาบ้านจั่น”

วิษณุวัฒน์ เนียมมทรัพย์

เกิด

ที่อยู่ 110/310 หมู่บ้านสถานตินิเวศน์ ลาดพร้าว 115 กรุงเทพฯ

โทร 3782545

ปัจจุบันศึกษา ประเทศสิงคโปร์

หนูย เป็นชื่อที่เพื่อนเรียกมาตั้งแต่เด็กเล็กแล้ว สมัยเด็ก ๆ หนูยเป็นเด็กโลดโผนปานลิง แต่ทำไมพอเข้ามาอยู่เด็กโตจึงกลายเป็นกบจำศีลไปได้ก็ไม่รู้ หนูยเป็นคนเรียบง่ายและก็เรียนแบบง่าย ๆ คือรักษาระดับการเรียนอย่างสม่ำเสมอมาตลอด หนูยถือคติ “สอบตกเป็นครู” หนูยเลยต้องสอบรอบสองเสมอ แต่ทางด้านศิลป์แล้วหนูยไม่เคยเป็นรองใคร แคมกิจกรรมก็เด่น คือหนูยเป็นนักร้องประจำวงเครื่องสายสากลของโรงเรียน หนูยชอบร้องเพลงมาก ไม่ว่านักร้องหน้าไหน หนูยเลียนแบบเสียงได้หมด และหนูยก็ยังเป็นนักกีฬาที่เก่งคนหนึ่งของคณะ คือจะเน้นหนักไปในด้านใช้พลังงานสูง แต่มาระยะหลังไม่รู้ว่าเป็นอะไร หนูยกลับหันมานิยมกีฬาในร่มแทน (สควอช) หนูยเป็นคนมีอารมณ์ขันที่เฉื่อยชา สามารถตั้งเกมสในการพูดของตัวเอง ให้นื้อเรื่องมีปริมาณมากพอที่จะฆ่าเวลาให้สิ้นเปลืองจนสบายอารมณ์ แล้วถึงจะปล่อยเพื่อนให้เป็นอิสระ หนูยรักการนอนมาก ทราบได้จากการสำรวจบริเวณโต๊ะ จะเต็มไปด้วยอุปกรณ์การนอน และการกินอย่างพร้อมเพียง ตอนกลางคืนหนูยจะแอบเข้าครัว ไปหุงหาอาหารตามตำหรับวิถี ที่ดำเนินมาตั้งแต่บรรพบุรุษดั้งเดิม ซึ่งหนูยไปแอบเรียนมาจากใครไม่ทราบได้ พออ้อมแล้วหนูยจะเริ่มบรรเลงเพลงอ่านหนังสือ (การ์ตูน) จนอาหารย่อยหมดแล้วจึงเข้านอน มาระยะหลังนี้ หนูยเริ่มฟิตดูหนังสือ (เรียน) บ้างแล้ว หนูยบอกว่าเพื่อนาคอนสไตน์ต่อไป เพื่อน ๆ ก็เชื่อว่าหนูยต้องทำได้

นภ ศิวรักษ์

เกิด 19 ม.ค. 10

ที่อยู่ 1939 ซ.ชัยโพธิ์ทอง คลองสาน กรุงเทพฯ

โทร 4659641

ปัจจุบันศึกษา ม.ธรรมศาสตร์

สาเหตุเพราะหลังจากที่นภอาบน้ำเสร็จ นภจะพอกแป้งลงบนทุกส่วนของร่างกาย จนกว่าจะเห็นว่าติดตัวไปได้จนข้ามวันข้ามคืน อีกทั้งยังเป็นเซียนในเกมสัทหมากรุกที่ไม่ค่อยรู้จักคำว่าชนะ พวกเราจึงขนานนามนภว่า “เซียนแป้ง” วิชาการล้าลึกพิสดารที่แป้งฝึกได้คือ การนอน ซึ่งเพื่อน ๆ รู้ว่าถึงแก่แก่แท้จริง ๆ ก็ตรงที่แป้ง ยืนหลับบนรถเมล์ได้ แป้งเป็นคนมีน้ำใจ และเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน แป้งเป็นคนรักความยุติธรรมและออกมารับแทนเพื่อน ๆ เสมอ จนพวกเราพร้อมใจกันเสนอชื่อแป้งเพื่อรับรางวัลโนเบล (สาขาวิชาสันติภาพ) เรื่องการเรียนของแป้งถ้าเรียนเข้าใจจะก้อถึงไหนถึงกัน แต่ถ้าไม่รู้เรื่องละก็ ชีท จะกลายเป็นเศษขยะทันที ถึงกระนั้นแป้งก็ยังเป็นเซียนในชั้นแนวหน้าของสายวิทย์ แป้งยังมีพรสวรรค์ในการกินที่หนักหน่วง เจียบ และรวดเร็ว จนเหยื่อไม่รู้สีกตัว ไม่เคยมีอาหารมือไหนที่ไม่ถูกใจแป้งเลย ดังนั้นเมื่อแป้งกินอ้อมจะมีอารมณ์สุนทรีย์เป็นธรรมดา เมื่อใดที่แป้งกินไม่พอใจ สิ่งใดขวางหน้าจะก้อ...ฮีม (แหลก) เรื่องดนตรี แป้งมีลีลาในการตีระนาดที่งดงาม และมีท่วงทำนองที่ไพเราะด้วยความสามารถแป้งจึงสามารถคว้าเครื่องหมายสามารถดนตรีมาครองอย่างง่ายดาย ไม่เพียงเท่านั้น แป้งยังเป่าขลุ่ยได้ไพเราะจับใจ เมื่อเวลาที่แป้งมีอารมณ์ซึ้ง (กับเด็ก ๆ)

ด้านกีฬา แป้งเล่นทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นรักบี้ กรีฑา บาสเก็ตบอล ด้วยความทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจ กับการกีฬาจนได้โล่ห์มาประดับคณะอย่างภาคภูมิใจ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดของแป้งอยู่ที่การเข้ามหาวิทยาลัย มาระยะหลังนี้แป้งจึงเอาใจจริงเอาใจกับการเรียนมาก เพื่อความหวังที่จะเป็นนักวิศวะ (จุฬา) ตามรอยพี่ชาย ซึ่งพวกเราก็หวังว่าแป้งจะเป็น วิศวกรที่น่าเชื่อถือเสีย มาสู่โรงเรียนของเรา

ปิยวัชร์ สุทธิวนิช

เกิด

ที่อยู่ 1737/10 ถ.ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

ที่อยู่

ปัจจุบันศึกษา ม.รามคำแหง

“เหล่” เป็นชื่อซึ่งเจ้าตัวก็ออกจะพอใจกับชื่ออย่างดี เพราะไม่อาจจะขีดธรรมชาติที่สร้างขึ้นมาได้ เหล่เป็นรุ่นพี่ที่เด็ก ๆ ลงความเห็นกันว่า น่ารัก โมโหร้าย แต่หายเร็ว เหล่เป็นคนที่ไม่ชอบอยู่กับที่ ชอบเดินเยี่ยมเพื่อน ๆ ตามห้องเสมอ บางครั้งเหล่อารมณ์ดี ก็จะถูกขึ้นร้องเพลง ที่ตัวเองคิดว่าเพราะที่สุด ด้วยการแผดเสียง อันน่าเกลียด ก้องไปทั่วคณะหรือว่าเพลงไหนที่เหล่ร้องได้ก่อนเดียว ก็จะร้องซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนเพื่อน ๆ ร้องได้ไปตาม ๆ กัน เหล่เป็นคนขยัน (ขยันนอน) ระดับแนวหน้าของคณะเลยทีเดียว

แต่ช่วงหลังการเรียนของเหล่อาจจะลดถอยลงไปบ้าง แต่ก็ยังอยู่ในระดับแนวหน้าของศิลป์รังสรรค์ ด้านกีฬา เหล่เป็นนักกีฬาด้วย (ยืนดู) ของคณะไม่ว่าจะมีการแข่งขันอะไร จะเห็นเหล่ไปให้กำลังใจเพื่อน ๆ และน้อง ๆ เสมอ ด้านการดนตรี เหล่เป็นคนขานตินิยม ชอบอนุรักษ์ของไทย ๆ จึงไปสมัครใจอยู่ที่วงดนตรีไทย เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงที่สำคัญทีเดียว พอถึงเวลาบ่าย 2 เหล่จะเกี่ยวก้อยกับแป้ง ออกไปคุมน้อง ๆ ซ้อมกันทุกวัน

ด้านสังคม เหล่มักจะปวารณาตัวเอง ช่วยเหลือครูและน้อง ๆ เสมอ ๆ แถมยังเป็นกำลังสำคัญของสมาคมหนังสือพิมพ์ และห้องสมุดอีกด้วย เหล่ชอบตั้งตัวเป็นครูสอนฝรั่งเศสให้แก่น้อง ๆ ที่คณะเสมอ ซึ่งบางทีก็แทบจะเอาตัวเองไปไม่รอดเหมือนกัน แต่ยังไงอนาคตเหล่ก็ไฝฝืนที่จะเป็นพ่อพิมพ์ของชาติ ก็ขอให้สมความตั้งใจนะจ๊ะ

อภิขัย ไชยโรจน์

เกิด 2 เม.ย. 10

ที่อยู่ 87/6 ซ.ทิมแลนด์ ถ.งามวงศ์วาน นนทบุรี

โทร 5895456

ปัจจุบันศึกษา แพทย์ศาสตร์ จุฬาฯ

บุรุษหนุ่มร่างบึกบึน ผู้ถูกเหลาเสียหล่อเอาการนายนี้มีชื่อเรียกทางบ้านว่า “ก๊ก” พอมาอยู่โรงเรียน เพื่อน ๆ เรียกกันว่า “เปิด” จากการมีเอกลักษณ์พิเศษในการเดิน (สงสัยจะลงน้ำหนักไปหน่อย) ก๊กเป็น 1 ในบรรดา 8 ผู้คุมกฎของคณะดุสิตที่มีประสิทธิภาพสูงคนหนึ่ง ทางด้านกีฬา ก๊กเป็นนักว่ายน้ำทีมโรงเรียนตั้งแต่เด็ก ๆ พอโตขึ้นรู้สึกเบื่อหน่าย จึงหันไปเอาดีทางสควอช ก็ยังอุตสาหะหัดตีทีมโรงเรียนกับเขา ทางด้านดนตรี ก๊กเล่นแมนโดลิน กีตาร์ เปียโน ยามว่าง ก๊กมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ฝรั่งเพื่อเสริมความรู้ให้กับตัวเอง (ฟอร์มเก๊ก) นับว่า ก๊กเป็นพ่อพิมพ์ที่ดีแก่บรรดาน้อง ๆ รุ่นหลัง ๆ นอกจากนั้น ก๊กก็ยังเป็นชายชอบสนุกชอบเล่น สนุกกับน้อง ๆ ถึงบางครั้งจะรุนแรงไปบ้างแต่น้อง ๆ ก็ฝืนทนยิ้มสู้ ก๊กเห็นน้อง ๆ ยิ้มนี้ก็น้อง ๆ ชอบเลยได้ใจใหญ่ ทางด้านการเรียน ก๊กอยู่ระดับ TOP มาตลอดจนทางโรงเรียนอดไม่ได้ที่จะให้ทุนด้วยความเชี่ยวชาญและชำนาญในด้านภาษาอังกฤษ ก๊กจึงสอบชิงทุน ได้ทุนไปศึกษา ณ เมืองลុងแฮมเป็นเวลา 1 ปีเต็ม ก๊กอยู่ที่นั่น ก๊กได้สร้างชื่อเสียงให้กับเด็กไทยในนามของวชิราวุธด้วยการเรียนดีกีฬาเด่น จนเป็นที่ดึงดูดของบรรดาสาว ๆ ที่นั่น ด้วยชั้นเชิงและไหวพริบจึงทำให้ก๊กสามารถเอาชีวิตรอด (รอดจากแหม่มสาว) กลับมาให้เพื่อน ๆ เห็นหน้าอีกครั้งอย่างไม่ยากเย็นนัก ในช่วงต้นปีม. 5 ก่อนไปเมืองลុងแฮมระยะหนึ่ง ก๊กไม่ค่อยอยู่ห้องหนังสือตึก ขึ้นนอนแต่หัวค่ำ (สงสัยตอนนั้นเก็บแรงไว้แต่เนิ่น ๆ ก่อนไปเมืองลុងแฮม) แต่มีเสียงแว่วมาว่าที่ขึ้นนอนเร็วไม่ใช่ขึ้นไปนอนหลับหรอก แต่ขึ้นไปนอนคุยนอนเล่นกับน้อง ๆ (สงสัยอาลัยอาวรณ์น้อง ๆ มาก) ก๊กเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน เพราะชอบเอาขนมมาแบ่งปันให้เพื่อนทานเสมอ นอกจากนั้น ก๊กยังอุปโลกตัวเองขึ้นมาเป็นหมอ (มีแววตั้งแต่เด็ก) รั่ววิเคราะห์และจ่ายยาให้เพื่อน ๆ ทานเสมอยามเจ็บไข้ จากการที่ก๊กกลับมาจากเมืองลុងแฮมนั้น ก๊กต้องเรียน ม. 5 ช้า นั่นก็หมายความว่า ก๊กเป็นรุ่นน้องพวกเรา 1 ปี (ตกรุ่น) พวกเราต้องจากก๊กไปก่อน 1 ปี แต่ถ้าอย่างไร ก๊กก็ยังคงเป็น “รุ่น 57” อยู่เช่นเดิม

อีกพวกหนึ่ง นั้นหรือ จิตรลดา
ตั้งลอยฟ้า มาสถิต นมิตเห็น

ประวัติ

คณะจิตรลดา(คณะตะวันออกด้านใต้) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อ พ.ศ. 2459 ออกแบบโดย นายสีลี เป็นลาวลายสมัยรัตนโกสินทร์ สิ้นค่าก่อสร้าง 130,000 บาท ในปี พ.ศ. 2506 ได้มีการก่อสร้างหอนอนเพิ่มขึ้นโดยบริษัท สมัยก่อสร้าง จำกัด สิ้นค่าสร้าง 850,000 บาท และในปี พ.ศ. 2526 มีการซ่อมแซมโรงอาหาร สีประจำคณะคือสีเขียว

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

อำมาตย์เอก พระประทัตสุนทรสาร
ม.ล.พันธ์ ศิริวงศ์

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน

คุณครูอรุณ แสนโกศิก

พงศ์ธร บัจฉิมสวัสดิ์

เกิด 12 ก.ค. 08

ที่อยู่ 51 ซ.แดงอุดม ถ.สุขุมวิท กรุงเทพฯ

โทร 2585707

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม.หอการค้าไทย

“ฉิม” เป็นชื่อเดียวที่เพื่อน ๆ เรียกกันตั้งแต่รู้จัก ฉิมมีชื่อที่บ้านว่า “น้องเหนง” แต่ก็ไม่เคยเห็นเพื่อนคนไหนเรียกฉิมว่า “น้องเหนง” สักทีแถมยังทำหน้าที่ประหลาด ๆ ให้ฉิมดูอีก ฉิมเป็นคนที่มือปรงหน้าตาออกไปทางยุโรปผสมกับโคราช (ร่วมสมัย) ฉิมเลยพยายามให้เพื่อน ๆ เรียกตัวเองว่า คาส (ซาโนวา) ?.??. จริง ๆ แล้วฉิมเป็นรุ่นพี่เราคืออยู่รุ่น 56 ด้วยความเกรงว่าจะมีเพื่อนน้อยเกินไป ฉิมเลยขอเข้าชั้นอีกปีตอนม. 3 จนปีนี้ฉิมได้รับเลือกเป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะจิตรลดา ดังนั้นฉิมจึงจำเป็นต้องทำตัวเป็นคนดีและเป็นหัวหน้าที่ดีของคณะ ฉิมรักน้อง ๆ พอ ๆ กับที่น้อง ๆ รักฉิม ด้วยว่าฉิมเป็นคนที่ร่าเริงแจ่มใส และมักจะเล่นหัวกับน้อง ๆ เสมอ ก็คงไม่ต้องบอกว่าน้อง ๆ รักฉิมมากแค่ไหน นอกจากจะเป็นพี่ฉิมของน้อง ๆ แล้ว ก็ยังเป็น “ฉิม” ที่น่ารักของเพื่อน ๆ ฉิมเป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดีเสมอ เรื่องใหญ่ ๆ ฉิมทำให้เป็นเรื่องเล็กได้อย่างสบาย (หรือไม่ก็ไม่ทำอะไรเลย) แต่บางครั้งฉิมก็สร้าง ความวุ่นวายให้เพื่อน ๆ หัวปั่นเล่น ๆ

การเรียนของฉิมนั้นเป็นไปอย่างน่าตื่นเต้น เพราะตั้งแต่ฉิมมาอยู่ร่วมรุ่นกับพวกเรา ฉิมก็ตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งถ้าเขียนเป็นกราฟก็จะพุ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนตกหน้ากระดาษ จนต้องมาเริ่มกันใหม่ เป็นอย่างนี้เรื่อยไปจนจบม. 6 จนได้... ทางด้านดนตรีเนื่องด้วยเป็นคนที่มีเสียงดนตรีในหัวใจ ฉิมก็เลยพาตัวเองเข้าไปเล่น “เซลโล่” ในวงจุลฯ ก็นับว่ามีสปิริตแรงกล้าที่เล่นเครื่องดนตรีชนิดนี้ เพราะไม่มีคนรู้จักกัน แถมยังไม่ใช่เครื่องดนตรีเอก ทางโรงเรียนก็เลยให้เครื่องหมายสามารถขึ้น 2 มา(ถ้าเข้าชั้นอีกปีมีหวังได้เป็นหัวหน้าวง) ด้านกีฬา ถึงแม้ว่าฉิมจะเป็นคนที่มือปรงค่อนข้างอ้วน แต่ฉิมก็พยายามเล่นกีฬาทุกประเภท แต่ที่ถนัดและโปรดปรานที่สุดเห็นจะได้แก่ประเภทเร็กเก็ต ตั้งแต่เทนนิส แบดมินตัน ตลอดจนถึงสควอชก็เล่นได้ดีพอ ๆ กัน และยังเข้าร่วมทีมโรงเรียนในฐานะนักสควอชฝีมือดี จนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาครอง คอร์ตสควอชต่าง ๆ ฉิมตีมาหมดแล้ว ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด หรือแม้กระทั่งตอนเข้าแถวกีฬา บางทีฉิมก็เข้าไปตีใน POLO CLUB ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นสมาชิก (ขอให้อุ๊กจับสักทีเถอะ)

ฉิมเป็นใจเย็น เรียบง่าย สนุกสนาน เลยทำให้สาว ๆ คนแล้วคนเล่าที่ผ่านมาในชีวิตของฉิมแล้วก็ผ่านไป ฉิมบอกว่ามันยังไม่ถึงเวลา อนาคตฉิมจะพาชีวิตไปแห่งใดไม่มีใครรู้ ถ้าโชคเข้าข้างคงจะได้เห็นฉิมศึกษาต่อในสถาบันที่มีเกียรติสักแห่งหนึ่งเป็นแน่.....

ม.ล. อนุพันธ์ จักรพันธ์

เกิด 18 ธันวาคม 2508

ที่อยู่ 685 อ.ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร 2410542, 2414833

ปัจจุบันศึกษา มนุษยศาสตร์ ม.หอการค้าไทย

“ไมนี่” เด็กในรั้วในวัง แต่เพื่อน ๆ เรียกกันว่า “หม่อม” คงเพราะสาเหตุที่มีเชื้อเจ้า (ถ้าไม่บอกก็ไม่รู้) หม่อมเป็นหัวหน้าคนที่สองของคณะจิตรลดาที่น้อง ๆ รักและเคารพมาก เพราะหม่อมใจดีและชอบเล่นกับเด็ก หม่อมมักอาศัยเวลานี้น้อง ๆ เผลอใช้ความอ่อนหวานโยกนมน้อง ๆ โดยที่น้อง ๆ ไม่ทันรู้ตัวเลย...ในบางครั้งเพื่อน ๆ ก็โดนด้วย เพราะหม่อมมีคิดว่า “ของเราก็เป็นของเรา ของเพื่อนก็เหมือนของเรา” คำนี้เองที่ทำให้เพื่อน ๆ เริ่มตื่นตัวและหวาดกลัวขึ้นมา...หม่อมเป็นคนที่รักความสบาย สนุกสนาน เฮฮา และหม่อมมักเป็นนักแก้ปัญหาที่ติของเพื่อนได้เสมอ เมื่อเพื่อน ๆ ไปปรึกษาหม่อมก็มักให้นิยามสั้น ๆ เช่น “สบายใจก็ทำ ถ้าไม่สบายใจไม่ต้องทำ” ซึ่งก็ทำให้เพื่อน ๆ ที่มีปัญหาฟังแล้วนำไปใช้แก้ปัญหาได้ในทันใด

ด้านการเรียนหม่อมไม่เน้นทางด้านนี้ จึงเรียนไปเรื่อย ๆ เพราะการเรียนอาจทำให้สุขภาพหม่อมทรุดโทรมได้ คุณครูทุกคนรู้จักหม่อมดีเพราะหม่อมเข้าเรียนเป็นประจำไม่เคยขาด แต่หม่อมมักเข้าไปสังสรรค์กับเพื่อนมากกว่าเสียงคุณและหัวเราะของหม่อม ทำให้คุณครูปวดหัวจนบางครั้งทนไม่ไหวจึงต้องไล่หม่อมออกจากห้อง ซึ่งก็เป็นเทคนิคเล็กน้อยที่ทำให้หม่อมกับคณะไปนอนโดยไม่มีควมผิดในข้อหาโดดเรียน... แต่ผลการเรียนการสอบของหม่อมอยู่ในขั้นที่พอใช้ได้ ซึ่งทำให้เพื่อน ๆ ประหลาดใจมาก หม่อมมักเป็นผู้นำ ผู้ให้ความคิด และสนับสนุนทุก ๆ เรื่องที่ทำให้หม่อมสนุกสนานควบคู่ไปกับการเรียน

ก็พากับหม่อมเป็นของคู่กัน เพราะหม่อมมีรูปร่างสูงใหญ่และมีพรสวรรค์ แต่ขาดพรสวรรค์ในด้านการซ้อม โดยเฉพาะรักบี้ หม่อมเป็นนักรักบี้ที่มีความสามารถสูง เพราะหม่อม สามารถหลอกคู่ต่อสู้ด้วยการวิ่งประหลาด ๆ ให้อู่ต่อสู้เวียนหัว ทางโรงเรียนจึงมอบเครื่องหมายสามารถพิเศษให้หม่อมเป็นรางวัล...ด้านดนตรี หม่อมเป่าทรัมเป็ตอยู่วงโยฯ หม่อมอม ๆ เป่า ๆ อยู่ได้ไม่นาน คุณครูผู้ฝึกสอนกลัวว่าวงจะล่มเพราะหม่อม จึงให้หม่อมมาเป็นดรัมฯ นำหน้าวงเป่าก็อดแทน จนได้เครื่องหมายสามารถชั้น 1 มาประดับอก... ด้านกิจกรรมหม่อมเป็นประธานสมาคมบันเทิง เพราะหม่อมเป็นคนที่มีความบันเทิงในหัวใจ ในอนาคตหม่อมบอกว่าอยากเป็นตำรวจ ก็หวังว่าอนาคตอันใกล้นี้คงจะได้เห็นหม่อมแต่งชุดตำรวจตามที่หวังไว้.....

นฤดล พุ่มพวง

เกิด 15 พ.ย. 09

ที่อยู่ 15 หมู่ 3 อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

โทร 3944727

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม.หอการค้าไทย

“ด้อย” เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ ตั้งให้ตั้งแต่เด็กเล็ก ด้อยเข้ามาอยู่ในรั้วชิราวุธตั้งแต่ป. 3 สมัยเด็ก ๆ ด้อยเป็นเด็กที่ซนมากพอสมควร สร้างความปวดหัวให้ครูบรรจุและครูจ้ำรัสอยู่เรื่อย จนถึงป. 6 ด้อยมีเหตุจำเป็นบางประการที่ต้องย้ายเข้ามาอยู่คณะใน และช่วงนี้เองที่ทำให้ชีวิตด้อยเปลี่ยนไป มีที่ที่เคยเล่นลูกหินตอนอยู่เด็กเล็ก ต้องเปลี่ยนมาจับลูกรักบี้แทน ด้อยเป็นสกริมฮอฟที่ครั้งหนึ่งเคยถูกรูอูรอนบรมจนกระเด็นกลางสนามหน้ามาแล้ว นอกจากนี้ด้อยยังเป็นตัวเตะสำคัญของโรงเรียนอีกด้วย จึงเป็นการไม่ยากเลยที่ทำให้ด้อยได้เครื่องหมายสามารถพิเศษมาครอง นอกจากนี้ด้านกีฬาแล้วด้านดนตรีด้อยก็ช่วยโรงเรียนเอาไว้มาก ด้อยมีลีลาการเป่าปี่สก็อตที่ทำให้สาว ๆ หลงใหล เรียกว่างานทุกงานที่มาเชิญวงปี่ด้อยจะไม่เคยพลาดเลย เป่าตะโปหมด ทางโรงเรียนเลยต้องรีบอนุมัติเครื่องหมายสามารถขึ้น 1 ให้ด้อย และด้วยความสามารถเหล่านี้เอง ตำแหน่งหัวหน้าคณะจึงไม่หลุดไปไหน ด้อยเป็นหัวหน้าที่น้อง ๆ กลัวมาก บางครั้งก็เอาจริงเอาจังต่อหน้าที่ บางครั้งก็เล่นเหมือนคนเสียสติ จนน้อง ๆ เดาใจไม่ถูก สำหรับเพื่อนแล้ว ด้อยเป็นคนที่น่ารัก กันเอง คอยสนุก ด้อยมักแฝงตัวไปตามวงสนทนาเวลาใดที่เพื่อน ๆ คอยกันเกี่ยวกับ ชีวิตประวัติ พฤติกรรม ตลอดจนบุคลิกอันน่ารักต่าง ๆ ของด้อย ด้อยมักจะทำขริม เพื่อที่จะให้เพื่อน ๆ หยุด แต่ก็ไม่เคยสำเร็จสักที

ด้อยเป็นคนที่ชอบถูกถ่ายรูปมาก แม้ว่ารูปที่ออกมาจะไม่ดีก็ตาม ด้อยก็พยายามปรับปรุงแก้ไขมาตลอด แต่ก็ยังไม่เป็นที่ถูกใจของเจ้าตัวอยู่ดี

ด้อยเป็นคนมีพรสวรรค์อีกอย่างคือ ด้อยเป็นคนที่มีเสียงดัง เห็นได้จากการที่ด้อยเป็นคนบอกนักเรียนตรงบนหอประชุม บอกแถวตอนแข่งระเบียบแถว ตลอดจนร้องเพลงในห้องน้ำตอนดึก ๆ จนหมาได้ห้อง COMMON ROOM เहांด้อยก็ยังไม่เลิก นอกจากนี้ ด้อยยังสามารถเลียนแบบคำพูดของนักแสดงตามอนุสาวรีย์ หรือคำพูดของกระเป่ารถสองแถว ได้อย่างแนบเนียน ซึ่งด้อยบอกว่าจะใช้ประกอบอาชีพต่อไปในภายหน้า ในด้านการเรียน ด้อยเป็นดาวเด่นประจำห้อง 6/3 และเป็นพี่รักของอาจารย์ทุกคน โดยเฉพาะอาจารย์สุมล ด้อยเป็นนักเรียนศิลปะฝรั่งเศสอีกคนหนึ่งที่ DROP วิชาฝรั่งเศส ด้วยเหตุผลที่ด้อยบอกว่า ไม่เหมาะกับบุคลิกตัวเองด้อยเลยหันมามุ่งด้านภาษาอังกฤษแทน และพยายามคุยกับเพื่อน ๆ เป็นภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะผิดไวยากรณ์ไปบ้างก็ตาม

อนาคตด้อยเคยหวังเอาไว้ว่าจะเป็นตำรวจ แต่แล้วก็ เปลี่ยนใจมามุ่ง เอ็นทรานซ์ แทนดีกว่า

ศุภกษ แซมเกษม

เกิด 15 พ.ย. 09

ที่อยู่ บ้านพักธนาคารแห่งประเทศไทย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

โทร 074-243896

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม.หอการค้าไทย

แซม...ชื่อที่ถูกเรียกมาตั้งแต่เกิด ถึงแม้บางครั้งเพื่อน ๆ จะตั้งชื่อให้ใหม่เช่น “แฟ็บ” หรือ “อ่าง” แต่ก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับของคนหมู่มาก แซมมาอยู่กับเราตั้งแต่ป. 3 ตอนนั้นแซมเพิ่งจะเดินทางมาจากหาดใหญ่ใหม่ ๆ แซมจึงอ่อนภาษากลางมาก ทำให้แซมพูดเสียงเหน่อ ๆ และติดอ่าง แต่แล้วแซมก็ปรับปรุงตัวเองจนสามารถพูดภาษากลางได้คล่อง แลมยังพูดปลิ้นปล้อนเก่ง จึงทำให้สาว ๆ คนแล้วคนเล่าที่พบกับแซมต้องหลงผิดชอบแซม และแซมยังชอบทำตัวเป็นสุภาพบุรุษอีกด้วย ด้วยเหตุนี้แซมจึงสร้างตำนานรักขึ้นมาแล้วหลายเรื่องและหลายสถานที่ ซึ่งแต่ละเรื่องก็จะจบด้วยความเป็นสุภาพบุรุษของแซม

แซมเป็นหัวหน้าที่น้อง ๆ รักมาก เนื่องจากแซมเป็นรุ่นพี่ที่ใจดีและชอบเล่นหัวกับน้อง ๆ เสมอ จนทำให้ในบางครั้งน้อง ๆ จึงเล่นหัวแซมคืนบ้าง ด้านกีฬาแซมเป็นนักรักบี้ที่มีความสามารถสูง และแซมยังเป็นศิษย์รักของคุณครูมีทนะซึ่งเป็นยอดนักรักบี้ในอดีต ดังนั้นการเล่นรักบี้ของแซมจึงพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เครื่องหมายสามารถพิเศษจึงตกมาเป็นของแซมอย่างไม่น่ายากนัก นอกจากนี้แซมยังเป็นนักวิ่งปอดเหล็กอีกด้วย เนื่องจากแซมมีปอดโต (ดูตรงหน้าอก) จึงทำให้แซมเป็นนักวิ่งวิบากทีมโรงเรียน ส่วนกีฬาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น บาส, วอลเลย์ หรือ ฟุตบอล แซมก็มีฝีมือเข้าขั้นแนวหน้าทั้งนั้น

ด้านดนตรีก็เนื่องจากแซมมีปอดโตผิดปกติ แซมจึงมีความสามารถเป่าลมได้มาก ดังนั้นแซมจึงเลือกที่จะเป่าปี่สก็อตเพราะเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ง่ายมาก ลังเกตได้จากปี่ของแซมจะมีแต่เสียงลม ทางโรงเรียนจึงต้องรับมอบเครื่องหมายสามารถชั้น 1 ให้ก่อนที่แซมจะเป่าจนถูกปีระเบิด

ส่วนการเรียน แซมเป็นคนหัวดีจึงเรียนในโปรแกรมวิทย์ แต่แซมเป็นคนขี้เกรงใจ กลัวว่าเรียนแล้วจะเก่งกว่าเพื่อน ๆ แซมก็เลยตัดปัญหาโดยการไม่เข้าเรียนซะเลย แต่ถึงกระนั้นการเรียนของแซมก็ผ่านมาตลอด (ขนาดไม่ค่อยได้เรียนนะ) ปัจจุบันแซมก็ยังคงใช้สูตรเดิม เรียนบ้างไม่เรียนบ้างที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ก็อย่าอยู่จนแก่ล่ะ....

ชิตชนก พุ่มคชา

เกิด 23 พ.ค. 09

ที่อยู่ 965 ซ. อนันตเกษม ๓.อิสรภาพ กรุงเทพฯ

โทร 4650500

ปัจจุบันศึกษา ประเทศสหรัฐอเมริกา

ต้น...บุรุษร่างสูงโย่ง (เข้าปูดนิด ๆ) และเป็นหัวหน้าคนที่ 5 ของคณะจิตรลดา สมัยที่ต้นอยู่เด็กเล็ก ต้นเป็นเด็กที่เรียกร้อยน่ารัก อยู่ในโอวาทของครู สมัยนั้นต้นชอบเล่นรถบังคับมาก และชอบเอามาให้เพื่อนเล่นที่โรงเรียนเสมอ ถึงแม้จะถูกครูริบหรือถูกเพื่อน ๆ ช่วยกันพัง ต้นก็ยังขนมาเล่นอยู่บ่อย ๆ พอเข้าคณะในได้ 2-3 ปี ต้นก็แขวนเครื่องบังคับแล้วหันมาจับพวงมาลัยรถจริง ๆ แทน ตั้งแต่นั้นมาความน่ารักของต้นก็หายไป กลายเป็นน่าก๊าดและน่าพิศ (ของสาว ๆ)

ถึงแม้ว่าต้นจะเป็นที่ค่อนข้างขอม แต่ก็ขอมเพราะพยาธิ ไม่ได้ขอมเพราะอดอยาก เพราะต้นเป็นสุดยอดนักกินของคณะจิตรลดา ต้นสามารถกินได้แบบ NON-STOP ดังนั้นต้นจึงได้รับฉายาว่า “เจ้าพ่อโรงเลี้ยง” นอกจากนี้ต้นยังเป็นหัวหน้าที่เด็ก ๆ รักมากด้วย แต่เด็กจะฉวไว้ในตอนที่ต้นเก็บค่านม เพราะด้วยศิลปการทวงหนี้แบบอบบังของอินเดีย จึงทำให้นักซัดตาบทั้งหลายพากันยอมแพ้ จนบางครั้งเพื่อน ๆ พวกกันสงสัยว่าต้นมีเชื้อแขกหรือเปล่า ซึ่งปัญหานี้เจ้าตัวไม่ยอมตอบแต่กลับไล่เตะคนถาม....

ด้านการเรียนต้นเรียนแบบเรื่อย ๆ แต่บางครั้งก็ฟิตท่องหนังสือและมักจะหลับกลางครัน จนเพื่อน ๆ ช่วยกันสนับสนุนว่าต้นเป็นโรค “เหงาหลับ” นั่นเอง ต้นบอกว่าชอบวิชาเขียนจดหมายมากที่สุด เพราะต้นสามารถเขียนจดหมายได้ทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ และสามารถเขียนได้วันละเป็นสิบ ๆ แผ่น จนเพื่อน ๆ ต้องขอร้องกระดาษเขียนจดหมายเอาไว้...ทางด้านดนตรีต้นได้เข้าตั้งแต่เด็ก เป่า “คาลิแนท” จนเป็น “ดรัม” ของวงปี่สก็อต ซึ่งเจ้าตัวภูมิใจมากเพราะสาว ๆ ชอบมอง (ไม่รู้มองตรงไหน)

ด้านการกีฬา ต้นเป็นนักรักบี้ที่มีขยวแก๊งๆจนทำให้คู่ต่อสู้ังได้ บวกกับการ “แท็คเกิ้ล” ที่รุนแรง จึงไม่แปลกเลยที่ต้นจะติดรักบี้ที่มโรงเรียน และต้นยังมีความสามารถพิเศษคือสามารถเตะลูกรักบี้ให้ถูกคนที่บินอยู่ให้ตกลงมาตายได้ ดังนั้นเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์จึงตกมาเป็นของต้นอย่างไม่ยากนัก เพื่อน ๆ เคยบอกว่า ต้นมีลีลาการเล่นคล้ายปีกของทีม “อิลิพัฒนา” แห่งศรีลังกา ซึ่งเจ้าตัวก็ยึดไปพักนึง (จนรู้ความจริง) และต้นยังเป็นนักกรีฑาที่วิ่งเร็วประจุไฟ TURBO จนได้รับเครื่องหมายกึ่งสามารถอีกด้วย ทางด้านกิจกรรมพิเศษต้นยังเคยแข่งขันถ่ายรูปของไฟร์โมสต์จนได้รับรางวัลที่ 1 ประเภทขบขันด้วย ต้นจึงได้เป็นประธานสมาคมถ่ายรูปซึ่งต้นก็ทำสถิติเข้าประชุมบ่อยที่สุดอีกเช่นกัน ต้นกลัวว่าผิวตัวเองจะดำเพราะแดดเมืองไทย ก็เลยตัดสินใจหนีแดดไปศึกษาต่อในสหรัฐอเมริกา...

ณัฐฐา ทัดถโกศล

เกิด 13 มกราคม 2508

ที่อยู่

โทร 3211591

ปัจจุบันศึกษา โรงเรียนรวมเหล่า

บุรุษผู้มีริมฝีปากสวยที่สุดในรุ่นก็คงจะไม่พ้น “แมน” คนนั้น แมนมีริมฝีปากที่สวยงามจนเพื่อน ๆ บางคนอิจฉา จนพยายามเปลี่ยนชื่อแมนเป็น “หม้อ” “โอ่ง” ฯลฯ แต่ก็ไม่ค่อยมีผู้โดยอมรับ เพราะว่าชื่อ “แมน” ไพเราะกว่า แมนเป็นหัวหน้าคนที่ 6 ของจิตรลดาที่เด็ก ๆ เกรงขามพอสมควร เพราะแมนก๊กหน้าดุเก่ง จนหลาย ๆ คนอาจคิดว่าแมนดุมาก แต่จริง ๆ แล้วแมนไม่ได้ดุอย่างที่ทุกคนคิดเลย ลังเกตง่าย ๆ วันใดที่แมนป็นหน้าตัวเองให้ดูไม่ได้ วันนั้นแมนจะเล่นกับเด็ก ๆ อย่างบ้าคลั่ง (มุขแตก)... แมนเป็นคนที่ชอบทำให้เพื่อน ๆ ตื่นเต้นอยู่เสมอ ครั้งหนึ่งแมนเคยขับรถสี่ล้อให้วิ่งตะแคงสองล้อจนเพื่อน ๆ เกือบช็อกไปแล้ว...

ด้านการเรียน แมนเรียนอย่างสบาย ๆ เวลาเรียนส่วนมากแมนมักชอบฟังสมาธิไปบนท้องฟ้า หรือไม่ก็กลับมาเล่นรถแข่งกับแจ๊คทีคณะ ดังนั้นผลการเรียนของแมนจึงแข่งกันแจ๊คตลอดมา (เหมือนแข่งรถ) แต่จะแข่งกันอย่างไรนั้น คงจะต้องถามเจ้าตัวเอง ถ้าจะถามว่าแมนชอบเรียนวิชาอะไรมากที่สุด ก็คงจะเป็นวิชาศิลปะ โดยเฉพาะเวลาเข้าห้องช่างไม้ นั้นแมนชอบมาก พูดได้ว่าแมนถูกชะตา กับสิ่งของประเภทไม้ ๆ สงสัยก็ไปถามเอาเอง ว่าทำไมชอบไม้...

การกีฬาแมนสร้างความประหลาดใจให้กับเพื่อน ๆ โดยแมนเล่นรักบี้ครั้งแรกแมนก็ติดทีมโรงเรียนเลย แมนเป็นแถวสองตัวกลางของทีมโรงเรียนถึง 2 ปี จนทางโรงเรียนต้องมอบเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ให้ นอกจากนี้แมนยังสามารถร่ายรำสควอชได้อย่างคล่องแคล่ว จนเกือบทำให้คณะจิตรลดาเกือบเข้ารอบชิงมาแล้ว... ด้านดนตรีแมนเป็นอีกคนที่หลงใหลการเป่าและอมแมนจึงเป่าทรัมเป็ตให้วงโยฯ แล้วก็ย้ายไปตีกลอง จนสุดท้ายแมนเป็นดรัมฯ ของวงโยฯ จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง ด้านกิจกรรมแมนเป็นรองประธานสมาคมถ่ายภาพ ซึ่งก็ไม่ค่อยได้ใช้ตำแหน่งให้เป็นประโยชน์นัก...ตอนนี้แมนสร้างความประหลาดใจให้กับเพื่อน ๆ อีกครั้งโดยฟิตตัวสอบเข้าโรงเรียนรวมเหล่า (จ.ป.ร.) ได้ ก็หวังว่าอนาคตของแมนคงไปได้สวยนะ.....

ศิลาขณ บุนนากาญจน

เกิด 10 ส.ค. 09

ที่อยู่ 132/26 จรัญสนิทวงศ์ 95 กรุงเทพฯ

โทร 4248664

ปัจจุบันศึกษา โรงเรียนรวมเหล่า

บุรุษหลายชื่อผู้นี้ ทางบ้านและเพื่อน ๆ เรียกว่า “แจ้ด” จริงแล้วแจ้ดมีหลายชื่อจนจำไม่หมด เพื่อน ๆ ชอบตั้งให้ตามทีเพื่อน ๆ พอใจจะเรียก ชื่อนี้บ่อย ๆ รู้จักกันเป็นอย่างดีมาก เพราะแจ้ดมีจิตวิทยาและลูกเล่นมากในการเข้าสนิทสนมกับน้อง ๆ น้อง ๆ รักพี่แจ้ดเป็นอย่างมาก แจ้ดชอบใช้ชีวิตที่มีค่าสนุกอยู่ในห้องกับพวกน้อง ๆ เราจึงต้องห้องแข็งทุกที เนื่องจากแจ้ดมีอะไรตลก ๆ ตามท้ายด้วยเสียง “หัวเราะ” ที่ไม่เหมือนใครและเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง จนใคร ๆ บอกว่าแจ้ดจะอายุสั้นเพราะเสียงหัวเราะ แจ้ดเป็นคนร่าเริงมีความคิดเป็นตัวของตัวเองมั่นใจในตัวเองสูง ไม่แคร์ต่ออะไรทั้งสิ้น มีความเข้าใจดีในเรื่องต่าง ๆ ความใจเย็นและมีเหตุผลของแจ้ดจึงเป็นที่ระบายนารมณ์ของเพื่อน ๆ เสมอ ๆ ซึ่งแจ้ดก็ไม่ขัดข้อง แจ้ดเป็นหัวหน้าที่ดีของคณะเป็นหัวหน้าที่ทำงานค่อนข้างมาก เพราะแจ้ดขยันทำงานและชอบอาสา แต่ไม่ค่อยเห็นแจ้ดในสถานะการณ์ต่าง ๆ นอกจากจะรุนแรงด้านกีฬาแจ้ดเล่นกีฬาทุกรูปแบบทั้งมีกติกาและไม่มิกติกา แจ้ดเคยขึ้นสนามหน้าหลายครั้งหลายหน แล้วก็ต้องลงมาทุกหนด้วยสถิติลงเร็วที่สุด (ถูกไล่) แถมยังเรียกเสียงฮาจากข้างสนามด้วยลีลาการเล่นรักบี้แบบแปลก ๆ แจ้ดเป็นนักกีฬาตัวยงเช่นกันแจ้ดเล่นกีฬาด้วยความสนุกและความตลกเลยทำให้ทีมวุ่นวายอยู่บ่อย ๆ ด้วยเสียงหัวเราะและลีลาตลกจนไม่มีใครอยากร่วมทีม ส่วนด้านดนตรีหาหลักฐานไม่ได้ว่าแจ้ดอยู่วงไหนเล่นอะไร ทั้งทรัมเป็ต ทั้งกลอง ฯลฯ... แจ้ดชอบเผลอตามวงโน้มนวงนี้ตามความพอใจแต่แจ้ดก็ได้เครื่องหมายสามารถมาเป็นประกัน ซึ่งเจ้าตัวบ่นว่าน่าจะได้หลาย ๆ อันหน่อย แจ้ดยังเชื่อมั่นอีกว่าเสียงตัวเองพอจะเป็นนักร้องกับเขาได้บ้าง แจ้ดชอบโชว์เสียงให้เพื่อน ๆ ฟัง ด้วยท่าทีการฟังของเพื่อน ๆ แจ้ดก็ต้องยอมแพ้ตัวเอง ด้านการเรียนแจ้ดเป็นศัตรูการเรียนที่น่ากลัวและหาตัวยากมากในห้องเรียน แจ้ดรักการนอนมากกว่าการเรียนยังสามารถนอนได้ทุกที่ทุกเวลา วันไหนไม่นอนแล้วบ้าเข้าเรียนล่ะก็ครูต้องหัวเสียไปทุกทีละ ด้วยการรักการนอนเกือบทำให้แจ้ดต้องมานั่งเรียกเสียงหัวเราะของน้อง ๆ อีก 1 ปีอนาคตแจ้ดบอกว่าไม่ EN” แต่อยากเป็นนักบินรับใช้ประเทศชาติ เพื่อน ๆ มองแล้วไม่เห็นหนทางเพื่อน ๆ ก็ขอให้แจ้ดสมหวังและภาวนาอย่าให้หลับบนเครื่องล่ะ

อดีตักดี เสรีภาพ

เกิด ก.ย. 09

ที่อยู่ 353 ถ.โกสีย์ ปากน้ำโพ จ.นครสวรรค์

โทร 056-213942

ปัจจุบันศึกษา วิทยาศาสตร์ ม.รามคำแหง

ตั้ง...เด็กหน้าชื่อ (แต่แฝงไปด้วยความดูร้าย) จากปากน้ำโพ ทำหายกับการเสี่ยงทุกชนิด จนเพื่อน ๆ ตั้งชื่อให้ใหม่ว่า... สูดเก่งหมายเลข 1 หรือซูเปอร์แมน ตั้งเป็นรุ่นพี่อีกคนที่ชอบเลี้ยงเด็ก ๆ ไว้ในห้อง ตั้งชอบเล่นของแปลก ๆ ตั้งแต่สมัยอยู่เด็กเล็ก ตอนนั้นตั้งมักจะเอาลูกกรอก กุมารทอง ควายธนู มาขู่เพื่อน ๆ เสมอ จนหลาย ๆ คนหวาดผวาเมื่อเจอกับตั้ง พอเข้ามาอยู่คณะใน ตั้งซัดเบื่อกับการเล่นคาถาอาคม จึงเปลี่ยนมาเล่นอาวุธแทน ไซควงเป็นอาวุธที่ตั้งถนัดที่สุด จึงไม่มีคนกล้าแหย่กับตั้งนักเพราะกลัว ไซควงปักอก นอกจากนี้ตั้งยังเป็นพ่อครัวใหญ่ที่ชอบทำอาหารเป็นชีวิตจิตใจ ทุกวันประมาณเที่ยงคืน ถ้าเดินไปแถว ๆ ห้องตั้ง ก็จะได้เห็นตั้งนั่งทำอาหารกินกับเด็ก ๆ

ด้านการเรียน ตั้งเป็นนักเรียนที่คุณครูหลายคนไม่รู้จักชื่อ เพราะไม่ค่อยเห็นหน้า หรือถ้ามีคุณครูได้รู้จักตั้ง ก็จะจำชื่อของ ตั้งไปนานแสนนานเลย เนื่องจากตั้งชอบขัดแย้งกับคุณครูบ่อย ๆ และตั้งยังเป็นเจ้าของสถิติการปรากฏตัวในห้องเรียนน้อยที่สุด เนื่องจากตั้งชอบท่องหนังสือเอง มากกว่าที่จะให้ครูสอน ตั้งมักจะบอกว่าเรียนด้วยตัวเองรู้เรื่องมากกว่า ถ้าแอบลงมาดูสักที 2 ตี 3 จะเห็นตั้งขมท่องหนังสือคนเดียวเสมอ และเมื่อตั้งนำความรู้ของตัวเองไปรวมกับความรู้ของเพื่อน ๆ ในห้องสอบ เลยทำให้ ข้อสอบทุกวิชาเป็นของง่ายสำหรับตั้ง ถึงขนาดถือใบคะแนนมาแล้วก็มี ด้านดนตรี สมัยหนุ่ม ๆ ตั้งเคยเป่าคาริเนตให้วงโยโย่ แล้วก็ ลลาออก ซึ่งเจ้าตัวเองก็บอกว่า ไม่ชอบเล่นชอบฟังมากกว่า จึงหันมาเอาดีทางการฟังเพลง และนอนกลางวัน ในยามว่างตั้งมักจะเอา อุปกรณ์ไฟฟ้ามาแกะดูเล่น หรือถ้าของใครเสีย ตั้งก็จะเอามาซ่อมให้อย่างเรียบร้อย เครื่องเสียงระดับ HI-END ในห้องตั้ง เป็นผลงานอีก ชิ้นที่ตั้งภูมิใจมาก ถึงขนาดไฮ้ต้องรีบขนวิทยุตัวเองกลับบ้าน นอกจากนี้ตั้งยังคงชอบร้องเพลงอีกด้วย ด้านกีฬาตั้งก็ผ่านมานับน้อย ครั้งหนึ่งเคยเป็นหัวหน้าชุดรักบี้รุ่นกลาง นำทีมตลุยจนได้ที่ 4 มาแล้ว ตั้งบอกว่าครั้งนั้นมันหนักทฤษฎีกับเทคนิคพิศดารไปหน่อย ตั้งเลยแก้ตัวในปีนี้ ด้วยการชวนทีมรักบี้รุ่นเล็กทีมคณะจนได้ถ้วย ส่วนในรุ่นใหญ่ด้วยลีลาการแพ็คคอทอย (1 ในเทคนิคภาค พิศดาร) ของตั้งจึงมีส่วนร่วมทำให้รักบี้รุ่นใหญ่จิตรลดา ครองถ้วยเป็นปีที่ 4 ได้ไม่ยากนัก นอกจากนั้นตั้งยังเป็นนักกระโดดสูงและ กระโดดไกลของคณะอีกด้วยและตั้งยังเล่นกีฬาเกือบทุกอย่างของคณะแม้แต่ว่ายน้ำ สุดท้ายตั้งได้บอกว่าผ่านแฉวนนครสวรรค์ ถ้ามี อะไรก็เรียกหาเจ้าพ่อตั้งได้ทุกเวลา

เอกพล พูลพิพัฒน์

เกิด 14 ส.ค. 09

ที่อยู่ 63/3 ซ.ปิ่นประภาคม ถ.ติวานนท์ นนทบุรี

โทร 5880303

ปัจจุบันศึกษา รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ม้า เป็นชื่อที่เรียกกันจนติดมาตั้งแต่เด็กเล็ก จนถึงขณะนี้ จริง ๆ แล้วม้ามีชื่อที่บ้านว่า เเดน แต่เหตุที่เราเรียกเเดนว่าม้าก็คงเป็นเพราะ ฟันและเหงือก เวลาใดที่ม้ายิ้มหรือหัวเราะม้าจะแสบฟันและเหงือกด้านบน ออกมาจนน่ากลัวว่าจะหลุดออกมาทั้งหมด (แต่ก็ไม่หลุดซักที) พร้อมกับเสียงหัวเราะ ฮุ..ฮุ..ฮุ..

พอมาตอนหลังนี้ ม้าพยายามเอามือปิดบ้าง เม้มปากบ้าง พวกเราเลยไม่ค่อยจะได้เห็น

ม้ามีชื่อหลายชื่อจนจำไม่ได้ แต่ที่ได้ยินบ่อยที่สุดก็คือ “ติม 2” ม้าเป็นคนที่ยกอุปการะน้อง ๆ ไม่ว่าจะป็นห้องเด็กหรือห้อง 20 ม้ามีพรสวรรค์ในการสอนหนังสือ ม้าจะสอนหนังสือให้แก่ห้อง ๆ ในเวลาพรบเป็นประจำ เพราะเวลาสอนเพื่อน ๆ มักจะถูกเบรคเสมอ ม้าจึงไม่สันหัดที่จะสอนเพื่อน ๆ นึก ม้าเป็นคนเรียนดีมาตลอด จนถึงกับเคยได้รับรางวัลมาแล้ว ม้ามักจะเป็นคนแรกที่ตอบคำถามเวลาครูถามเสมอ แต่ถ้าม้าตอบไม่ได้ม้าจะนั่งไขว่ห้างแล้วกระดิกปลายเท้า เอามือท้าวคาง แล้วอีกมือก็พลิกหนังสือไปเรื่อย ๆ ทำแกล้งไม่ได้ยินคำถามไปซะเลย ม้ามีความสำคัญมากต่อคณะ เพราะม้าเป็นผู้ทำบัญชีของคณะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลำบากมากและน่าปวดเศียรเวียนเกล้ามาก ตลอดจนเป็นผู้จัดคุมห้องเบ็กมีอำนาจ เจียบขาดในการที่จะสั่งให้เปิดหรือปิดห้องเบ็กก็ได้โดยสั่งผ่านหัวหน้าอีกทีหนึ่ง สำหรับเรื่องปากห้องแล้ว ม้าเป็นที่พิถีพิถันมาก (แต่ไม่ได้หมายถึงอาหารนะ เพราะม้ากินไม่เลือกอยู่แล้ว) ม้ามั้ลลาที่เรียบร้อย อ่อนช้อย เคี้ยวอย่างช้า ๆ แล้วเอาเก็บไว้ข้างแก้ม แล้วค่อย ๆ กลืนอย่างช้า ๆ บางทีกลืนไม่ทันก็ทะเล็กออกมาออกปากบ้างตามเรื่องตามราว

ด้านกิจกรรม ม้าอยู่วงเครื่องสายไทย และวงจุลศรียาขัติไม่ทราบเหมือนกันว่าม้าถนัดเครื่องดนตรีชนิดไหน เพราะไม่เห็นม้าจับเครื่องดนตรีชนิดไหนเป็นหลักสักที ม้าเคยเป็นนักร้องประสานเสียงคนหนึ่งของโรงเรียน แต่นั่นก็คืออดีตไปแล้ว ปัจจุบันม้าได้หันมานิยมการฟังมากกว่าการที่ต้องเล่นและร้อง เพลงของภัทราวตีเป็นเพลงที่ม้าชอบมากที่สุด และม้าจะครวญตามไปด้วย ถึงแม้ว่าเสียงจะไม่ค่อยเสนาะโสตเท่าใดนัก ด้านกีฬา ม้าเป็นคนที่ชอบเล่นกีฬาประเภท แบดมินตัน หรือเทนนิส ส่วนพวกรักบี้ ฟุตบอล บาสฯ ม้าไม่ค่อยสันหัด คงเป็นเพราะไม่ค่อยชอบปะทะรวมทั้งม้าเป็นคนที่มีรูปร่างแบบบางด้วย ถ้าม้าจะไม่ได้เล่นแต่ม้าก็เป็นคนเชียร์ที่ดี ม้าจะไปเชียร์กีฬาที่แข่งทุกประเภทและทุกครั้ง ม้าเป็นคนคุมเด็กวิ่งรอบโรงเรียนและทำกายบริหารเกือบทุกครั้งในตอนต้นปี แต่มาระยะหลังนี้ม้าได้ร้างจากกิจกรรมเหล่านี้ไป เพราะม้าฟัดดูหนังสืออย่างหนัก เพื่อจะ ENTRANCE ม้าเป็นคนตั้งใจเ็นมากไม่ว่าเพื่อน ๆ จะล้ออย่างไรก็ตาม ม้าจึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และเด็ก ๆ เสมอมา ถ้าเป็นไปได้ม้าบอกว่าเจอกันที่จุฬาฯ นะ....

รชฏ ไตรโสภณ

เกิด 25 ก.ย. 10

ที่อยู่ 170 ซอยเทพพนม ถ.ติวานนท์ นนทบุรี

โทร 5880078

ปัจจุบันศึกษา เศรษฐศาสตร์ ม.หอการค้าไทย

โอ้...ชื่อที่ทุกคนเรียกกันติดปาก โอ้เข้ามาอยู่กับพวกเราตั้งแต่ป. 4 สมัยนั้นโอ้จัดว่าอยู่ในพวกตัวใหญ่เกินคนอื่น โอ้จึงตั้งแก๊งค์อันธพาลขึ้น และตั้งต้นเป็นหัวหน้าแก๊งค์โดยมีใจและเด็ก ๆ อีก 2-3 คนเป็นลูกน้อง พอโอ้เข้าคณะในโอ้ก็ขึ้นรุ่นกลางก่อนเพื่อน ๆ คือตั้งแต่ม. 2 แต่แล้วเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ความสูงของโอ้หยุดอยู่กับที่ ทำให้โอ้จมอยู่กับรุ่นกลางจนถึงม. 6 ดังนั้นโอ้จึงติดโล่รุ่นกลางมากที่สุด เป็นหัวหน้าชุดก็หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นรักบี้, บาส จนถึงกรีฑา โดยเฉพาะรักบี้ โอ้ได้รับสมยานามว่า “ปีกลายคราม” เนื่องจากโอ้มีความสามารถที่ไม่เหมือนใคร แต่โอ้ก็ไม่ฝึกฝไ้ในรักบี้ที่มโรงเรียนนัก เพราะโอ้สมัครใจจะสอนน้อง ๆ มากกว่าเพราะโอ้รักน้อง ๆ มากโดยเฉพาะน้อง ๆ ที่มีพี่สาวโอ้จะพิศواسเป็นพิเศษ ต่อมาชื่อเสียงของโอ้เข้าถึงหูของอาจารย์ชลิต ท่านจึงจับโอ้มาเล่นกรีฑาที่มโรงเรียน โดยวิ่ง 4 x 400 เมตรจนโอ้สามารถคว้าเหรียญทองกรมพลมานับไม่ถ้วน ทางโรงเรียนจึงมอบเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์เป็นรางวัลให้

ด้านดนตรีตอนแรกโอ้อยากเป็นนักไวโอลินที่มีชื่อเสียง แต่คงเพราะไวโอลินตัวเล็กไป ไม่สะใจโอ้ โอ้ก็เลยเปลี่ยนมาจับกีตาร์แทน ซึ่งโอ้ก็ประสบความสำเร็จในด้านนี้มาก จนทำให้โอ้มักจะนึกว่าตัวเองเป็น JOHN DENVER ทุก ๆ วันเมื่อเพื่อน ๆ เหา โอ้ก็จะหยิบกีตาร์ขึ้นมาโหยหวนให้เพื่อน ๆ คลายเหงา

การเรียน โอ้ก็พยายามเรียนตามแบบฉบับของโปรแกรม 2 คือเรียน 2 นอน 4 แต่ถึงกระนั้นคะแนนของโอ้ก็ไม่เคยตกต่ำเลย เพราะโอ้มีความรู้รอบตัวมาก พุดง่าย ๆ ก็แก่โลกนั่นแหละ ด้านกิจกรรมโอ้ก็ไม่ด้อยไปกว่าใคร โอ้เป็นบรรณาธิการ (ผูกขาด) ของสมาคมหนังสือพิมพ์ถึง 3 ปีซ้อน โอ้เคยจัดงานประกวดโพล์คของซึ่งน้อยคนนักจะกล้าทำ แต่การออกหนังสือ “วชิราวุธธานุสาสน์” ของโอ้มักจะออกตามอารมณ์ คือออก 3 ปี 2 เล่ม จนทำให้โอ้เป็นที่รู้จักของอาจารย์หลาย ๆ คน ปัจจุบันโอ้กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ก็อย่าดูสาว ๆ จนเพลินล่ะ...

นพดล ทิพยวาน

เกิด 7 ส.ค. 10

ที่อยู่ 89/11 ซ.อัคนี ถ.งามวงศ์วาน นนทบุรี

โทร 5883017

ปัจจุบันศึกษา มนุษยศาสตร์ ม.หอการค้าไทย

“โจ” เป็นชื่อที่เรียกกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน แต่ระยะหลังเพื่อน ๆ เรียกกันว่า TOILET MAN เป็นเพราะ....โจเป็นผู้ชาย ลูกครึ่งพูดภาษาไทยชัดเจน มีจิตใจเมตตาต่อสัตว์เป็นอย่างมาก นอกจากนั้นยังเป็นนักขับรถที่ไม่มีคนยอมนั่งด้วย หากผู้ใดเห็น ชายหนุ่มรูปร่างอ้วน ๆ ครึ่งไทยครึ่งฝรั่ง ขับรถโฟล์คแวนสีครีมนั่นแหละ “โจ”

ชีวิตในโรงเรียนของโจนั้น โลดโผนโจนทะยาน แต่ว่าบางครั้งก็ป็นน้ำตาเป็นเรื่องเศร้า จึงไม่นำนำมาเขียน โจเป่าแซกโซโฟนให้กับวงโยช และวงเครื่องสายสากล และไปทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนมานักต่อนักแล้ว ซึ่งโจบอกว่ารักเครื่องดนตรีชนิดนี้มาก และจะไม่วันลืมได้เลย การเรียนของโจผ่านมาอย่างกระต่อนกระแต่น แต่กีฬาตัวผ่านมาด้วยความภูมิใจ เนื่องด้วยระยะหลังโจมีความมุมานะมาก

โจเป็นชายหนุ่มที่มีหุ่นอันทรमानใจสาวมากแม้กระทั่ง “แก้ว” ก็ทนทุกขัทรมานเพราะความหล่อของโจมาแล้ว สาว ๆ นั้นร้อยพากันเขียนจดหมายมาสมัครเป็นเพื่อนคู่ใจ หากก็ต้องผิดหวังเพราะโจ เป็นหนุ่มตาคนช่างเลือกนี่เอง...คู่ทุกข์คู่ยากของโจคือ แจ็ค เพื่อนร่วมห้อง เพราะมีนิสัยตรงกันเป็นอย่างมาก แต่แล้วจากน้ำผึ้งหวานก็เป็นน้ำผึ้งขม ชะตาชีวิตผันแปร โจจึงสมัครเข้าไปอยู่ ปีกป่าแก่โดยปริยาย คู่ทุกข์คู่ยากของโจอีกคนก็คือ “ฟี” เพราะโจมักไปปรับทุกข์ปรับสุข (ด้วยทุกครั้งที่มี 1) ตอนเข้าเพรบบอนกลางคืนมักพบโจได้ที่พญาไทเสมอ

ชีวิตที่เพนจรของโจยังไม่รู้ว่าจะลงเอยที่ไหนเลย เพื่อน ๆ ทุกคนก็อยากให้โจมีอนาคตที่ดี เพราะโจก็เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อน ๆ ตลอดมา

พิชัย เจริญภาคย์

เกิด 17 ก.ค. 10

ที่อยู่ 26 ซ.อินทามระ 35 ถ.สุทธิสาร กรุงเทพฯ

โทร 2771255

ปัจจุบันศึกษา เศรษฐศาสตร์ ม.หอการค้าไทย

ที่บ้านเรียก “คุณตึก” แต่อยู่โรงเรียนกลับเรียก “โฮ้” เพราะเราเรียกกันตามนามสกุลเดิมคือ “โฮลท์” (HOLT) โฮ้มาอยู่โรงเรียนนี้ตั้งแต่ป. 5 ตอนเด็ก ๆ เวลาปิดเทอม โฮ้จะกลับไปเยี่ยมคุณปู่ที่อังกฤษพอลกลับมาก็มักมีของแปลก ๆ มาหลอกเราอยู่เรื่อย ๆ พอเราโตขึ้นมาอีกหน่อย (ฉลาดขึ้นด้วย) คุณปู่ก็ย้ายมาอยู่เมืองไทยแล้ว พร้อม ๆ กับโฮ้เพื่อที่จะหลอกพวกเราเหมือนกัน โฮ้ก็หาวิธีใหม่ด้วยการทำขนมให้โด่งจอ จนเพื่อน ๆ พี่ ๆ ตกใจกันทั้งคณะ เลยทำให้โฮ้ต้องเข้าฝือกขนมอยู่เป็นเดือน เนื่องจากโฮ้เป็นคนคิดมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง จนเป็นที่มาของชื่อต่างมากมาย ซึ่งเจ้าตัวสั่งห้ามอย่างเด็ดขาดไม่ให้เขียนลงในนี้ สำหรับน้อง ๆ แล้วโฮ้เป็นรุ่นพี่ที่น่ากลัว เพราะนาน ๆ โฮ้จะคุยเล่นกับเด็กสักที จริง ๆ แล้วโฮ้ก็รักน้อง ๆ ทุกคนนั่นแหละ แต่กับเพื่อน ๆ โฮ้เป็นคนที่ยกตัวเองมาก ถึงแม้จะนิสัยไม่ดีคือชอบเลี้ยงเพื่อน ๆ แต่เพื่อนก็ให้อภัยเสมอ...

ด้านการเรียนโฮ้เป็นอีกคนหนึ่งที่ DROP วิชาฝรั่งเศส แต่ก็เชื่อว่าโฮ้จะเรียนไม่ติ การเรียนของโฮ้อยู่ในระดับแนวหน้าของโปรแกรม 3 มาตลอด จนถึงกับได้คะแนนเป็นที่หนึ่งของห้องมาแล้ว (ขอคุณหลักฐานได้ที่บ้าน) วิธีดูหนังสือของโฮ้ทำให้เพื่อน ๆ กลัวว่าโฮ้จะบ้าไปเสียก่อน คือโฮ้จะปิดประตูลงกลอนข้างตัวเองอยู่ในห้อง จนบางที่เพื่อน ๆ ต้องตามออกมาด้วยวิธีสารพัด คือโฮ้จะออกจากห้องก็ต่อเมื่อหิวหรือโมโห แต่อย่างหลังจะได้ผลกว่าและแน่นอนที่สุด...

ด้านดนตรี โฮ้บอกว่าเนื่องจากตัวเองมีเชื้อสายอังกฤษ ก็เลยเลือกที่จะเป่าปี่สก็อต แต่พอจวนจะได้เข้าวงก็ถูกไอ้หลอกให้มาเล่นกีตาร์ โฮ้เลยวางปี่สก็อตหันมาจับกีตาร์แทน สไลด์การเล่นกีตาร์ของโฮ้หนักไปทางเพลงของวง SCORPION แต่พอมาดอนหลังวง SCORPION เลิกฮิต โฮ้ก็เปลี่ยนมาเป็น “คาราบาว” แทน....ทางด้านกีฬา เนื่องจากโฮ้แขนหักมาตั้งแต่เด็ก ๆ เลยทำให้ฝีมือการเล่นรักบี้ของโฮ้หยุดแค่นั้น โฮ้เลยหันมาเอาดีทางว่ายน้ำและฟุตบอล สไลด์การเล่นบอลของโฮ้ยังคงไว้ซึ่งสไตล์อังกฤษ จนมีส่วนทำให้คณะเราได้ครองถ้วยฟุตบอลรุ่นใหญ่ในปี นี้ สำหรับกีฬาประเภทแรกเกิด เช่น สควอช โฮ้ก็เคยไปวาดลวดลายแบบอังกฤษอยู่พักหนึ่ง จนติดที่มคณะ

มาช่วงปลายปี นี้ ถึงแม้ว่าจะหมดฤดูกาลแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ไปหมดแล้ว โฮ้ก็ยังมาเล่นบอลกับน้อง ๆ ทุกเย็น อนาคตโฮ้บอกว่าจะเรียนที่ไหนก็ได้ ขอให้มที่มีเรียนก็แล้วกัน แล้วค่อยเรียนต่อ “โท” ก็คงจะไม่ผันอังกฤษอีกเช่นเคย.....

งามหยดย้อย ที่เห็น นั่นก็เป็น
ลวดลายเด่น เจริญตา พญาไท

ประวัติ

คณะพยาบาล (คณะตะวันออกด้านเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2459 ออกแบบโดยนายฮี้ดี เป็นลวดลายสมัยสุโขทัย สิ้นค่าก่อสร้าง 120,000 บาท เคยซ่อมแซมในปี พ.ศ. 2513 โดยบริษัท สมัยก่อสร้าง จำกัด ใช้งบประมาณ 850,000 บาท สีประจำคณะคือ สีชมพู

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

อำมาตย์โท พระพนิชยสารวิเทศ
 อำมาตย์ตรี หลวงตรีธรมสารวิศวรรรม
 อำมาตย์โท พระช่วงเกษตรศิลปการ
 อำมาตย์ตรี หลวงอิงศรีกสิการ
 นายศิริระประภา บุญหลง

อำมาตย์โท พระปวโรฬารวิทยา
 นายสนั่น แพทยานนท์
 อำมาตย์ตรี หลวงโสภณพิทยาภรณ์
 นายจิต ฝั่งประดิษฐ์

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน

นายแพทย์เกษม อิศรางกูรฯ

มนต์ชัย บุญยธัตพันธ์

เกิด 24 เม.ย. 09

ที่อยู่ 116/2 หินกอง สระบุรี

ไทย

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ ม. กรุงเทพ

ที่บ้านเรียกว่า “หนู่ม” แต่พอมายู่โรงเรียนเพื่อน ๆ ญาติที่จะเรียก “สีเทา” มากกว่า สีเทาเข้าคณะพยาบาลโดยบังเอิญ แต่เมื่ออยู่ไปนาน ๆ เลือดสีชมพูก็ซึมซาบเข้าจิตใจ (น้อย ๆ) จนสีเทาเป็นที่รักของน้อง ๆ เพราะความเข้มแข็งและความรักตนเอง ทำให้สีเทาได้เป็นหัวหน้าใหญ่คณะพยาบาล ซึ่งสีเทาก็ปฏิบัติหน้าที่มาอย่างเรียบร้อย (ถามน้อง ๆ ดูก็ได้) ด้านการกีฬาสีเทานับได้ว่าเป็นผู้มีฝีมือ (ที่) มีอันธพาลคนหนึ่ง สีเทาเล่นรักบี้ในตำแหน่ง FLY ทิมโรงเรียน โดยใช้ศีรษะพุ่งชนคู่ต่อสู้ยอมแพ้ไปตาม ๆ กัน ทางโรงเรียนจึงมอบเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ให้อย่างเต็มใจ นอกจากนี้สีเทายังมีฝีมือ (ที่) ทำอันรวดเร็วจัดจึงเป็นนักกรีฑาทิมโรงเรียนและคณะแต่กีฬาที่สีเทาถนัดที่สุดคือ บาสเกตบอลและวอลเลย์บอล ด้วยรูปร่างอันสูงใหญ่และความเร็วเหมือนลิงลม ทำให้สีเทาติดทีมบาสฯ ของโรงเรียนและยึดลูกกลางห่วงมามากต่อมาก โดยเฉพาะวอลเลย์บอล สีเทาได้เป็นถึงประธานฯ โดยลีลาการตบลูกจนสาว ๆ เซนต์โยฯ ใจแป้วไปตาม ๆ กัน

สีเทาเป็นคนหนึ่งซึ่งมีดนตรีในจิตใจแต่ไม่ชอบเล่น ดังนั้นเราจึงไม่เห็นสีเทาอยู่วงดนตรีใดเลย สีเทาเป็นนักเรียนวิทย์คนหนึ่งซึ่งหัวดีมาก อาจเป็นเพราะหัวมันดีเกินไประยะหลังสีเทาจึงมักแอบท่องหนังสือที่ห้องตามลำพัง ทำให้อาจารย์ไม่ค่อยเห็นหน้าในปีสุดท้ายสีเทาใช้เวลาเล่นกับน้อง ๆ (ทั้งหลาย) ในตอนหัวค่ำจึงทำให้สีเทาอดนึกขึ้นและมักมองดูดาว จึงเกิดอยากมีดาวที่บ่า สีเทาจึงพึดจัดโดยแอบฝักถ้วยน้ำซึ่งสีเทาไม่ค่อยถนัดนักแต่ก็เพื่ออนาคตที่สดใส เพื่อน ๆ ก็หวังว่าสีเทาจะไปด้วยดีนะ

กฤษณ์ อัตตะสาธะ

เกิด 10 พ.ย. 09

ที่อยู่ 241/2 ถ.จรัญสนิทวงศ์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

โทร

ปัจจุบันศึกษา นิเทศศาสตร์ ม.กรุงเทพ

บุรุษผู้มีร่างกายสมบูรณ์ผู้นี้มีชื่อเรียกจากทางบ้านว่า “หน่อง” จนเป็นที่คุ้นหูในบรรดาเพื่อน ๆ หน่องเป็นผู้เดียวของรุ่น 57 ของคณะพยาบาลที่เข้ามาอยู่นานกว่าเพื่อน ๆ จึงไม่เป็นปัญหาเลยที่หน่องจะมีความเข้มแข็ง อดทนและรักคณะ จนอยู่เป็นปู่คณะและได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะ และหน่องก็ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็ง (ถามน้องได้) จึงไม่เป็นปัญหาเลยที่น้อง ๆ จะรักและนับถือ (จริงหรือเปล่า)

ด้วยร่างกายที่สมบูรณ์จนเป็นที่น่าเกรงขาม จึงทำให้หน่องพาร่างกายอันสมบูรณ์นี้ ทับและบดทั้งเจ็กทั้งแขกมานับไม่ถ้วน จนทางโรงเรียนต้องมอบเครื่องหมายสามารถพิเศษให้หน่องดูเล่น ด้านกรีฑาหน่องก็ไม่ค่อยย่อ เล่นทั้งทุ่มทั้งขว้างจนได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาดื้ออีกอัน และในปีสุดท้ายหน่องยังได้เป็น BACK ตัวฉกาจของพยาบาลที่สังกัดลูกได้อย่างสาหัสทุกครั้ง... หน่องสู้ทั้งในสนามและนอกสนาม (บนโต๊ะอาหาร) แต่ในช่วงท้ายหน่องพยายามลดรูปของเขา (แต่ไม่รู้จะสำเร็จหรือเปล่า)

ด้านดนตรีหน่องก็ไม่เบาหน่องทั้งเป่าทั้งอมปี่สก็อตเป็นเวลาถึง 7 ปี นอกจากนี้หน่องยังเป็นนักร้องที่ชอบร้องเพลงเขย่าขวัญเพื่อนอยู่เป็นประจำ...ด้านการเรียนหน่องเรียนฝรั่งเศสได้ดีพอสมควรจนต้อง DROP เพราะมันรู้สึกละง่ายไปหน่อย เวลาเรียนเรามักจะพบหน่องได้ในห้องที่ไม่ใช่ห้องเรียน หน่องมักใช้เวลาส่วนมากในการรอ AIR MAIL พอมาที่ไรหน่องก็จะไม่เป็นอันกินอันนอน AIR MAIL มาบางทีหน่องกินไม่ลงเลย (น่าจะมาบ่อย ๆ) เพื่อจะได้ลดความอ้วนลงมาก ๆ

ปัจจุบันพบหน่องได้แถวกล้วยน้ำไททุกเวลา (ที่หน่องมาเรียน)...

ชัยกิจ พินิจตานนท์

เกิด 24 ก.ค. 09

ที่อยู่ 103/7 ถ.งามวงศ์วาน ซ.นฤกุลธร ต.ทุ่งสองห้อง บางเขน กรุงเทพฯ

โทร 5882614

ปัจจุบันศึกษา นิเทศศาสตร์ ม.กรุงเทพ

วอกเป็นชื่อที่เรียกกันมาตั้งแต่เข้าเด็กในมา ทั้งที่บ้านเรียกว่าโด้ง วอกเป็นบุรุษที่มีหน้าตาหล่อเหลา นัยน์ตาคม ยิ้มหวาน จนกระทั่งมีผู้หญิงและรุ่นน้องคณะอื่นพัวพันติดตามมา

วอกมีนิสัยร่าเริง ชอบหาเรื่องแปลก ๆ มาทำอยู่เสมอ วอกเป็นยอดทางด้านแก๊งค์หล่อหรือเรียกเก๊กก็ได้ ที่คณะจึงตั้งให้วอกเป็นประธานทางด้านนี้ ที่คณะวอกเป็นคนหนึ่งที่เจริญทางด้านอาหารมาก ถ้าพูดถึงการรับประทานอาหาร ก็เรียกได้ว่าวอกอยู่ในระดับยอด เวลาทานวอกมักบ่นเสมอว่า “อาหารไม่น่ารับประทานเลย” แต่ก็ยังตบเบิ้ลได้หลาย ๆ เหมือนกัน

ด้านการเรียนวอกมักพูดเสมอว่า “มันของธรรมดา” แต่ก็ตกอีกนั่นแหละ

ด้านกีฬา วอกก็ไม่น้อยหน้าใครเหมือนกัน กีฬาที่เล่นก็ตั้งแต่ รักบี้ บาส ฟุตบอล วอลเลย์ กรีก้า (แต่ท่าทางจะมีกีฬาอยู่อย่างหนึ่งที่ไม่ค่อยจะสนหัด ก็ว่ายน้ำนั่นแหละ) โดยเฉพาะฟุตบอล วอกเป็นหัวหน้าทีมฟุตบอลรุ่นใหญ่ (วอกได้ปลั่งรัศมีมีแวมาตั้งแต่เด็กเล็ก) โดยการเล่นตำแหน่งผู้รักษาประตู ซึ่งเป็นที่ต้องการของคณะอื่น ๆ แต่จนแล้วจนรอดฟุตบอลทีมคณะก็ตกครอบจนได้

วอกเป็น 1 ใน 6 หัวหน้าคณะเหมือนกัน แม้จะเป็นเพียงหัวหน้า 4 วอกก็มีชื่อเป็นที่รู้จักกันในโรงเรียนเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านกีฬาและด้านอื่น ๆ

วอกมีความสามารถในด้านกีฬา (จนได้รับเครื่องหมายสามารถสมบุรณ์รักบี้) แต่ในด้านการเรียนของวอกกระจัดกระจายเพื่อน ๆ จึงหวังว่าเมื่อวอกออกไปคงจะเป็นที่พึ่งของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ได้บ้างนะ

สุทธิศักดิ์ เทพปัญญา

เกิด 25 พ.ย. 09

ที่อยู่ 85/144 ซ.เสนานิคม 1 ม.จิริรัฐดิกร 7 บางกะปิ พหลโยธิน กรุงเทพฯ

โทร 5798675

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์

“เอ” เป็นชื่อเล่นของบุรุษผู้นี้ แต่เนื่องจากไม่เป็นที่คุ้นหูเพื่อน ๆ จึงมีสมญาใหม่ว่า “เงิน” ซึ่งเป็นที่ติดปากของเพื่อน ๆ มาก เงินเป็นคนหนึ่งที่เข้ามาในคณะพญาไทพร้อม ๆ พวกเรา โดยกาลเวลาอันยาวนานถึง 6 ปีนี้ได้ซึมซาบความจิตใจอันดีและรับผิดชอบต่องาน ทำให้เงินได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะ เงินเป็นหัวหน้าที่น้อง ๆ รักใคร่มาก เพราะเป็นคนใจดี เงินเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งเล่นรักบี้ทีมโรงเรียน โดยมีมืออันทันทีทำให้เงินสามารถขออนุญาตโรงเรียนตัวเองเข้าไปเล่นทีมโรงเรียนได้ โดยพี่เท้าอันจัดนี้ทำให้เงินวิ่งลูกเดียว (จนล้มลูก) แต่โดยความสามารถนี้ทำให้เงินได้รับเครื่องหมายกึ่งสามารถของรักบี้ไว้แซมขม ด้านกรีฑาเงินผู้ซึ่งแต่ก่อนเป็นผู้ซึ่งพี่เท้าไม่ใคร่จะจัดเท่าใด แต่ด้วยความฟิตของเงินทำให้เงินพยายามปรับพี่เท้าตนเองให้เท่ากับการกระพริบตา ซึ่งถึงแม้ว่า เงินจะมีรูปร่างไม่ใคร่จะสูงแต่ก็ไม่เป็นอุปสรรค เงินจึงเป็นผู้ที่มีพี่เท้าจัดมากจนได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์กรีฑาไว้เป็นที่ระลึก และนี่เองที่ทำให้เงินได้รับเกียรติให้เป็นประธานกรีฑา และนี่เองจนคุมเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ฟิตจนนำถ้วยมาสู่คณะพญาไททั้งกลางและใหญ่

เงินเป็นคนหนึ่งที่มีดนตรีอยู่ในใจ ชอบเล่น ชอบร้อง (ไม่รู้เพื่อน ๆ ทนฟังได้ยังไง) ด้านปัสกี้อต เงินก็พยายามหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่รู้เป่าหรือเปลา่ แต่เมื่อไม่มีใครรู้ทำให้เงินได้รับสามารถเครื่องหมายดนตรีชิ้น 1

ด้านการเรียนเงินเป็นคนที่มีฟิตมากที่สุดในหมู่พวกเราจนเราคิดว่าเขาคงเอ็นทรานติดแน่ ๆ (แต่ได้ข่าวว่ามีจิตใจไม่ได้เอ็นทรานอย่างเดียวมั้ง มีสัญญาไว้กับใครที่ไหนไม่รู้) แต่ด้วยความสามารถนี้ทำให้เงินเป็นนักเรียนศิลป์ฝรั่งเศสชั้นอันดับแนวหน้าที่ได้อันดับดี ๆ ในวิชานี้ (จากคนที่เรียนฝรั่งเศส 4 คนเอง) และหวังว่า เราคงได้พบเงินบ่อย ๆ แถวธรรมศาสตร์นะ

นพคุณ คชเสนี

เกิด 13 ส.ค. 10

ที่อยู่ 3224 ถ.ราชมรรคา อ.เมือง จ.นครปฐม

โทร 034-251963

ปัจจุบันศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“โด่ง” คือชื่อที่เรียกกันติดปากญาติพี่น้อง แต่มาถึงโรงเรียนเพื่อน ๆ ได้เรียกกันใหม่ว่า “ตัวเล็ก” ตามลักษณะรูปร่าง พวกเรานึกว่าตัวเล็กจะเป็นเด็กแก่ซะแล้ว แต่ใน 2 ปีนี้ตัวเล็กโตขึ้นอย่างประหลาด ซึ่งมีผู้สนใจเฝ้าถามแต่ตัวเล็กไม่ยอมเปิดเผย (สูตรของผมเอง) ซะที ภายในคณะตัวเล็กเป็นที่รักของน้อง ๆ มาก จนในปีสุดท้ายตัวเล็กจึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าคณะอย่างเป็นทางการ และปกครองน้อง ๆ ด้วยความเข้มแข็งมาก (9 ถ้วยเป็นประกัน)

ในด้านกีฬาตัวเล็กก็ไม่ค่อยหน้าใคร นำทีมรักบี้รุ่นกลางคว้าถ้วยมาครองและยังนำทีมวอลเลย์รุ่นกลางติดโล่อีกเป็นปีที่ 3 ส่วนรักบี้รุ่นใหญ่ตัวเล็กก็เป็นสกริมฮอฟที่มีลีลาไม่แรงรีบแต่เฉียบขาด ในปีนี้บาสเกิดบอลลทีมโรงเรียนก็ยิง (กัดฟัน) รับผู้มีความสามารถอย่างตัวเล็กเข้าร่วมทีมอย่างไม่ต้องลุ้นกันมาก แต่กีฬาที่ตัวเล็กกลัวก็คือว่ายน้ำ (โดดแล้วมันจม)

ด้านดนตรีตัวเล็กบอกว่าชอบฟังมากกว่าเล่น เมื่อตอนเด็ก ๆ จึงนั่งปั้นว้าว, ควาย, ไท กับอาจารย์จุมพล และในปีสุดท้ายตัวเล็กก็มาคุมแถวกับน้อง ๆ... ตัวเล็กยังเป็น 1 ในนักเรียนวิทย์ของพญาไท (ที่มีอยู่ 2 คน) ในปีแรกตัวเล็กอยากเรียนหมอ แต่พอจบปีตัวเล็กก็เปลี่ยนใจอย่างกระทันหันเบนชีวิตไปวิศวะ แต่ก่อนจบตัวเล็กตั้งใจในชุดสีก็มากจึงฟัดเป็นการใหญ่ โดยการหลับในห้องเรียนจนทำให้อาจารย์ทั้งหลายจดจำ (ฝีมือ) การหลับนี้ได้ดี

ตัวเล็กนอกจากจะสู้อินสนามหน้าแล้วบนโรงเรียนก็ไม่เบา แต่ปีสุดท้ายฟ้าบันดาลให้ตัวเล็กมาอยู่รู้ปีเดียวกับพี่น้องและวอก ตัวเล็กจึงขาดอาหารและวิตตะมินบ่อย ๆ สุดท้ายสาวโคสนใจติดต่อก็ได้แถวพระปฐมเจดีย์รับรองไม่ผิดหวัง....

ชาลี ยมะสมิต

เกิด 16 เมษายน 25

ที่อยู่

โทร 2527801

ปัจจุบันศึกษา มหาวิทยาลัยภาคพายัพ

“พี่” บุคคลที่ตัวเล็กที่สุดในรุ่น พี่จากบ้านมาอยู่กับพวกเราดังแต่ป. 4 ตอนนั้นพี่ก็ตัวพอ ๆ กับพวกเรา แต่เวลาผ่านไป ๆ พวกเราก็ค่อยโตขึ้น แต่พี่ก็ยังคงรักษาความสูงของตัวเอง ตอนแรก ๆ ตัวเล็กก็ยังอยู่เป็นเพื่อนพี่ แต่พอขึ้นม. 6 ตัวเล็กกลัวเด็กจะสูงกว่า ก็เลยหนีพี่ไป ทั้งให้พี่รักษาความสมดุขยของร่างกายไว้คนเดียว แต่พี่ก็มักภูมิใจในความสูง (น้อย) ของตัว เพราะไม่มีใครเหมือน...พี่เป็นนักเรียนอีกคนที่คุณครูรู้จักน้อยมาก บางครั้งพี่นั่งทานก๋วยเตี๋ยวนอกโรงเรียนโต๊ะเดียวกับคุณครู คุณครูยังจำไม่ได้เลย พี่เป็นคนที่ชอบเดินเล่นมาก เกือบทุกคืนเวลาตึก ๆ พี่มักชวนน้อง ๆ ออกทัศนารรอบ ๆ โรงเรียน (ไม่ได้ออกข้างนอกนะ) จนเพื่อน ๆ หลายคนบอกว่าพี่ชอบออกหากินเวลากลางคืนเหมือนค้างคาวหรือหนูผี....

เนื่องจากพี่เป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จึงมักมีเพื่อน ๆ ทั้งในคณะและนอกคณะมาเยี่ยมเยียนพี่เสมอ เพราะห้องของพี่เหมือนอยู่ข้างอุ้งน้ำของเพื่อน ๆ โดยเฉพาะ “โจ” แห่งจิตรลดา... พี่เป็นคนชอบแข่งขัน ดังนั้นพี่จึงแข่งเข้าเรียนน้อยที่สุดกับหนองและวอก ซึ่งการแข่งขันประเภทนี้พี่ก็ได้รับชัยชนะอย่างขาดลอย แต่ผลการเรียนของพี่ก็อยู่ในระดับปานกลางตลอดมา... ด้านกีฬาพี่ไม่เน้นเรื่องนี้สัก เพราะพี่ไม่อยากให้ร่างกายกระทบกระเทือนมากเกินไป ดังนั้นพี่จึงหากีฬาที่กระทบกันน้อยที่สุด คือแบดมินตัน ซึ่งพี่ก็ตีได้ดีโดยไม่ต้องดึงเน็ตลง...

ด้านดนตรี พี่เน้นด้านนี้มาก วงเครื่องสายสากลของโรงเรียนที่พี่สร้างมากับมือได้รับความนิยมพอสมควร วงของพี่ได้เล่นออกงานหลาย ๆ งาน แม้กระทั่งออกวิทยุ และพี่ก็ยังเป็นมือกลองของวงที่มีฝีมือเข้าขั้นทีเดียว นอกจากเล่นดนตรีแล้ว พี่ยังเป็นนักฟังเพลงไทยด้วย เทปและแผ่นของวงสตริงดัง ๆ ในเมืองไทยพี่มีเกือบทุกชุด... อนาคตพี่ยังไม่เคยบอกใครว่าอยากทำอะไร ถ้าพี่อยากทำอะไรก็ขอให้ประสบความสำเร็จอย่างที่คิดก็แล้วกัน....

อภิวัฒน์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา

เกิด 22 เม.ย. 09

ที่อยู่ 42 เทศบาลสาย 3 ธนบุรี กรุงเทพฯ

โทร 4661834

ปัจจุบันศึกษา มนุษย์ศาสตร์ ม.หอการค้าไทย

ที่บ้านเรียกว่าเอก แต่สำหรับที่โรงเรียนแล้ว ชื่อชื่อ เห็นจะเป็นชื่อที่ตั้งที่สุดในระยะหลังนี้ถ้าเด็กคนไหนไม่รู้จักพี่ชื่อชื่อ เห็นจะเขยที่สุด เพราะชื่อชื่อเป็นแม่แบบในวงการแฟชั่นชิราวุธเช่น กางเกงนักเรียนขาล้นเองจีบ ทรงผมนำสมัยใส่ยลลี่ ซึ่ง ลิ่งเหล่านี้นอกจากจะแพร่หลายกับเด็ก ๆ ของชื่อชื่อแล้ว ยังมีเด็กคณะอื่น ๆ อีกด้วย พฤติกรรมอย่างนี้ทางโรงเรียนตระหนักดีจึงได้ออกกฎระเบียบใหม่ให้ตัดผมสั้นนักเรียนนุ่งกางเกงยาวเกือบถึงเข่า

การเรียนของชื่อชื่อนั้นตอนเด็ก ๆ ชื่อชื่อเก่งวิชาภาษาอังกฤษมาก (ไม่รู้ว่ามีอะไรติดใจฝรั่งหรือเปล่า) พอดอนโตวิชาภาษาอังกฤษก็เริ่มแย่ วิชาอื่น ๆ ก็เริ่มแย่ตาม เช่น ภาษาไทย และสังคม โดยเฉพาะสังคม ชื่อชื่อชอบหมดไม่ว่า ประเทศของเรา เพื่อนบ้านของเรา และโลกของเรา ดูกันเอาเองเถอะ ช่วงระยะหลังนี้ชื่อชื่อหมกมุ่นกับแฟชั่นของตัวเองซึ่งเพื่อน ๆ เอื่อมไปตามกัน กับเรื่องของเด็ก ๆ ในคณะ เพราะชื่อชื่อคิดอยู่เสมอว่าต้องช่วยเพื่อนที่เป็นหัวหน้าในด้านการกินอยู่ หลับ นอน ของเด็ก ๆ แทนจนชื่อชื่อห่างเหินเรื่องการเรียน เรื่อง EN นั้นชื่อชื่อบอกว่าเรื่องเล็ก ชื่อชื่อเลยได้ไปเดินเด็ดฉายที่หอการค้าไทยแทน

การกีฬา นั้นชื่อชื่อฟิตเรื่อยมาตลอด สังเกตได้จากรูปร่างที่รักษาให้ได้อยู่เสมอ แต่ระยะหลังชื่อชื่อนิยมนอนหลับตามความนิยมของเพื่อน ๆ แทน ส่วนด้านดนตรีนั้นใหม่ ๆ ชื่อชื่อเรียนซอด้วงเพียง 1 ปี แต่ระยะหลังชื่อชื่อนิยมตะวันตก ด้านเพลงร็อคสมัยใหม่แทน ตลอดเวลาที่ชื่อชื่ออยู่ในห้องจะต้องเปิดเพลงดัง ๆ อยู่เสมอ ๆ ถึงแม้ว่าชื่อชื่อจะจบออกจากโรงเรียนแล้วก็ยังวนเวียนไปโรงเรียนเสมอไม่ว่าจะมีอะไรฝังใจอย่างลืมไม่ได้ที่โรงเรียนหรือเปล่า

เสี้ยวชีวิต®

COPYRIGHT © TRADE MARK

โดย อาจารย์มณี พรหมประพัฒน์

ในอดีตเมื่อ 5 ปีมาแล้ว นักเรียนรุ่น 57 นี้มี 83 คน มีห้องเรียน 3 ห้อง เรียกว่า ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3. นักเรียนบางคนเมื่อเรียนถึงชั้น ม.3 คณะกรรมการเรียนไม่พอดตามที่โรงเรียนกำหนดและบางคนต้องการเปลี่ยนบรรยากาศไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ก็จำเป็นต้องแยกย้ายไปเรียนสถาบันอื่น จึงทำให้เหลือนักเรียนที่สามารถเรียนต่อกับนักเรียนที่รักโรงเรียน เพียง 50 คน ในจำนวนนี้ก็นับว่าเป็น O.V. รุ่น 57 ทุกคนรักสถาบันแห่งนี้เท่าชีวิต เพราะเขาได้รับเกียรติให้เป็น “ลูกวชิราวุธ” มีชีวิตในโรงเรียนนี้เป็นเวลานานถึง 10 ปี ชีวิตตั้งแต่เริ่มเข้ามาเป็นเด็ก ต้องต่อสู้กับจิตใจที่จากบ้านมาทำให้เกิดความทุกข์ เมื่ออยู่มาชินกับสถานที่ เข้ากับเพื่อนได้ มีความสุขสนุกสนานจนลืมบ้าน พอโตขึ้นทบทวนเหตุการณ์ได้ จึงคิดว่าสถาบันแห่งนี้มีคุณค่าต่อชีวิตมากมายและจะไม่มีเช่นนี้อีก จึงทำให้การจากสถาบันแห่งนี้ด้วยความอาลัยอาวรณ์ บางคนถึงกับน้ำตาไหลเมื่อนึกถึงภาพในอดีตที่มีทั้งทุกข์ ทั้งสุข ทั้งรัก ทั้งเศร้า นอกจากนี้มีเกมส์การต่อสู้ด้วยกีฬาหลายชนิด ซึ่งจะไม่มีเช่นนี้อีก และจะไม่มียวันกลับมาอยู่ในเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้อีกเลย จึงขอให้ครูเขียนชีวิตของทุกคนในขณะที่ได้ศึกษาเล่าเรียนกับครู มันเป็นเพียงเสี้ยวหนึ่งของชีวิตใน PUBLIC SCHOOL แห่งวชิราวุธวิทยาลัย.....

1. ม.ล.อนุพันธ์ จักรพันธ์.

ม.ล.อนุพันธ์เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างสูงสง่า (เจ้าตัวเกรงว่าตัวสูงมักจะทำหลังงอเวลาเดิน) ผิวเนื้อสองสี เนื้อเนียนละเอียด (ผิวบาง) ดวงตาแข็งมีอำนาจอยู่ในตัว มีนิสัยสนุกสนานร่าเริงไร้กังวล เข้ากับเพื่อนได้ดี ชอบช่วยเหลือ เจ้าอารมณ์ฉุนเฉียวแต่ไม่นาน ตั้งใจเรียนน้อยไป มีแววฉลาดแต่ชอบเล่นสนุกสนาน เพราะเหตุกำลังเข้าสู่วัยรุ่นการเรียนจึงด้อยไป มีเหตุผล เชื่อฟังคำสั่ง ตักเตือน การเรียนดีขึ้นตอนปลายปีคงคิดได้ จึงได้มีโอกาสเรียนถึง ม.6 เคยเรียนในชั้นม. 2/3.

2. นฤตล พุ่มพวง.

นฤตลเป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างสั้นท้วม ผิวค่อนข้างดำ ดวงตากลมโต แววฉลาดว่องไว ข้างพูด มักชน ร่าเริงแจ่มใส เมื่อตั้งใจเรียนเรียนได้ดี มีความพยายาม ใฝ่ดี รักเรียนพอสมควร เชื่อฟังครูด้วยเหตุผล ทำทางเป็นนักสู้ด้วยคนหนึ่ง เฉลียว ๆ ชอบแหย่เพื่อนที่อ่อนแอกว่า มีเอกลักษณ์ประจำตัวคือตลกหน้าตาย ทำให้เพื่อน ๆ ได้หัวเราะครั้นเคร่ง ทั้งเวลายิ้ม เห็นแต่ฟันขาว ดีว่าฟันเรียงลำดับเป็นแถวอย่างมีระเบียบจึงทำให้หน้าดู เรียบอยู่ในชั้นม. 2/2 ถ้าวันไหนไม่มีนฤตล วันนั้นห้องเรียนเงียบเหงา อนาคตคงดังเหมือนคุณเสมอใจ พุ่มพวง.

3. ศุภกษ แซ่มเกษม.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างผอมบาง ผิวเนื้อสองสี ทำทางฉลาด ข้างพูด มักมีคำพูดคมคายสนทนากับเพื่อน ๆ เสมอ เป็นเด็กเจ้าปัญญาช่างคิด และหมั่นถามครู ถ้าครูสอนเข้าใจจะตั้งใจเรียนไม่ค่อยชอบเรียนภาษาไทย เพราะถ้าทำคะแนนไม่ดีก็ท้อถอย สนใจในการเรียนวิทย์และคำนวณ แต่ถึงกระนั้นก็มี ความเกรงใจครูพยายามเรียนภาษาไทยของครูให้ได้เท่าที่จะเรียนได้ เป็นนักเรียนชั้นม. 2/1 สนใจ ใฝ่ดี และมีความพยายามสม่ำเสมอ.

4. ทิวทัศน์ ศิริยานฟ้า.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสั้นท้วม ผิวขาว มีอารมณ์เย็น ยิ้มแย้มแจ่มใส มีลัษณะการระแวงในการเข้าหาผู้ใหญ่ เอาตัวรอดได้ดี เป็นวัยรุ่นที่มีดวงตาวาว คล่องแคล่วว่องไว มีสติปัญญาดี ที่ต้อง

เรียนอยู่ม. 2/3 เพราะไม่ค่อยสนใจเรียน เมื่อใดตั้งใจและเอาใจใส่ก็เข้าใจได้ว่องไว มีปฏิภาณไหวพริบทันคน มาทราบทีหลังว่าเรียนชั้นม. 4 ขยันและตั้งใจขึ้นมาก คงมีอนาคตสดใส ถ้าได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้ถูกทาง เป็นเด็กร่าเริงแจ่มใส ชอบแหย่แหย่กับเพื่อน ๆ จนล้มเรียน.

5. พงษ์มเมต จักษุรักษ์.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสูง ร่างกายแข็งแรง ผิวคล้ำ แต่ผิวบาง ดูคมขำ ดวงตาชื่อและอ่อนนุ่ม นิสัยเยียบขรึม พูดน้อย และพูดด้วยเหตุผล จึงดูทำทางเป็นผู้ใหญ่เอางานเอาการ การเรียนตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ แต่ความคิดไม่ว่องไว มีความพยายามและใฝ่ดี เชื่อฟังและสุภาพ มีบุคลิกเป็นสุภาพบุรุษสง่างาม ต่อมาทราบว่า การเรียนดีขึ้น ว่องไวมีไหวพริบดี จึงได้เรียนต่อในชั้นม. 4 ซึ่งเดิมเรียนในม. 2/3 นับว่าเป็นคนโชคดี.

6. มนต์ชัย บุญยรัตพันธ์.

เป็นเด็กคณะพยาบาล รูปร่างสั้นท้วม ผิวเนื้อค่อนข้างคล้ำ ดวงตามีแววฉลาดพูดจาคล่องแคล่ว ทำทางว่องไว มีไหวพริบดี ข้างพูดช่างคิด ตั้งใจเรียน รักดี ใฝ่ดี มีความพยายามดี ไม่สู้ร่าเริง ชอบมาคุยกับครูและปรึกษาตามประสาเด็ก ๆ เพื่อนแหย่แหย่ก็ไม่ถือ โกรธ อารมณ์เย็น ยิ้มรับเมื่อถูกกระแชา เรียนอยู่ห้องม. 2/1 การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี.

7. ลัดดาเดช ธนะธัตต์.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสูงใหญ่ ผิวขาวสะอาด ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง อารมณ์เยือกเย็น ยิ้มแย้มแจ่มใส ร่าเริงเบิกบาน ดวงตาชื่อ สมัครเป็นผู้ฟังและยิ้ม บุคลิกสง่างามผึ่งผาย สมเป็นเชื้อสายตระกูลผู้นำ การเรียนเอาใจใส่และตั้งใจเรียนเสมอ มีความพยายาม รักดี ใฝ่ดี รักความสงบ ไม่รังแกผู้น้อยในทางกาย และไม่ข่มเพื่อนทางวาจา จึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคนในห้อง การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เรียนอยู่ในชั้นม. 2/2 เป็นนักเรียนคนหนึ่ง ที่ครูไม่หนักใจเลย และหวังว่าอนาคตคงเป็นนายทหารที่ดีคนหนึ่งของชาติ.

8. วัลลภ ปิณินทีย์.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างล่ำสัน สันทัด ผิวเนื้อสองสี ผมหยักโคก ดวงตาแวววาว เป็นเด็กชน คล่องแคล่วว่องไว ร่าเริงชอบเข้าหาอยู่กับเพื่อน ๆ มารยาทสุภาพเรียบร้อยต่อผู้ใหญ่ ตั้งใจเรียนรักดี ใฝ่ดี เชื่อฟัง มีสติปัญญาฉลาด มีไหวพริบดี ถ้าไม่หลงสนุกเพลิดเพลินมากนักจะเรียนได้ดีมาก เรียนอยู่ในชั้นม. 2/3.

9. ชิตชนก พุ่มคชา.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างผอมบาง ผิวเนื้อค่อนข้างคล้ำ ดวงตาชื่อ เจียบ พุดน้อย สุภาพ เรียบร้อย ไม่กล้าเข้าใกล้ครู เป็นคนมักเกรงใจเพื่อนฝูง ครูบาอาจารย์ ตั้งใจเรียน ใฝ่ดี การงานเรียบร้อย เป็นคนใจดี ร่าเริงแจ่มใส เมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน รู้จักสำรวจรวมต่อหน้าผู้ใหญ่ จึงเป็นเด็กน่ารัก เรียนอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ อยู่ชั้นม. 2/2.

10. สมธตธ อุตตะนาถ.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสูงโปร่ง ผิวเนื้อค่อนข้างขาว ดวงตาชื่อ เจียบ พุดน้อย ขยันเรียน อารมณ์เยือกเย็น ทำงานสุขุมความคิดช้า มีความเพียรพยายาม ไม่ท้อถอย ตั้งใจเรียนทุกวิชา รักดี ใฝ่ดี เรียนมีจุดหมายไกล จึงใช้ความอดทนขวนขวายเรียนวิชาการต่าง ๆ จนเข้าใจดีทุกวิชา เสียแต่ทำบทเรียนช้าและไม่ทันเพื่อน ใจเย็นเกินไป ทำให้เสียหายได้ เจ้าตัวพยายามปรับปรุงตัวเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอ ๆ กับระดับม. 2/1 เจ้าตัวไม่ชอบเล็กในเมืองใหญ่ แต่ชอบใหญ่ในเมืองเล็ก จึงยอมเรียนในห้องม. 2/3 เป็นเด็กสุภาพ เรียบร้อย ถึงแม้จะเป็นเด็กใหม่แต่ก็ไม่มีใครกล้าข่มมีอัธยาศัยดี.

11. กฤษณ์ อุตตะนาถ.

เป็นเด็กคณะพญาไท รูปร่างสมบุรณ์ ผิวเนื้อค่อนข้างคล้ำ แววดาฉลาด ว่องไว แต่เพราะร่างกายสมบุรณ์จึงดูเชื่องช้าไปถึงกระนั้นก็ชนพอตัว มีความอดทนดีเมื่อถูกเพื่อน ๆ แกล้งหรือแหย่ต่อหน้าครู มีมารยาทสำรวจ รู้จักเกรงใจครู นับว่าเป็นคนมีมารยาทดีคนหนึ่ง การเรียนถ้าไม่รับประทานอิมมากก็ไม่หลับ ตั้งใจเรียน มีสติปัญญาดี รักดี ใฝ่ดี คุณพ่อบำรุงมากไปจนทำให้หน้าเหลืองเสีย

นำส่งสารตอนขาบวมเดินแทบไม่ไหว แต่ก็ไม่ลดละเพียรพยายามมาเรียนกับเขา สมกับเป็นลูกเรือของชาติ เรียนอยู่ห้องม. 2/1 อยู่ในเกณฑ์ดี.

12. อนุรักษ์ ทัดถโกศล.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างแข็งแรงสมบุรณ์พอควร ผิวค่อนข้างขาว ริมฝีปากมีสีแดงตามธรรมชาติ ดวงตาชื่อ ไม่วุ่นวายกับใคร มักนั่งใจลอยเสมอ ๆ เพราะเข้าสู่วัยรุ่นจิตใจวุ่นวาย พุดน้อยมักเกรงใจครู การเรียนตั้งใจพอควร เอาใจใส่บ้าง เรียนไปเรื่อย ๆ ไม่ตื่นเต้น ไม่ขมมักเขม้นจนดูเป็นคนใจเย็น เรียนอยู่ในชั้นม. 2/3.

13. ชัยกิจ พิณิจตานนท์.

เป็นเด็กคณะพญาไท เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ตาโต ผิวค่อนข้างขาว ดวงตาใส คล่องแคล่วว่องไว ช่างพูด ท่าทางฉลาด ร่างกายจะเล็กกว่าชั้นจึงทำให้เรียนปานกลาง ตั้งใจเรียนพอใช้ เชื่อฟังอยู่ในโอวาทดี มารยาทสุภาพ จิตใจร่าเริง แจ่มใส ชนตามนิสัยเด็กคบกับเด็กรุ่นราวคราวเดียวกัน ไม่ชอบยุ่งกับเพื่อนที่โตกว่า เรียนชั้นม. 2/3.

กิตตินาถ นิตินพ.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสูงโปร่ง ผิวเนื้อสองสี เป็นเด็กวัยรุ่นที่มีหุ่นสมารถคนหนึ่ง เป็นคนเจียบ ๆ พุดน้อย มีเหตุผล รับฟังผู้อื่น พุด ดูเป็นผู้ใหญ่พอตัวเป็นคนรักเรียน มีความตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นคนใจดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีสุขภาพแข็งแรง ผิวพรรณสะอาด เรียนอยู่ในชั้นม. 2/2.

15. ศิลักษณ์ บุธนากาญจน์.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างล่ำสัน แข็งแรง (ผมหยักโคกคล้ายวัลลภ) ผิวขาว ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าชั้นรับผิดชอบในหน้าที่น้อยไป อาจเป็นเพราะลูกน้องตัวโตกว่าไม่กล้าปกครอง การเรียนสนใจปานกลาง เรียนหนังสือตามอารมณ์ ถ้าตั้งใจเรียนคงเรียนได้ดีมาก ใจเย็น ทำงานช้า ชอบคุยและแหย่เพื่อนข้างเคียง เรียนในชั้นม. 2/2.

16. ศักดิ์ สิธิยาคม.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างผอมบาง ผิวคล้ำ บุคลิกดูเป็น

เด็กไม่แข็งแรง ข่างพูด ชน ตั้งใจเรียนน้อย ใจลอย มักตามเพื่อน ความคิดช้า การทำงานไม่ว่องไว ขยันน้อย ไม่สู้พยายามและไม่อดทนศึกษาหาความรู้เพื่อตนเอง ถ้าตั้งใจเรียนจริงจังคงเรียนดีกว่านี้ แต่ถึงกระนั้นเมื่อโตขึ้นและชวนชายและเรียนได้ต่อจนจบม. 6 ขอให้ใช้ความสำเร็จนี้เป็นบทเรียนพิสูจน์ตนเองว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ดังผลที่ตนเองได้เคยรับมา และจงใช้มันต่อไปเพื่ออนาคตของตนเอง เรียนในชั้นม. 2/3 นับว่าเป็นเด็กที่เชื่อฟังครูและอ่อนน้อมคนหนึ่ง.

17. สุทธิศักดิ์ เทพปัญญา.

เป็นเด็กคณะพยาบาล รูปร่างสันทัด ค่อนข้างเตี้ย ลำสัน ผิวเนื้อสองสี เป็นเด็กมีความพยายามมานะอดทน ตั้งใจเรียนดี เอาใจใส่ใฝ่ดี มีสติปัญญาฉลาด มีความคิดมีเหตุผลมากเกินตัว นิสัยรักสงบ ใช้เวลาเป็นประโยชน์ในการเรียน มีสัมมาคารวะ สุภาพเรียบร้อย การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เรียนในชั้นม. 2/1 เป็นนักสู้คนหนึ่ง ถ้าเพื่อนมารังแกข่มเหงก่อน จะฮึดสู้ถึงแม้ตัวเล็กกว่า.

18. ชยากร สุทินศักดิ์.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสันทัด ค่อนข้างเตี้ย ผิวขาว คิ้วตกต่ำ เป็นเด็กหน้าตาอึดอัดแจ่มใส ร่าเริง ข่างพูด ข่างเล่น ค่อนข้างชน ตั้งใจเรียนพอใช้ เพราะยังคิดนิสัยเด็กชอบเล่นอยู่ มีสติปัญญาว่องไว พอดี มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย อยู่ในโอวาทดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เรียนในชั้นม. 2/1.

19. เอกพล พูลพิพัฒน์.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างสูงโปร่ง ผอมบาง ผิวขาว ผมหักโศก ใบหน้าอึดอัดแจ่มใส ร่าเริง สมัยนั้นท่าทางจะดูเป็นลูกสาวมากกว่าลูกชาย ต่อมาโตขึ้นกริยากระตุงกระดิงก็หายไป เพราะเป็นนักกีฬา จึงดูรูปร่างแข็งแรงและแข็งแรง กริยาเดิมหายไป ครูดีใจด้วย การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมีความขยัน เอาใจใส่ใฝ่ดี ตั้งใจเรียนดีมาก มีนิสัยโอบอ้อมอารีและโกรธง่ายหายเร็ว เรียนในชั้นม. 2/1.

20. อัศรเดช เพ็ชรยัง.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสูงโปร่ง นิสัยเงียบ ชอบซุบซิบ

กับลัศคเดชเป็นประจำ มีเสียงดังเมื่อเข้ากลุ่มกับวัลลภ มีมารยาทดี รู้จักเกรงใจ ต่อหน้าครูรู้จักสำรวม การเรียนดี ตั้งใจ เอาใจใส่ใฝ่ดี มีความพยายามและขยันพอตัว สมัยนั้นป่วยบ่อยครั้ง จึงดูซีดเซียว และเชื่องช้าไป ขณะนี้เป็นหนุ่มมีบุคลิกดี มีสุขภาพแข็งแรง ครูดีใจด้วย.

21. นพคุณ คชเสนี.

เป็นเด็กคณะพยาบาล ตัวเล็กที่สุดในห้อง ผิวขาว เป็นเด็กเงียบพูดน้อย มีสติปัญญาดี มีไหวพริบพอดตัว ถึงตัวเล็กก็ไม่ถูกรังแก เพราะไม่ชอบยุ่งกับใคร การเรียนดีพอตัว ตั้งใจ เอาใจใส่ มีความพยายาม เชื่อฟังครู อยู่ในหมู่เพื่อนรักสงบ รู้จักเล่นรู้จักเรียน เป็นคู่หูกับชาติ มีมารยาทสุภาพอ่อนน้อม เรียนในชั้นม. 2/2.

22. สุรานันดร ธธภาพ.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อค่อนข้างดำ รูปร่างเตี้ย คิ้วตกต่ำ ชอบทำปากท้อเหมือนปากนก ข่างพูด ชอบเล่น ค่อนข้างชน ฉลาดมีปฏิภาณไหวพริบดี ว่องไว การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีความพยายาม ตั้งใจ ใฝ่ดี เอาใจใส่ในบทเรียนดี มีนิสัยร่าเริง มักเกรงใจเพื่อน เชื่อฟังครู มารยาทสุภาพ เรียนในชั้นม. 2/1.

23. ธชฎ ไตรโสภณ.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา ผิวเนื้อค่อนข้างขาว รูปร่างผอมบางพูดน้อย เงียบ ๆ ไม่ชอบยุ่งกับใคร มักเกรงใจเพื่อนและครู การเรียนดี ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ใฝ่ดี มีนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนฝูงดี เป็นที่รักของเพื่อน ๆ ตัวเล็กที่สุดในกลุ่มม. 2/2 คณะจิตรลดา แต่เพื่อน ๆ เชื่อถือในความสามารถและความรับผิดชอบจึงเลือกให้เป็นบรรณาธิการวารสารในชั้น ครั้งจบม. 6 เพื่อน ๆ ยังให้ทำหนังสือรุ่นอีกก็เต็มใจทำ เรียนในชั้นม. 2/2.

24. เจ็ดศักดิ์ ฉิมคล้าย.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสูงโปร่ง ผิวค่อนข้างขาว ใบหน้าเริ่มแตกหนุ่ม เจ้าตัวล้าหน้าทั้งวัน เป็นคนเปิดเผย ร่าเริงชอบเข้าหาเพื่อนฝูง มักช่วยเหลือเพื่อนและครูเสมอ น้ำใจดี มารยาทเอะอะโวยวาย แต่ยังรู้จักมีสัมมาคารวะ เกรงใจครูบ้างจึงยังดูน่ารัก การเรียนพอไปได้ ตั้งใจและพยายามเอาใจใส่ใฝ่ดี

ขาดสมาธิจึงทำให้ปัญหาถอยลง ควรจะเรียนได้ดีกว่านี้ เรียน อยู่ชั้นม. 2/3.

25. ขาลี ยมะลमित.

เป็นเด็กคณะพยาบาล ตัวเล็กผอมดำคู้กับนพคุณซึ่งผิวขาว หน้าตาเหมือนเด็กอินเดีย ผมหยักโคก สุขภาพไม่สู้แข็งแรง มักลาป่วยบ่อย ไม่สู้ร่าเริง เฉื่อย มีสติปัญญาพอตัว มีความประพฤติดี มีมารยาทสุภาพ มีวินัยดี การเรียนปานกลาง ถ้าได้เรียนเต็มทีคงเรียนได้ในเกณฑ์ดี ต่อมาเมื่อเรียนถึงม. 3 คิดว่าคงไม่ได้เรียนต่อ แต่เมื่อทราบว่าได้เรียนต่อครูกิติใจ เพราะสุขภาพจะเป็นอุปสรรค เป็นนักเรียนชั้นม. 2/2.

26. นพดล ทิพยวาน.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างสมบุรณ์ เตี้ย ผิวขาว-แดง ผมสีน้ำตาล มีนิสัยร่าเริง แจ่มใส ข่างพูด โกรธง่ายหายเร็ว เพื่อน ๆ ชอบเข้าหาแต่ไม่โกรธ การเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดี เชื่อฟัง เมื่อถูกดูไม่โกรธ ยอมรับด้วยความเคารพ จึงดูเป็นเด็กน่ารัก มารยาทสุภาพเรียบร้อย มีปฏิภาณไหวพริบดี สังเกตกริยาครูและปรับปรุงตัวได้เร็ว เรียนในชั้นม. 2/2.

27. บุญย์ บุญโยดม.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสูงโปร่ง ผิวเนื้อสองสี ดวงตาละห้อย อ่อนโยน เป็นที่เมตตาของผู้พบเห็นและคบค้าสมาคมด้วย จิตใจดี อ่อนน้อม มารยาทสุภาพ รู้จักกาลเทศะ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีปัญญา ฉลาดมีไหวพริบดี เอาใจใส่ใฝ่ดี อยู่ในระเบียบวินัย มีลักษณะจะเป็นหัวหน้า เรียนอยู่ในชั้นม. 2/2.

28. อภินันท์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา.

เป็นเด็กคณะพยาบาล รูปร่างสูงโปร่งบาง ผิวเนื้อค่อนข้างขาว กริยามารยาทนุ่มนวล เหมือนเด็กหญิง มักถูกเพื่อนเข้าหาหยิ่งแกเสมอ ๆ เจ้าตัวโกรธง่ายหายเร็ว ทำให้เป็นนักร้องและพยายามปรับปรุงตัวได้บ้าง เพราะเล่นกีฬาทุกวันจึงดูเข้มแข็งขึ้น ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ทุกวิชา วิชาที่รักมากก็คือภาษาอังกฤษ คงตั้งใจจะเป็นทูต มีนิสัยข่างพูด เรียนในชั้นม. 2/2.

29. ชุติศักดิ์ วิโรจน์พงศ์.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง ท่าทางฉลาด ว่องไว มีไหวพริบดี เป็นเด็กจริงจังในชีวิต ไม่ยอมคน เป็นเด็กนักร้องคนหนึ่ง การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีสติปัญญา เอาใจใส่ใฝ่ดี เชื่อฟังครูด้วยเหตุและผล มีสัมมาคารวะ สุภาพเรียบร้อย มีลักษณะเป็นคนถือตัว เพื่อน ๆ เกรงใจ เรียนอยู่ในชั้น ม. 2/1. มีอารมณ์ร้อน เป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา.

30. ฉัตรชัย วิธิตนโยสินทร์.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวขาว รูปร่างสมส่วนค่อนข้างบอบบาง เป็นเด็กเงียบ ๆ ฉลาด สุขุม ขยัน ตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดี มีความพยายามอดทนต่อการเข้าหาของเพื่อน ๆ จึงดูเป็นคนใจเย็น บางครั้งอดกลั้นไม่ไหวเอาสายตาอยู่เพื่อน ๆ ก็เกรงใจ มีปัญหาสิ่งใดมักไต่ถามจนแจ่มแจ้งเสมอ การเรียนจึงอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มารยาทสุภาพ มีระเบียบวินัยดี.

31. ยอดยิ่ง บำรุง.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อสองสี รูปร่างผอมบางสันทัด หน้าตาแจ่มใส ข่างพูดข่างคุย เวลาเรียนตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ใฝ่ดี เหมือนพี่ ๆ ฉลาด คล่องแคล่ว ว่องไว มารยาทสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ มักเกรงใจครูและเพื่อน แม้ตัวจะเล็กแต่ก็สามารถรักษาตัวได้ ไม่มีใครกล้าข่มเพราะเจ้าตัวเป็นคนจริง ถึงคราวสู้ ๆ ไม่ถอย เรียนอยู่ในชั้นม. 2/1.

32. อภิชาติ ทศทรัพย์ประเสริฐ.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ ผิวเนื้อค่อนข้างดำ ผอมบาง คิ้วดำ เป็นเด็กร่าเริง ชอบเล่นเข้าหาอยู่กับเพื่อน ๆ ใจเย็น เพื่อนว่าแรง ๆ ก็ไม่โกรธแต่ยอมรับ เพื่อนจึงรักมีเพื่อนเล่นมาก การเรียนปานกลาง เรียนได้ทุกวิชา แต่ไม่เด่นวิชาใดวิชาหนึ่ง ถ้าตั้งใจเรียนก็จะเรียนได้ดีมาก อาจเป็นเพราะกำลังเข้าสู่วัยรุ่นจึงปรับตัวไม่ถูก เคยเล่นสนุกสนานก็ทำตัวเซ่นเคย มีสัมมาคารวะดี เรียนอยู่ในชั้นม. 2/2.

33. ศรายุทธ กฤษณานิชานนท์.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสูงผิวขาว เงียบ ไม่ชอบยุ่งกับใคร

ถ้าเพื่อนยั่วให้โกรธ หน้าและใบหูจะแดง เก็บอารมณ์ไม่แสดง ความโกรธ ตอบโต้ด้วยวาจาหรือทางกาย การเรียนดี ตั้งใจเอาใจใส่ใฝ่ดี มารยาทสุภาพ เรียบร้อย จิตใจดี รักสงบ มีระเบียบวินัยดี มีความขยันอดทน อดกลั้นได้ดีมาก เรียนในชั้นม. 2/1.

34. ชาย วัฒนสุวธณ.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างผอมสูง ผิวดำ เป็นเด็กช่างคิด เจ้าปัญญา ฉลาด ไหวพริบดี แต่สงบสุขุม พูดน้อยและพูดด้วยเหตุผล เป็นหัวหน้าที่ดี รับผิดชอบในหน้าที่ดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ขยันหมั่นเพียร มีบุคลิกเป็นหัวหน้าที่ดี มีมารยาทดี อยู่ในระเบียบวินัยดี เรียนในชั้นม. 2/2.

35. อติศักดิ์ เสธิภาพ.

เป็นเด็กรูปร่างผอมบาง ผมหักโคกเล็กน้อย ผิวค่อนข้างขาว ตัวเล็ก นั่งหน้าชั้น ดวงตาฉลาดสุขุม การเรียนดี ขยันหมั่นเพียร พูดน้อยเล่นน้อยไม่ชนเหมือนเด็กอื่น รู้จักเกรงใจครู มีสัมมาคารวะ เป็นเด็กคณะจิตรลดา เรียนในชั้นม. 2/1.

36. พิชัย เจติยภาคย์.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา ผิวค่อนข้างขาว รูปร่างลั่นทัด เป็นเด็กใจเย็น พูดน้อย มีเหตุผล มีระเบียบวินัยดี มักเกรงใจครูและเพื่อน ตั้งใจเรียน มีความพยายามมานะอดทน เพื่อน ๆ ชอบเข้าหาแย้มล้อเลียน แต่เจ้าตัวไม่โกรธ เพื่อน ๆ มักเลิกล้อเลียนไปเอง กลับมาดีด้วย เพราะความใจเย็นและใจดี เพื่อนจึงรักและเกรงใจ เป็นเด็กเรียนในชั้นม. 2/3 ครูจำเขาได้ในนาม พิชัย โสลท์.

37. อนุวัฒน์ วนธักษ์.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อค่อนข้างขาว ผอมบางเป็นคนลั่นทัด พูดน้อยและคำพูดมีเหตุผล เจียบ ๆ ไม่ชอบวุ่นวายกับใคร มีความรับผิดชอบดี ความรู้สึกนึกคิดเป็นผู้ใหญ่ มีระเบียบวินัย ครูไม่ต้องลำบากใจเลย ตั้งใจและเอาใจใส่ใฝ่ดีสม่ำเสมอ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีไหวพริบ ว่องไว ความจริงเจ้าตัวก็ไม่สูงนัก แต่ชอบเดินหลังโกง เพราะเกรงเพื่อนจะล้อเลียนเลยทำให้ขาดความผึ่งผายไป เรียนอยู่ในชั้นม. 2/1.

38. คมฤทธิ วรคามิน.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อค่อนข้างดำ ตัวเล็กและเตี้ย ขนคิ้วดกดำ แต่ผิวเนื้อละเอียด เป็นเด็กท่าทางฉลาด ว่องไว ดวงตาดีใส่ท่าทางกระตือรือร้นขยันหมั่นเพียรเพราะพี่ทุกคนเรียนดีทั้งนั้น เป็นเด็กมีมารยาทมีระเบียบวินัยดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เรียนไว้ลาย “วรคามิน” เป็นเด็กเกรงใจครู เวลาอยู่ต่อหน้ามักไม่ชนลับหลังครูนำดูเช่นกัน เรียนในชั้นม. 2/1.

39. ไออพาส สมบุญณกุล.

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสมบุรณ์ลั่นทัด ใบหน้าแจ่มใส ดวงตาร่าเริง และเป็นมิตรที่ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยดี ตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนดี มีความพยายาม เจียบ ๆ สุขุม มีสัมมาคารวะสุภาพ เรียบร้อย เป็นเด็กน่ารัก นับว่าได้ทำชีวิตที่ทุกคนชื่นชม เรียนในชั้นม. 2/1.

40. จาตุพันธ์ อิศรางกูล ณ อยุธยา.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อค่อนข้างขาว รูปร่างลั่นทัดแข็งแรง นิสัยรักสงบ เจียบ ๆ พูดน้อย ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนดี มีความพยายามใฝ่ดี ดวงตาเป็นมิตรกับทุกคน ท่าทางเป็นคนใจดีใจเย็น เพื่อนฝูงเกรงใจ ไม่ค่อยล่วงเกิน ความประพฤติดีอยู่ในระเบียบวินัย ไม่เคยถูกครูดุสมัยเรียนกับครู เรียนอยู่ในชั้นม. 2/1.

41. วิธวัฒน์ เนียมทรัพย์.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อสองสี รูปร่างลั่นลัด ข่างพูดข่างคุย มักชอบเข้าหาแย้มเพื่อน ๆ ตั้งใจเรียนน้อยมาก มีความสนใจในการเรียนน้อย คิดไม่ถึงว่าจะมีโอกาสเรียนถึงม. 6 แสดงว่าได้ปรับปรุงตัวดีขึ้นมาก หวังว่าอนาคตคงจะดี เพราะมีความพยายามมานะอดทนและพยายามปรับปรุงตัว นับว่าควรจะเป็นตัวอย่างที่ดี ซึ่งตรงกับคำสอนของพระพุทธเจ้าว่า “ชีวิตนี้เป็นอนิจจัง” ดังนั้นตระกูล “เนียมทรัพย์” จึงมีผู้เข็ดขวงศ์ตระกูลได้อีกคน ความประพฤติดีมีมารยาทสุภาพน้อยไป เรียนอยู่ในชั้นม. 2/3 ครูต้องคอยเรียกชื่ออยู่เสมอ.

42. อรรถพล บุณณะสัมฤทธิ์.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างค่อนข้างเตี้ย สุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ผิวขาวหน้าตาน่ารัก มารยาทสุภาพ เรียบร้อย การเรียนตั้งใจเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร มีระเบียบวินัย เชื้อฟุ้ง พุดน้อย ข่างคิด มีเหตุผล มีสติปัญญาดี นิสัยร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มีน้ำใจช่วยเหลือใคร มีบุคลิกเป็นผู้ใหญ่ เรียนอยู่ชั้นม. 2/1.

43. วรยุทธ สมมันตรัฐ.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างผอมบาง ตาโต ใบหน้ากระดุกขึ้นเพราะเนื้อน้อย นิสัยร่าเริง ยิ้มง่ายสมลักษณะของคนไทยและสมกับเป็นลูกผู้ว่าราชการ การเรียนพอใช้ ขยันน้อย ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ปานกลาง มีสติปัญญาและไหวพริบดีแต่นำมาใช้ จึงทำให้การเรียนด้อยไป หลังจากคุณพ่อจากไปและไม่กลับมาอีกแล้ว วรยุทธก็ตั้งใจเรียนมีความพยายามเอาใจใส่ดีขึ้นจนทำให้เรียนได้ในชั้นม. 6 และหวังว่ามันสมองที่ฉลาดคงจะได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิต และมีชีวิตก้าวหน้าตามรอยเท้าคุณพ่อ เป็นนักเรียนชั้นม. 2/3 (ความสบายไม่เคยสร้างคน).

44. ศักดิ์สมาน วรธนะภูติ.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ รูปร่างสูงโปร่ง ผอมบาง ผิวเนื้อสองสี ค่อนข้างคล้ำ แต่ผิวเนื้อละเอียดเนื้อเนียน เป็นเด็กสุภาพ เรียบร้อย พุดน้อย มีระเบียบวินัยดี มีสัมมาคารวะดี การเรียนตั้งใจ ขยันหมั่นเพียร ใฝ่ดี ข่างคิด สุขุม มารยาทสำรวมดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นเด็กดีมีปัญญาฉลาด รักษาตัวจึงไม่มีปัญหาถึงแม้ตัวจะเล็ก เรียนในชั้นม. 2/1 เป็นเด็กน่ารักคนหนึ่ง.

45. พงศ์ธร ปัจฉิมสวัสดิ์.

เป็นเด็กคณะจิตรลดา ผิวเนื้อค่อนข้างดำ รูปร่างสมบูรณ์ ลำสันเตี้ย เป็นเด็กมีนิสัยร่าเริงแจ่มใส ขยันเรียนน้อยไป มักชอบเล่น รับผิดชอบในการเรียนน้อย สนใจเข้าหาเพื่อนในเวลาเรียน เรียนตามอารมณ์ แต่ยังดีที่รับฟังคำตักเตือนคำสั่งสอนของครู ได้พยายามปรับปรุงตัวขึ้นบ้างและยังรักโรงเรียนอยู่เป็นชีวิต จึงพยายามจนได้เรียนในม. 4 ถึงแม้จะจบช้ากว่าเพื่อนร่วมรุ่นไปหนึ่งปี ก็ยังนับได้ว่ามีความมานะอดทนพอตัว เรียนในชั้น

ม. 2/3 (ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น).

46. อภิชัย เปรมวัฒนะ.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ ผิวขาว รูปร่างลำสันสมบูรณ์ และค่อนข้างสันทัด ใบหน้าแบน ตาเล็ก ยิ้มเสมอ สนใจเรียนน้อย มักสนใจกับสิ่งแวดล้อมที่ไม่ใช่การเรียน มีบุคลิกเป็นผู้ใหญ่ ชอบคบเพื่อนรุ่นเดียวกัน ตั้งใจเรียนน้อย ขาดความสนใจและเอาใจใส่ คงเป็นเพราะเข้าสู่วัยรุ่น พอ ๆ กับ ม.ล.อนุพันธุ์ การเรียนจึงไม่ดีเท่าที่ควร แต่เมื่อได้รับรู้เรื่องการเรียนด้อยไป จึงพยายามเร่งเรียนจนทันเพื่อน และได้เรียนในชั้นม. 4-ม. 6 นับว่าโชคดี (พระพุทธรูปเจ้าทรงตรัสไว้ว่าชีวิตนี้เป็นอนิจจัง) เรียนอยู่ในชั้นม. 2/2 มีนิสัยชอบช่วยเหลือ และรักความสนุกสนาน.

47. นภ ศิวรักษ์.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวเนื้อขาวรูปร่างสันทัดลำสันดูแข็งแรง เป็นเด็กมารยาทสุภาพ มีระเบียบวินัย พุดน้อย สุขุม สำรวมเป็นผู้ใหญ่ มีสติปัญญาดี ฉลาด มีไหวพริบ แก้ปัญหาการเรียนได้ดี ตั้งใจดี พยายาม ใฝ่ดี เรียนได้ดีเหมือนพี่ชาย มีนิสัยเจียมขริ่ม ข่างคิด การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เรียนอยู่ในชั้นม. 2/1 เป็นเด็กมีระเบียบวินัยดีไม่เคยถูกดูว่าเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น.

48. ปิยวิทย์ สุทธิวนิช.

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง แข็งแรง มีนิสัยข่างพูด ข่างคุย อารมณ์อ่อนไหวง่าย จะเห็นได้จากถูกเพื่อนเย้าแหย่ มักอารมณ์เสียง่าย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เสียแต่ใจน้อยถูกติไม่ได้ มักจะหมดกำลังใจและคิดเล็กลม พยายามปรับปรุงตัวเมื่อถูกครูติและชี้แจงด้วยเหตุผล มีความพยายามใฝ่ดี ขยันทำงานที่ครูมอบหมายให้เป็นบรรณาธิการจัดทำวารสารหรือการแสดงทำได้สำเร็จและดี ตั้งใจเรียนเอาใจใส่ใฝ่ดีทุกวิชา เป็นเด็กมีระเบียบวินัย มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย เรียนอยู่ในชั้นม. 2/2 ชอบปรึกษาหารือกับผู้ใหญ่เมื่อมีปัญหา.

49. ปณต สุขเกษม.

เป็นเด็กคณะผู้บังคับการ ผิวเนื้อขาวเหลือง รูปร่างสันทัด ค่อนข้างเตี้ย ผมหักโศกเล็กน้อย ตาโตกลม ข่างพูด ข่างคุย เป็นคน

มีนิสัยร่าเริง เปิดเผย ชอบเข้าหาอยู่กับเพื่อน ๆ เป็นหัวหน้าชั้น แต่ไม่ค่อยรับผิดชอบนัก ชอบทำอะไรตามสบาย เวลาครูคุยก็รับเสมอ และแก้ไขปรับปรุงให้ได้ดี เวลาไม่สบายอารมณ์ฉุนเฉียวแต่หายเร็ว มารยาทกับครูสุภาพ ตั้งใจเรียนปานกลาง มักมีอารมณ์สนุกสนานในเวลาเรียน จึงทำให้ขาดสมาธิ การเรียนจึงไม่ดีเท่าที่ควร เรียนในชั้นม. 2/2 มีสติปัญญาดี ฉลาดว่องไว แต่ไม่นำมาใช้ในการเรียนให้เต็มที่.

50. อภิขัย ไชยโรจน์.

เป็นเด็กคณะตุลิต ตัวเล็กผอมบางผิวเนื้อค่อนข้างขาว เป็นเด็ก

มีสติปัญญา ไหวพริบดี ฉลาด มีความคิดสุขุมรอบคอบ มีระเบียบวินัยดี สุภาพ มีสัมมาคารวะดี มีอัธยาศัยดี ช่วยเหลือเพื่อนฝูงได้ดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก น่าดีใจกับคุณพ่อคุณแม่ที่มีลูกชายดีทั้งสามคน ไม่ทำให้ครูลำบากใจในเรื่องการเรียนการสอนเลย เป็นเด็กมีความพยายาม ขยัน เอาใจใส่ในการเรียนทุกวิชา จิตใจดีไม่ทงตนถ้อยดี จึงเป็นเหตุให้ครูทุกคนรัก เรียนในชั้นม. 2/1 (ผู้ไม่ลบหลู่ครูอาจารย์จะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ).

“**พ**ครูเขียนเสี้ยวหนึ่งของชีวิตในจำนวน 50 ชีวิต มันเป็นเพียงชีวิตที่มีประสบการณ์เตรียมพื้นฐานชีวิตเท่านั้น ยังไม่มีอะไรแน่นอน ฉะนั้นการที่นักเรียนได้เรียนจนจบสถาบันแห่งนี้จึงนับว่านักเรียนเป็นลูกกวาชีราวุธโดยสมบูรณ์ เป็นเกียรติเป็นมงคลเป็นศักดิ์ศรีของชีวิตและวงศ์ตระกูล เมื่อได้นำความรู้ความสามารถและวัฒนธรรมที่ได้พบเห็นสิ่งแวดล้อมที่ดีไปใช้ในชีวิตร่างกายหน้า ก็นับว่าได้นำชื่อเสียงมาสู่ “วชิราวุธวิทยาลัย” อันเป็นสถาบันที่ทุกคนรักและเทิดทูน ความรักความสามัคคีที่เคยได้รับการอบรมมาตลอดชีวิต 10 ปี ขอให้ทุกคนรักษาไว้ให้เหมือนเดิม และดำเนินชีวิตให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยการพึ่งพาอาศัยกัน.

ชีวิตต่อแต่นี้ไปจะไม่มีใครชี้ชะตาชีวิตของตนเองได้ นอกจากการเรียนรู้มีสติปัญญาชาญฉลาดแล้ว ข้อที่จะยึดเป็นหลักควบคู่กับชีวิตของเราคือต้องเป็นผู้มีคุณธรรมตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชีวิตนี้จึงจะดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุขราบรื่นทั้งปัจจุบันและอนาคต ลูกกวาชีราวุธทุกคนเป็นคนที่มีโชคดีที่มีโอกาสสวดมนต์ทุกเช้า-ค่ำ ผู้ใดตั้งใจปฏิบัติด้วยศรัทธารัฐณะที่สวดมนต์ ขณะนั้นผู้นั้นมีจิตที่บริสุทธิ์ละเว้นจากความโลภ โกรธ หลง ได้ชั่วขณะหนึ่ง นับว่าเป็นการสั่งสมบุญกุศลได้ทุกวัน เป็นการได้ทำไรชีวิตตั้งแต่เด็กและเป็นเวลายาวนานถึง 10 ปี ฉะนั้นจึงจะเห็นได้ว่าหอประชุมที่นักเรียนได้ขึ้นสวดมนต์นั้น ได้ช่วยให้นักเรียนได้สร้างกุศลผลบุญได้อย่างดียิ่ง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่านทรงเห็นกาลไกล ทรงสร้างสถานที่แห่งนี้ขึ้นในสถาบันนี้เช่นเดียวกับโบสถ์ เพื่อสร้างกุศลบุตรให้มีคุณธรรมตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะได้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ สมดังที่พระองค์ทรงปรารถนาจะให้ลูกกวาชีราวุธมีจิตใจฝังอยู่ด้วยการรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นสุภาพบุรุษที่มีคุณธรรม.

โอกาสนี้ครูขออัญเชิญดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จงทรงพระเมตตาอภิบาลรักษาชีวิตลูกกวาชีราวุธทุกคนให้มีการศึกษาดี มีอาชีพดี มีสุขภาพอนามัยดี ตั้งมั่นในศีลธรรมอันดีมีชีวิตเจริญรุ่งเรืองตลอดกาล และขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยจงคุ้มครองลูกกวาชีราวุธทุกคนให้มีความสุขปราศจากทุกข์น้อยใหญ่ทั้งปวง และคลงบันดาลให้ยึดมั่นในคำสั่งสอนของพระบรมศาสดาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอดไป.”

กิน

" ถ้าใครเห็นนะ
 เขาจะจิก ล้อเสียดๆ ด่า // และ
 ว่าไม่ได้ล่ะ...
 ใช้วิธีล่อๆ ทำ ผอ. เนาะ
 เด็ดกัน" กับ "แอน" ด้วย!

← กินสูง

กินไม่เหลือซาก ↓

↑ อุดอยากจึงต้องกิน

← กินของแข็ง

↓ ทោះ! ผงถูกกิน

← ผู้กินกำลังจะขาย

↑ กินจนเลอะเทอะ!

← นอนหนุนตัก

นอนก่าย →

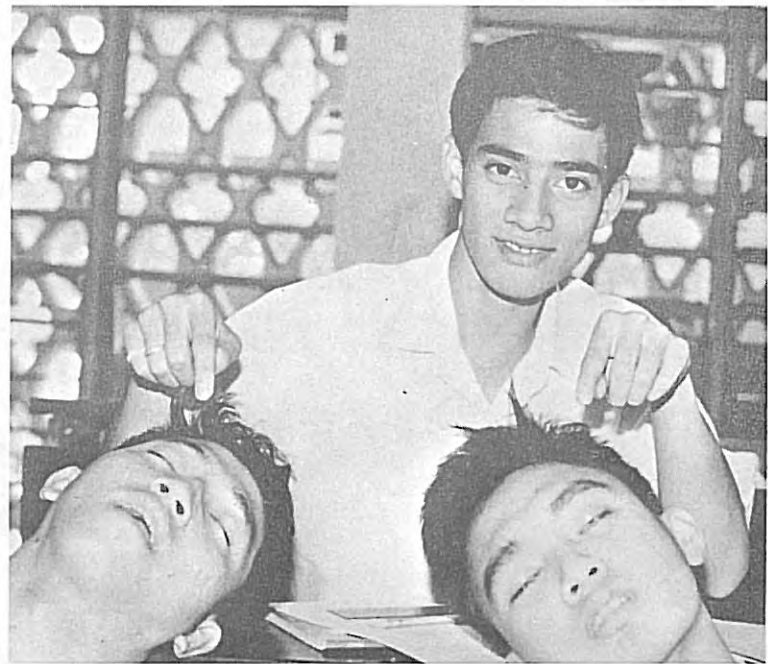
แอน

"ภาค 2 ของ ตอแกล ก็คือ "กิ๊ว"
ชื่อมาก มีสมาชิกอยู่กัน ๕
"กิ๊วก่อน แล้ว ก็ อิม
อิม แล้ว ก็ อัง
อัง แล้ว ก็ "แอน" ใจ"

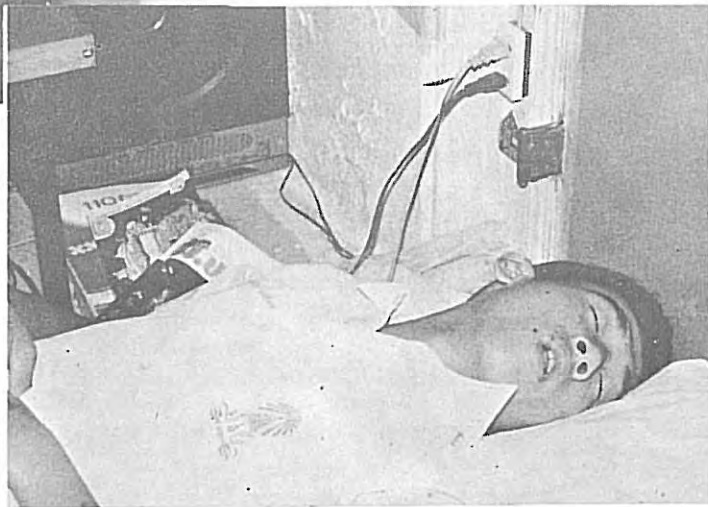
↓ นอนใช้ความคิด

นี่ก็นอน →

↑ นั้งก่อนแล้วจึงนอน

นอนแล้วเหมือนปลั๊กไฟ! →

จดหมายจากลูกถึงคุณพ่อ*

วชิราวุธวิทยาลัย ถนนสุขุมวิท อ.คูสิต กรุงเทพฯ

วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2413

กราบเท้าคุณพ่อที่เคารพอย่างสูง

พ่อคงทราบจากคุณป้าแล้วนะฮะว่า ผมเข้า ร.ร. เรียบร้อยแล้ว แต่พ่อคงทายเป็นห่วงหรือว่า ผมรู้สึกอย่างไร ตอนแรกผมโกรธมากที่อยู่ดี ๆ ก็ให้ผมมาสอบเข้า ร.ร. ประจำแถมขู่ว่าจะให้ผมสอบเข้าให้ได้อีก โธ่เรื่อง ร.ร. ประจำในสายตานักเรียนไปมาอย่างผมนั่นนะ ผมว่าเหมือนค่ายกักกันซะ เสาร์อาทิตย์จะไปเที่ยวที่ไหนก็ไม่ได้ เดือนนึงกลับบ้านหนเดียวแยจ้ง แต่ตอนนี้ผมกลับรู้สึกเฉย ๆ แถมรู้สึกว่าร.ร. นี้มีอะไรแปลก ๆ ดี ถ้าจะเรียกตามภาษาใหม่ก็ต้องเรียกว่ามีจุดยืนของตนเอง ผมเลยต้องระบายให้พ่อฟังบ้าง จะไปเล่าให้เพื่อนใน ร.ร. ฟังเดี๋ยวมันจะหาว่า ผมบ้าซะ เพราะพวกนี้บางคนอยู่มานานกว่าผมซะอีก

วันแรกที่ผมใส่ชุดราชปะแตนก็วันเปิด ร.ร. ละฮะ อี๊ดอ๊อดจ้ง แต่ผมชอบแฉงคอ กับหมวกหนีบสีน้ำเงิน ตอนนั่งรถมาจากบ้าน พวกผู้หญิงข้างบ้านมองกันใหญ่เลย (พวกผู้ชายก็คงมองแต่ผมไม่สนหรอก) พอถึงประตูด้านอำเภอคูสิต คุณป้าก็พาผมเดินเข้าไป คุณป้าเองก็ลืมไปมอบตัวที่ไหน พอดีเห็นเด็กนักเรียนตัวโตบ๊อเริ่ม คุณป้าเลยถามเห็นเขาชี้ไปยังตึกไม้ทรงไทยเก่า ๆ ที่ตั้งอยู่โดดเดี่ยว (ตอนหลังเพื่อน ๆ เขาบอกให้เรียกหอประชุม) คุณป้าก็พาผมไปที่นั่น มีผู้ใหญ่พาเด็กเดินไปที่ตึกนั้นเยอะเหมือนกัน คงเป็นพวกเข้าใหม่เหมือนผมที่หน้าหอประชุมมีพระบรมรูปรัชกาลที่ 6 ประทับยืนอยู่ ผมรีบยกมือไหว้ตามแบบฉบับลูกที่ดีของพ่อ เห็นพวกผู้ใหญ่ที่เดินมาด้วยยิ้มกันใหญ่ แต่คุณป้ากลับยิ้มแห้ง ๆ บอกผมว่า “หมวกจะลู่หมวก” ผมนึกถึงขึ้นได้ว่า ผมสวมหมวกอยู่ แต่ผมไม่อายหรอก เพราะพวกเด็กที่มามอบตัวก็ปล่อยไก่แบบผมเยอะแยะไป

บนตึกนั้น มีคนแก่อ้วน ๆ ทำทางใจดีนั่งเป็นสง่าอยู่ตรงกลางและมีผู้ชายนั่งขนานบออยู่ทั้งสองข้าง คุณป้าให้ผมทำความเคารพแล้วบอกชื่อนามสกุลไป เห็นคุณป้าคุยกับคนแก่คนนั้นอย่างนอบน้อม มีท่านคะ ท่านชา ด้วยละพ่อ ก่อนที่ท่านคนนั้นกับคุณป้าจะติดลมบนก็พอดีกับผู้ชายที่ใส่แว่นบอกว่าให้ไปคณะพญาไท พ่อรู้เปล่า คณะพญาไท ก็คือคณะที่อยู่ตรงประตูเข้านั้นแหละ พอไปถึงนักเรียนตัวใหญ่คนเดิมก็ปราดเข้ามาถามว่าผมอยู่คณะนี้หรือ แล้วเขาก็ช่วยหิ้วกระเป๋าเข้ามาเข้าคณะ

*จากหนังสือ วชิราวุธ 47

พี่คนนั้นพาผมไปยังห้อง ๆ หนึ่ง มีตู้ตั้งเป็นแถวเลย เขาเลือกตู้ให้ผมตู้หนึ่ง แล้วบอกให้ผมจัดเสื้อผ้าเข้าตู้ ตู้ใบนี้คิดเดียวมีสองชั้นครึ่ง ของผมตั้งเยอะไม่ทราบจะบรรจุลงไปอย่างไรถึงจะหมด คุณป้าจะเข้ามาช่วย พี่เขาก็บอกว่า ปล่อยให้ผมทำเองเถอะ รู้สึกคุณป้าจะเลื่อมใสเขาเอามาก เลยยืนคุยกับพี่คนนั้นอยู่ข้างนอก พอผมจัดตู้เสร็จ พี่เขาก็พาไปอีกห้องหนึ่งมีโต๊ะไม้ตั้งเป็นแถวแล้วก็ตามเดิมคือ ผมบรรเลงการจัดหนังสือหนึ่งตั้งยักษ์ลงในโต๊ะได้สำเร็จด้วยตนเองแต่ผู้เดียว พอคุณป้ากลับไปแล้ว ผมก็นั่งซึมอยู่ตรงโต๊ะนั้น เพราะไม่รู้จะทำอะไร หรือคุยกับใคร ที่นี้มีเด็กอายุเท่าผมคงเห็นผมเหงาเลยมาคุยด้วย หมอนี่ชื่อน้อย ละพ่อ เคยอยู่เด็กเล็กมาก่อน เข้าตั้งแต่ ป.3 นะ เขาเล่าอะไรต่อมิอะไรให้ผมฟังตั้งหลายอย่างเป็นเรื่องเกี่ยวกับสมัยที่เขาอยู่เด็กเล็ก พอกลางวันก็เลยรวมกลุ่มกับพรรคพวกของน้อยไปกินข้าวแล้วดูหนังกันกลับเข้า ร.ร. อีกที่ก็ตอนบ่าย น้อยก็พาไปดูตึกต่าง ๆ ใน ร.ร. มีมากจริง ๆ พ่อ ตอนเย็นยิ่งสนุกมีพรรคพวกเยอะแยะ นั่งคุยกันมั่งดูทีวีมั่ง มีพวกพี่ ๆ มาร่วมวงเฮฮามากมาย เป็นอันว่าวันแรกของผมจบลงด้วยดี ไม่เชิงอย่างที่คาดเอาไว้

พอทราบไหมว่า วันวันผมทำอะไรบ้าง ใน ร.ร. นี้มีกิจกรรมประเภทบังคับบ้างมก จังเลย สงสัยคงกลัวนักเรียนจะคิดถึงบ้าน จึงไม่ให้มีเวลาว่างมากนัก ผมตื่นนอนตอนหกโมงเช้า ลงมาอาบน้ำแปรงฟันแต่งตัว อ้อ เรื่องอาบน้ำนี่ตื่นเต้นมากอะ ห้องอาบน้ำเป็นห้องกว้าง ๆ มีคซิมีบ่อซีเมนต์ ชั่งน้ำสะอาดไว้บ่อเบ้อเรื่ออยู่ตรงกลาง ใครจะอาบน้ำก็ตักอาบจากบ่อ หรือจะเปิดก๊อกอาบน้ำฝักบัวก็ได้ เขาติดไว้ให้ด้วย ตอนแรกผมนึกว่าจะนุ่งผ้าขาวม้าอาบน้ำกัน ที่แท้เขานุ่งลมหม่มฟ้าละพ่อ ผมแรก ๆ ก็เขินนุ่งกางเกงในตอนอาบน้ำแทน พี่เขาเลยบอกว่า ที่ผมนุ่งกางเกงในนะ ยิ่งเป็นจุดสนใจใหญ่เพราะไม่มีใครทำกัน ถ้าถอดเสียก็จะไม่มีใครสนใจเพราะมีเหมือน ๆ กันทั้งนั้นแหละ ผมเลยปฏิบัติตามโดยดี รู้สึกปลอดภัยไปรงเหมือนนอนฮอลเม้นโทลิปดัส ผมเคยคิดเล่น ๆ ก่อนเข้า ร.ร. ที่เขาห้ามผู้หญิงเข้า ร.ร. นี่นะว่า ถ้าผู้หญิงแอบเข้ามาเรียนจะได้ไหม เพิ่งจะมาได้คำตอบจากห้องอาบน้ำนี่แหละ

ที่นี้พอ 7 โมงเช้า คนงานจะตีระฆังเป็นสัญญาณให้เข้าห้องเรียน (ผมบอกพ่อแล้วว่า เขามีจุดยืนเป็นของตนเอง ร.ร. ข้างนอกใช้กระดิ่งไฟฟ้า ร.ร. นี้ใช้ระฆัง เท่าว่ากันเยอะ) 8 โมงเช้ากลับคณะมากินข้าวเช้า ของกินตอนเช้า ก็เป็นพวกข้าวต้ม บางวัน ข้าวต้มเครื่องเป็นข้าวต้มหมูบ้าง ข้าวต้มปลาบ้าง เพื่อนบางคนที่อยู่ต่างคณะเขาบอกว่า เขากินข้าวต้มแผ่น ผมไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรเลยอธิบายให้พ่อฟังไม่ถูก บางวันก็เป็นข้าวต้มกับหรือ ข้าวต้มก๊วยนั้นแหละอะ มีถั่วลิสงคั่วเป็นหลัก แล้วมีกับอย่างอื่นอีก 2 อย่าง 8 โมงครึ่ง ขึ้นหอประชุม สวดมนต์ทั้งครูและนักเรียน มีหัวหน้าแต่ละคณะผลัดกันนำสวด แล้วท่านผู้บังคับการ (คนอ้วน ๆ ที่ผมกล่าวไว้ข้างต้นนั้นแหละอะ ผมเพิ่งทราบที่ท่านเป็นผู้บังคับการ ทำทางท่านสง่าภาคภูมิดีจริง ๆ นะพ่อ) ก็ให้อวาทหรือนัดหมาย บางครั้งก็มีคำชมพวกนักเรียน

ชั้นโต ๆ แถมพัก 9 โมงเช้าเรียนต่อจนถึง 10 โมงห้าสิบ หยุดพัก ช่วงนี้เราจะไปซื้อขนมกินที่เรือนจากที่นั่นเป็นโรงขายขนมแต่ทำไมเรียกเรือนจากผมไม่ทราบ (อ้อผมขอเงินเดือนเพิ่มด้วยฮะ ขอขอบคุณล่วงหน้า) แล้วกลับมาเรียนต่อตอนสิบเอ็ดโมงสิบห้า ช่วงนี้แย่น้อยพ้อ ลมพัดมาเฉื่อย ๆ ท้องก็ตึง หน้าตาลอยหย่อน เรียนปนหลับจนบ่ายโมง ก็เลิกเรียนกลับมากินข้าวกลางวันทีคณะ บนโรงเลี้ยง (เรียกชื่ออย่างทหารนะ) มีโต๊ะตั้งไว้เป็นระเบียบ นั่งได้โต๊ะละ 13-20 คน แบ่งเป็น 4 สำหรับ ใครโชคไม่ค่อยดีได้นั่งสำหรับที่มนุษย์ประเภทท้องผูกกระสอบละก็แย่น้อย อาหารทุกมื้อ จะมี “บอย” ตั้งสำหรับไว้ให้สำเร็จ พวกเรามีหน้าที่คอยล้างจาน รินน้ำใส่แก้ว แล้วก็ห่มผ้ากินเสร็จจะถูกลงมาเลยไม่ได้นะพ้อ ต้องคอยสัญญาณจากหัวหน้าก่อน อ้อ ระหว่างกินจะพูดเสียงดังไม่ได้เลย ต้องพูดกันเบา ๆ ไม่อย่างนั้นโดนหัวหน้าทำโทษพอกินข้าวกลางวันเสร็จก็เป็นเวลาว่างจนถึงบ่ายสองโมง ใครต้องเรียนดนตรีก็ไป ใครเรียนช่างปั้น ช่างไม้ก็ไป เป็นกิจกรรมบังคับมีคะแนนด้วยฮะ ปายสามโมงเลิกเรียนกลับคณะมาเปลี่ยนชุดเป็นชุดกีฬา ปายสามโมงสี่สิบห้า จะระฆังให้ทุกคนไปเข้าแถวหน้าตึกขาว (ตึกที่ผมเรียน อยู่หลังหอประชุมฮะ) หัวหน้าบอยอครายงานครูกีฬา แล้วก็แยกย้ายกันไปเล่นกีฬา อย่างพวกผมเข้าไปใหม่ ๆ พี่ ๆ เขาก็หัดให้เล่นรักบี้ ถ้าไม่ไหวก็ส่งไปเล่นบาสฯ ถ้ายังไม่ไหวอีกก็มีหวังได้ไปปลูกผักทำสวนครัวเหมือนชาวออย ชาวเขาเป็นงานอดิเรก กีฬาที่นี่แบ่งเป็นฤดู เทอมแรกรักบี้ เทอมสองบาสฯ เทอมสามฟุตบอลแล้วยังมีกีฬาอื่น ๆ อีกมากมายเล่นกันจนถึงหกโมงเย็น พวกพี่ ๆ ก็ปล่อยให้กลับคณะมาอาบน้ำ พอกหกโมงครึ่งกินข้าวเย็น เสร็จแล้วเข้าห้องเพรช (ห้องที่มีโต๊ะวางอยู่เป็นแถว นั่นแหละฮะ เขาเรียกห้องเพรช พี่เขาบอกว่ามาจากภาษาอังกฤษที่แปลว่า เตรียมตัว) นั่งทำการบ้านอ่านหนังสือกันเงียบ ๆ จะคุยอะอะไม่ได้ หรืออ่านหนังสืออ่านเล่นก็ได้ วิธีทำโทษก็มีแปลก ๆ ไว้จะเล่าให้พ้อฟังวันหลัง สองทุ่มครึ่งเลิกเพรช ใครรักสะอาดก็ไปแปรงฟัน ส่วนผมพ้อคงทราบดีพอสองทุ่มสี่สิบห้า หัวหน้าจะระฆังเข้าแถวบอยอดแล้วก็ขึ้นไปสวดมนต์ข้างบน พวกนักเรียนที่เข้าใหม่ผลัดกันนำสวด แล้วแยกย้ายเข้าห้องนอน หัวหน้าจะเดินตรวจดูความเรียบร้อยแล้วก็ดับไฟเป็นอันว่า เสร็จสิ้นไปวันหนึ่ง

นักเรียนด้วยกันยังแบ่งเป็นชั้น ๆ อีกนะพ้อ แบบพวกผม ม.ศ. 1 ต้องเรียกนักเรียนตั้งแต่ชั้น ม.ศ. 3 ขึ้นไปว่าพี่ แล้วต้องจบประโยคด้วยคำว่า “ครับ” ทุกที เดินผ่านต้องก้มหลัง แล้วถ้าพวกนี้สั่งทำอะไรก็ต้องทำตาม พวก ม.ศ. 2 ก็ทำอย่างนี้กับพวก ม.ศ. 4 ม.ศ. 5 พวก ม.ศ. 3 ทำกับพวก ม.ศ. 5 ตอนแรกผมก็ไม่ค่อยพอใจที่มาสั่งให้ผมทำโน่นทำนี่ พี่เขาเลยอธิบายให้ฟังว่าการใช้กันนะ เป็นการสอนเป็นการเรียนเหมือนกัน เพราะโตขึ้นพวกผมก็ต้องเป็นรุ่นพี่ มีสิทธิ์ใช้รุ่นน้อง หรือออกไปมีลูกน้องถ้าไม่รู้มาก่อนเลยว่า การรับใช้เป็นอย่างนี้ จะไปสั่งให้ลูกน้องเขาทำได้อย่างไร ถ้าสั่งไปงานการอาจผิดพลาด ผม

ก็ว่าจริงอย่างที่พี่เขาบอกนะพ่อ ตอนนี่ผมขีดรองเท้า ซักผ้า ถูพื้น ล้างแก้ว เป็นแล้วอะ
พึ่งตนเองได้ทุกอย่าง

ผมเขียนมาแล้วให้พ่อฟังเสียยืดยาว เห็นจะต้องกราบลาก่อนละฮะ พ่อคงสบายดีนะ
ผมสวดมนต์ให้พ่อทุกคืน ผมว่าพ่อคิดถูกแล้วละที่ให้ผมเข้า ร.ร. นี่ผมชັกคุ่นกับ ร.ร. และ
รู้สึกว่าคุณเองเป็นส่วนหนึ่งของ ร.ร. อย่างภาคภูมิใจแล้ว ปิดเทอมคราวหน้าพ่อคงเห็นเองว่า
ผมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไรบ้าง

รักและคิดถึงพ่อมากที่สุด
จัน

" 10 ปีในวัยเยาว์ "

* เหตุการณ์เหล่านี้ ได้เขียนขึ้นจากสารบอกเล่าของพี่เก่า, ในอดีต โดยได้ทำการ
แก้ไข ตักยุดบางตัว เพื่อให้เข้ากันได้กับเหตุการณ์ในปัจจุบัน.

วิภากร ๖๕ 57.

... ทากอันสิ้น ถึงวันนั้น
 นวตศตวรรษ.. นานจาก นานถึง 10 ปี.
 10 ปีแห่งความรื่นรมย์ รื่นรสนาน
 และได้รู้จักคำว่า "เพื่อนรัก" ด้วย.

วันเวลาในวัย 66 67 68 นี้ ๑๗ กรกฎาคม
 จะเนรมิต กับทุก, วัน
 วันนั้น ๑๗ เดือน ธันวาคม

เรื่องวันวาน ที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม
 ดวงตาอบอุ่น แต่ ก็อย่างว่านี่แหละนะ...
 วันนั้น ก็คือวันนี้ วันที่เรา จะเนรมิตอดีต
 เบื้องไว้แต่ดวง ทวงจำ ะโหรงการไป
 มันจะคงอยู่ใน ใจเราตลอดไปแน่,

เท่าที่จำได้นะ วันแรก วันพี่เข้ามาอยู่ที่นี่
 ที่บ้านหลวงในวัง ทวงโงมาม
 พี่เล็ก, นอนเฝ้าติดๆ กัน อยู่เสมอกับ
 นสวรัตน์
 แล้วมาปะทะกัน ด้วยเล็ก, ลังทว
 นนนี่เอง .. ทำอะไรทำทาง ลังทว ลังมา
 กำลึงโง มาจาก ทัชจาก เด็ก, ในเวลานั้น
 ลังทว รอมถึง กับของ ด้วย นนนี่
 ลังทว! นนนี่เอง ก็ได้ทราบ ว่า ....
 นนนี่อยู่ได้ก็รักกันยิ่ง ด้วย!

สะพาน จอหน้า ของมอเวลานี้ และ มันไม่เหมือนกะเวอตนทั่วๆไป ซะด้วย...
ไม่เหมือนกะเวอตนทั่วๆไป ซ้ำยังปากกันโดยขงอาณัติ 2 ข้างลงไปโรงเรือนเลยว!
แต่ผมว่า ขมไปมันไม่เต็มกันหรอกครับ!

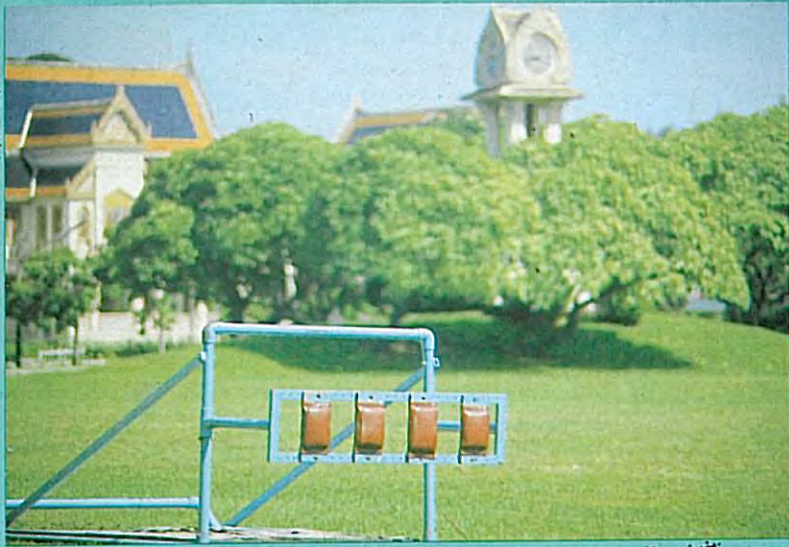
เพราะว่าตอนนั้น ๗. แล้ว แอ้, ซัก ปี ได้เอวเอง ในนี้!
๗. ไปวัดทำะ ที่นอกเกาะจะได้ อยู่ ในเต้าเหล็กของภา
ภาวักบ่ยกกันว่า "จีนเก๋" มอทุกวัด, ที่อื่นใน
ก็ดีกว่าตาม เสง จ้าวตนะระนะนี้
โดยไม่มอใจ ล่งข้ โยงได้ มอทุกโรงเรือนพอ้อตา
ทำกันไปตามเรื่อง ของมอ มันไม่จู้จาะลิ่งภาเ็น ช่วในใจ

มอปลาเป็ ล้มการ สองตามกัน
ว่าโดยจะเป็การหะยอ (นมาณนิ ดณะเด็กโตม่น)
ถ้าโดยวิ มออยู่ตนะไนน ตอเองกสิขีตเท้าตนะนี้ไปโดยวิยา
ล่น ใจที่ ไม่มอ เื่อสุธาไนนกัน สลื่ออกตนะ ที่อัวเอเน้นว่า
ดูขงวละ? ตักที่สุด!

ก็หะดูจากการแนกักอักฟ้า ตนะไนน
บ่อที่สุดขงว!
เดื่อเฮ้ๆ ก็ได้อศษนั้น
แ่นละดีแนเอ... ล่าขบขบ
เสื่อแล้วแต่... ออเท้าอัว
เอะนอกลงไปชกตนะนี้, เื่อ!

ไว้ที่ฝาก, มะมัน ก็รู้สึกเหมือนขมมาเลยนะแล้วก็มีอะไร
แต่มาจนถึงนี้ พวกก็ได้รู้จุดประสงค์ของมัน
มันทำไฟเผา "หินน้ำ" นะ
มันทำไฟเผา มีแดงมันน้ำใจ และทำตะไกรถอย่าง
เงินสองต่อสอง นี่แหละครับ! เขาได้มันโดยไม่มีอะไรเลย
วิเศษจริงๆ!

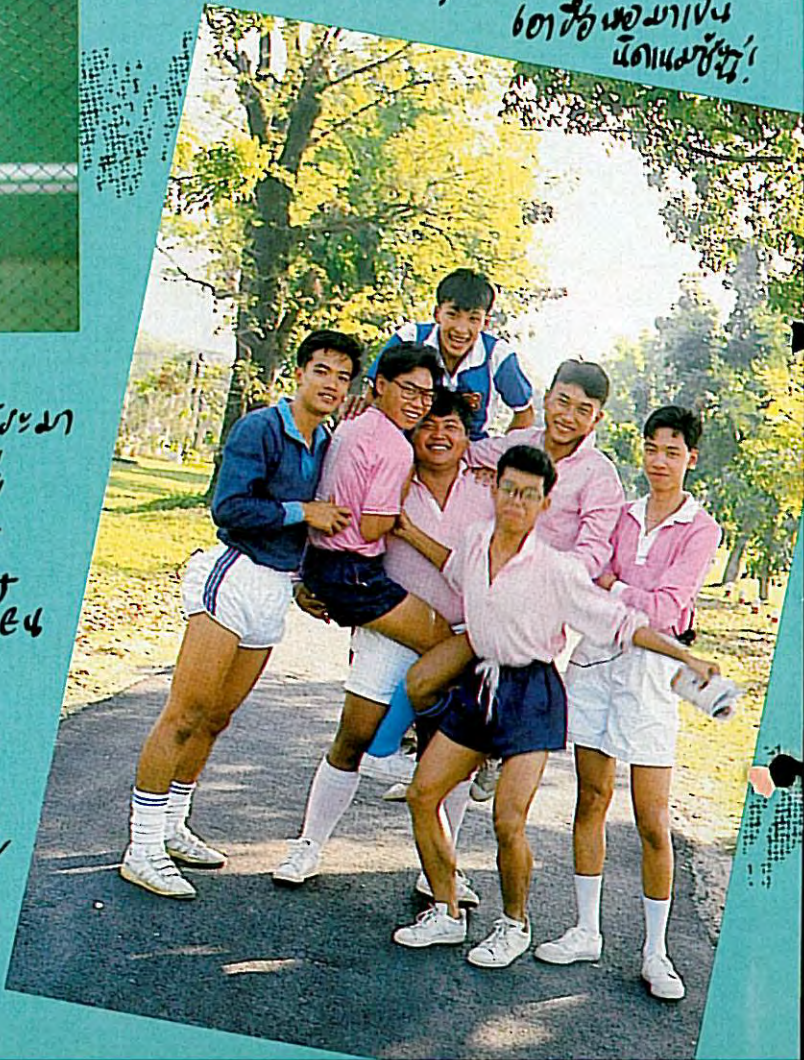
เขาอยู่ใต้โต๊ะเก้าอี้เพื่อนมากขึ้น แต่คนก็มีน้อยลง แปลก,
กับ มันเป็น "Tradition" ประเพณีกันของพวกเราก็ต้องวิธี
เล่นแปลกๆกัน พวกคนที่นี่ก็ตั้งใจ มันนะ
ถ้าพวกมันที่ ได้ได้กับพวกคน ศาสนา ที่
นี่คือ ชูก ผอกร และผู้ดูแลไป พวกคน
เอาชื่อเพื่อนมาเป็น
นี่ตามมาจริงๆ!

แต่ก็เอาอะไรมา แล้วนี่
ก็เรียกกันว่า "พวกเด็กโต"
แล้วนะ
เข้ามาที่ มส. 1 (เมื่อ ม. 2 ตอน)
ในปัจจุบัณนี้ และ นะ ใจผม
เองก็ไม่ค่อยดีแล้ว มาตอนหลัง
เอาเงินว่า แต่ก่อน มส. 1
มส. 2 ก็เหมือนกัน

พวกเพื่อนฝูงจากเด็กเล็ก
พวกตน ก็มาอยู่ด้วยกับเขา
แต่พวกตนก็แยกย้ายไป อยู่จุดละจุด, กับกับ
มันมีพวก ทำตัวในสวน กะกะกึ่งเปลี่ยว ตั้งถ้ามัน ได้สิวะมา
จากเด็กเล็ก และเด็กเล็ก // ตก, เพื่อนๆมันกับตัวนะ ล้างรถของคัน กับ ในตัว
ผมเองก็กำลังมาหาให้แล้ว // แต่พอหลุดไปมา ก็โดนตบท้ายสิวะและ
กะกะกร๊ากๆสิวะ ก็ตัดผมไปครับ! ผมว่ามันนะ
ไม่ใช่สิวะธรรมดาแล้ว มันทาง ฉานเงินและและ ถูกโดนกับเด็ก
ไปเอง

นี่แหละที่พวกมันอยู่ในขณะใต้โต๊ะ มันก็ "มันส์" นิดก็
หมอกนี่, ใต้พวกเขา ซักเลื้อยก็พัวพัน แวดล้อม จักรของเท้ามัน ใจ!
และมันก็ทำอะไรต่อมิอะไรก็ให้แล้ว ใต้พวกเขา มันก็ไม่ได้อะไร
นี่ว่ามาเน่ากว่าตามนี้ ไม่ทำก็ทำตัวซุกซน
ก็ลองไม่ทำกับนะ ให้แล้วและแล้วไม่ได้อีกนะ อี.อ.!

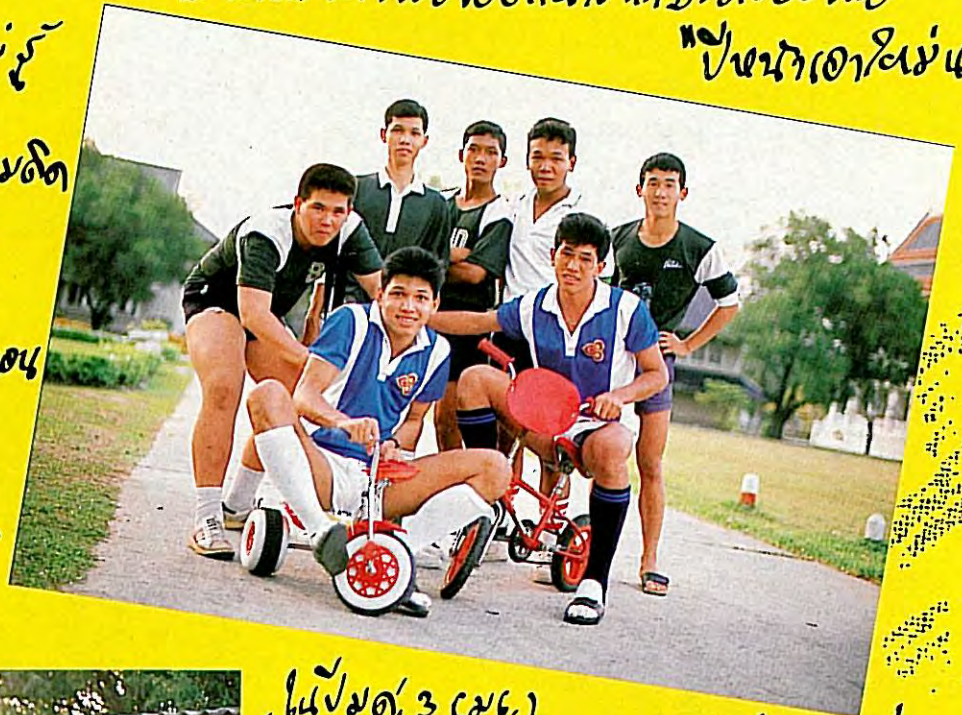

อยู่ตลิ่งแม่น้ำโตนี่ พสกยาเล่นก็สนุกมาก ซ้อมหนัก ไหวที่
 ฝึกที่มดตะ ตมนี้ก็เป็นต้นตอไปโดยปริยาย มาเล่นก็สนุกกับเพื่อน
 ของเขา เขาก็ตอลงแข่ง แข่งกันเพื่อนแอะ ถ้าอยู่ในสนามจะสนุก เทพจะ
 บำกับแอะ

แต่พอออกภาคสามมา ทาตยก็ ออกออกกันต่อแม่ขมเดิม
 เฮ้อ! แม่แฉะลว "พิมพ์" ตีตัวที่ 2 ของ มอกล่มา
 ก็มา นะ สเฮ้อ! เร็กเส็งของพ่อเขาจะกิน
 แต่ถ้าแม่จะกิน เส็งก็เอากันไป ตามระเบียบเลย

"ไปหน้าเขาใหม่แอะ"

พจนกรเขาเขียนขึ้นขึ้นมาตั้งแต่ ๑๕ เดือนที่
 ๓ มธ. 3 แล้วยัง!
 ที่จริงเขาก็กำลังจะไปอยู่ไหนๆ ๓ ตอนติด
 แผลง, แผลง, อยู่ตลอดเลย
 ของก็ทำอะไรกัน ผิดกฎมาจะกันอยู่
 แล้ว, ทั้งนี้เขาก็กำลังอยากจะทำของกัน ๓ นั่นของ
 ก็ล่องไป ทางดีก็ไม่ใช่ของใครหรอก
 แต่ ถ้าถูกจับได้ เขาก็ถูกเขี่ย
 ก็โปรดทำของที่รอดหัวไป
 "แต่ ถึงยังไงก็ล่องหัวของ โดนเข้าทั้งวัน"
 มอคิดถึงถ้าได้ จะมาได้ ก็จะไม่ล่องหัวไปหัว

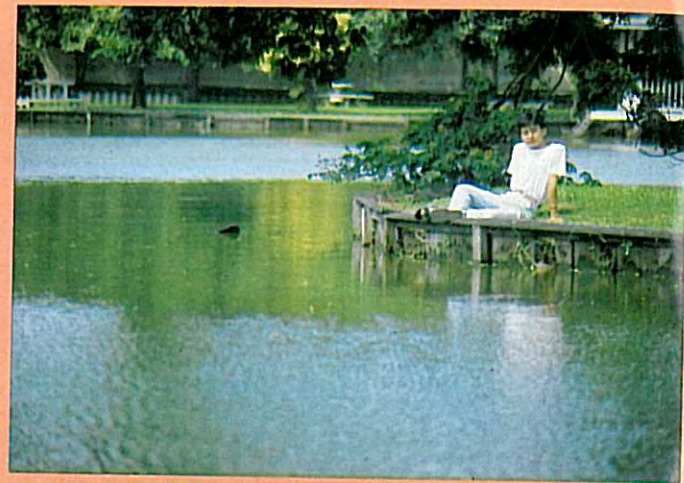
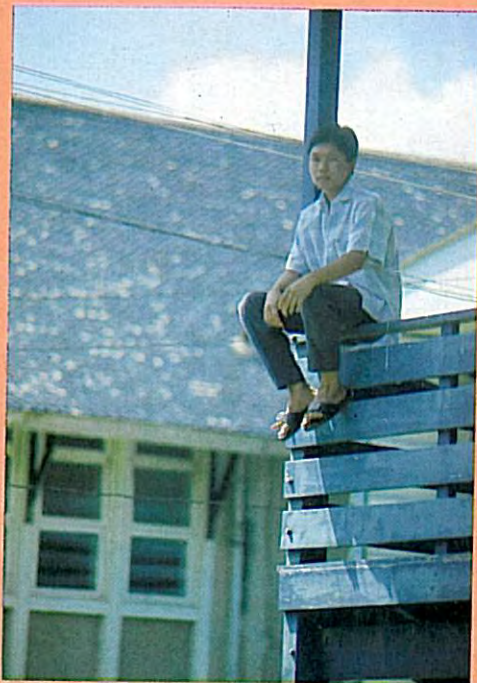
ในปีมธ. 3 (ม.๖)
 ฝั่งของพวกเขาเป็น พวกที่ตอลงเล่น กับเพื่อนแอะ
 เพราะสมัยนั้นพวกตอลงของเขาก็เป็น
 แต่มีเขาเองก็เล่นกันแอะ
 ก็คือตอนนั้น พ่อแม่ก็ ตีลงๆ ไรล่ะ
 และก็มีงาน ล้างรถของแม่บ้าน ซึ่งไปมาได้
 แต่ก็มีหลายคนที่ไปกับเขาต่อๆ ไรล่ะ
 ต้องไปนาที่ไร่เขาในต่างแดนกันต่อๆ
 ใช้เวลานั้น มาล้างรถของมาไว้ ก็ ๕๐๐ ดะนั่น
 หรือ ๕๐๐/๖๐๐ แล้วยัง!
 เฮ้อ! มอคิดหัวไปก็หาเล่นต่อๆ!

คนทำหนังสือ

“เปา” →

จาตุพันธ์ อัครางกูร ณ ออยุธยา

↑ “โอ”

รชฏ ไตรโลกน

“ ถ้าจะให้ได้เขียนอะไรใน นานี้ คงไป
ก็อาจจะไปเขียนกับ นานี้ 4เล่ม ฮีๆ, แม้
เอาไปจาก ตอนนี้ หนังสือเล่มนี้
“ วชิราวุธ 57 ” นี้แหละ
เล่มนี้!! ลีๆนะ!

พอกว่านี่ก็เขียนกันมาก ๆ ละ
แต่ตอนนั้น เรายังหากรด ๆ 4 หน้า

และนี่จะเป็นทุก ๆ
เล่มหนังสือเล่มนี้ ดี ๆ 40-60
ก็หะ

“ ลี ๆ ฮี ๆ
ไปซะนะ... อานอบ แล้วยังเก็บ
มาในนี้”

หนังสือเล่มนี้
เล่มที่ 10 เขียนว่า

“ วชิราวุธ 57 ”

ณ ตอน
1 ตุลาคม

“โอ”

↓ พิชญ เจริญภาคย์

“ทิก” →

อภิชัย ไชยโรจน์

ห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงพิมพ์

ชวนพิมพ์

469 ถนนพระสุเมรุ แขวงบวรนิเวศน์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ
นายชวน ศรสงคราม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2528 โทร. 2822114, 2810541